

**AUTORIZARE ȘI
CONTROL ÎN
ALIMENTAȚIA
PUBLICĂ ȘI
AGROTURISM**

**CONF.UNIV.DR. ROMEO CĂTĂLIN
CREȚU**

**AUTORIZARE ȘI CONTROL ÎN
ALIMENTAȚIA PUBLICĂ ȘI
AGROTURISM**

Referenți:
Prof.univ.dr. TIBERIU FORIȘ
Dr. DAN MATEI-AGATHON

CUPRINS

INTRODUCERE

CAPITOLUL 1. DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚILOR ECONOMICE DE CĂTRE PERSOANELE FIZICE AUTORIZATE, ÎNTREPRINDERILE INDIVIDUALE ȘI ÎNTREPRINDERILE FAMILIALE

1.1	Introducere	8
1.2	Dispoziții generale	9
1.3	Înregistrarea și autorizarea funcționării	11
1.4	Regimul juridic al PFA, al întreprinzătorilor titulari ai întreprinderilor individuale și al întreprinderilor familiale	15
1.5	Dispoziții finale	19

CAPITOLUL 2. NORME SPECIFICE DE SECURITATE A MUNCII PENTRU TURISM ȘI ALIMENTAȚIE PUBLICĂ

2.1	Prezentarea normelor	25
2.2	Norme specifice structurilor de primire turistice	29
2.3	Norme specifice structurilor de servire a mesei	32

CAPITOLUL 3. AUTORIZAREA UNITĂȚILOR DE ALIMENTAȚIE PUBLICĂ ȘI AGROTURISM

3.1	Baza legală	63
3.2	Criterii obligatorii privind clasificarea structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare de tipul pensiunilor turistice și a pensiunilor agroturistice	64
3.3	Reguli generale și criterii obligatorii privind clasificarea structurilor de primire turistice cu funcțiuni de alimentație publică	73
3.4	Norme metodologice privind clasificarea structurilor de primire turistice	84

CAPITOLUL 4. CONTRACTE ȘI TEHNICI CONTRACTUALE ÎN TURISM

4.1	Aspecte generale	122
4.2	Principalele tipuri de contracte utilizate în turism	122

CAPITOLUL 5. NORME REFERITOARE LA PREVENIREA ȘI STINGEREA INCENDIILOR		
5.1	Reguli privind prevenirea și stingerea incendiilor	134
5.2	Instrucțiuni de apărare împotriva incendiilor la magazinele de alimente și băuturi	136
CAPITOLUL 6 ASPECTE PRIVIND AUTORIZAREA PENSIUNILOR ÎN ALTE ȚĂRI EUROPENE		
6.1	Franța	138
6.2	Austria	139
6.3	Germania	142
6.4	Belgia	143
6.5	Olanda	144
6.6	Spania	144
6.7	Anglia	145
6.8	Italia	146
CAPITOLUL 7. ASPECTE PRIVIND ACTIVITATEA DE CONTROL ÎN UNITĂȚILE DE TURISM		
7.1	Hotărârea nr. 1267/2010	150
7.2	Rezultate activitatea de control	157
CAPITOLUL 8. STUDIU DE CAZ: CERCETĂRI REFERITOARE LA AUTORIZAREA PENSIUNILOR TURISTICE DIN ROMÂNIA		
		159
CAPITOLUL 9. PROPUNERI PRIVIND UN SISTEM NECONVENȚIONAL DE AUTORIZARE A PENSIUNILOR AGROTURISTICE		
		166
BIBLIOGRAFIE		
		171

INTRODUCERE

Cursul de „Autorizare și control în alimentația publică și agroturism” se adresează studenților înscriși la programul de studiu de masterat organizat de Facultatea de Management, Inginerie Economică în Agricultură și Dezvoltare Rurală - Specializarea de inginerie și management în alimentația publică și agroturism.

Vă propunem să trecem în revistă care sunt obiectivele principale ale acestui curs, concretizate în competențele dobândite după parcurgerea și asimilarea lui:

- *Cunoști principalul act normativ întâlnit în domeniul autorizării micilor întreprinzători din turism;*
- *Constați care este cadrul instituțional al activității de alimentație publică și agroturism;*
- *Cunoști regimul juridic al PFA, al întreprinzătorilor titulari ai întreprinderilor individuale și al întreprinderilor familiale;*
- *Cunoști noțiunile legate de securitatea muncii;*
- *Cunoști noțiunile legate de acordarea primului ajutor;*
- *Cunoști noțiunile legate de clasificarea unităților de alimentație publică;*
- *Cunoști noțiunile legate de clasificarea unităților de agroturism;*
- *Cunoști noțiunile legate de contracte și tehnici contractuale în turism;*
- *Cunoști principalele tipuri de contracte utilizate în turism;*
- *Cunoști principalele noțiuni legate de controlul în turism;*
- *Cunoști noțiunile legate de prevenirea și stingerea incendiilor.*

Această carte poate fi utilă și celor care lucrează în industria turismului, proprietarilor de pensiuni agroturistice sau chiar turiștilor.

Autorul

CAPITOLUL 1.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚILOR ECONOMICE DE CĂTRE PERSOANELE FIZICE AUTORIZATE, ÎNTRINDERILE INDIVIDUALE ȘI ÎNTRINDERILE FAMILIALE

**Ordonanță de urgență nr. 44/2008
privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, publicată în Monitorul Oficial nr. 328 din 25 aprilie 2008**

1.1 Introducere

Având în vedere că Legea nr. 300/2004 privind autorizarea persoanelor fizice și a asociațiilor familiale care desfășoară activități economice în mod independent, cu modificările și completările ulterioare, a condus la disfuncționalități în activitatea de autorizare, prevederile sale fiind interpretate în mod diferit de autoritățile publice locale desemnate cu aplicarea lor, pașii care trebuie parcurși de către solicitanți diferind de la o primărie la alta, luând în considerare că Legea nr. 300/2004, cu modificările și completările ulterioare, prevede obligativitatea parcurgerii unei proceduri de înregistrare în registrul comerțului, în procedura emiterii autorizației de către autoritățile publice locale, prezentul act normativ conduce la reducerea birocrăției, combaterea corupției și la scurtarea termenelor de eliberare a autorizațiilor, întrucât cuprinde dispoziții care conduc la simplificarea procesului de autorizare și înregistrare a celor care doresc să desfășoare o activitate economică în una dintre cele mai simple forme ale acesteia, fiind stabilite criteriile care nu lasă loc interpretării arbitrare și fiind mutată procedura de autorizare și înregistrare în întregime la registrul comerțului, ceea ce scurtează etapele pe care trebuie să le parcurgă un solicitant și vine în întâmpinarea acestuia cu personal calificat și cu o procedură care deja și-a dovedit eficiența în cazul societăților comerciale.

În condițiile în care absența unor măsuri active de stimulare a mediului de afaceri, inclusiv prin reducerea procedurilor administrative, și de creare a noi locuri de muncă conduce la prejudicierea dezvoltării durabile și sustenabile a României și la încetinirea ritmului de creștere economică, ținând cont de faptul că autorizațiile care intră în acest moment sub incidența dispozițiilor Legii nr. 300/2004, cu modificările și completările ulterioare, acoperă domenii de o deosebită importanță socială și economică, menținerea dificultăților actuale de aplicare a procedurii de autorizare putând genera grave disfuncționalități în desfășurarea normală a respectivelor activități, în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția

României, republicată, Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

1.2 Dispoziții generale

Art. 1. -

(1) Prezenta ordonanță de urgență reglementează accesul la activitatea economică, procedura de înregistrare în registrul comerțului și de autorizare a funcționării și regimul juridic al persoanelor fizice autorizate să desfășoare activități economice, precum și al întreprinderilor individuale și familiale.

(2) Prezenta ordonanță de urgență nu se aplică profesiilor liberale, precum și acelor activități economice a căror desfășurare este organizată și reglementată prin legi speciale.

(3) Prezenta ordonanță de urgență nu se aplică acelor activități economice pentru care legea a instituit un regim juridic special, anumite restricții de desfășurare sau alte interdicții.

(4) Activitățile de formare profesională prin ucenicie la locul de muncă se autorizează în condițiile legii speciale.

(5) Prezenta ordonanță de urgență nu se aplică în cazul serviciilor prestate în contextul libertății de prestare transfrontalieră a serviciilor, astfel cum este ea prevăzută la art. 49 din Tratatul de instituire a Comunității Europene¹).

Art. 2. - În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) activitate economică - activitatea agricolă, industrială, comercială, desfășurată pentru obținerea unor bunuri sau servicii a căror valoare poate fi exprimată în bani și care sunt destinate vânzării ori schimbului pe piețele organizate sau unor beneficiari determinați ori determinabili, în scopul obținerii unui profit;

b) Codul CAEN - Clasificarea activităților din economia națională, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997 privind aprobarea Clasificării activităților din economia națională - CAEN, cu modificările ulterioare;

c) dreptul de stabilire - prerogativa unui cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European de a desfășura activități economice pe teritoriul unui alt stat membru prin intermediul unui sediu permanent, în condiții de egalitate de tratament cu cetățenii statului gazdă;

d) familia - soțul, soția, copiii acestora care au împlinit vârsta de 16 ani la data autorizării întreprinderii familiale, rudele și afiniile până la gradul al patrulea inclusiv;

e) întreprinzător - persoana fizică care organizează o întreprindere economică;

f) întreprindere economică - activitatea economică desfășurată în mod organizat, permanent și sistematic, combinând resurse financiare, forță de muncă atrasă, materii prime, mijloace logistice și informație, pe riscul întreprinzătorului, în cazurile și în condițiile prevăzute de lege;

g) întreprindere individuală - întreprinderea economică, fără personalitate juridică, organizată de un întreprinzător persoană fizică;

h) întreprindere familială - întreprinderea economică, fără personalitate juridică, organizată de un întreprinzător persoană fizică împreună cu familia sa;

i) persoană fizică autorizată - persoana fizică autorizată să desfășoare orice formă de activitate economică permisă de lege, folosind în principal forța sa de muncă;

j) patrimoniul de afecțiune - totalitatea bunurilor, drepturilor și obligațiilor persoanei fizice autorizate, titularului întreprinderii individuale sau membrilor întreprinderii familiale, afectate scopului exercitării unei activități economice, constituite ca o fracțiune distinctă a patrimoniului persoanei fizice autorizate, titularului întreprinderii individuale sau membrilor întreprinderii familiale, separată de gajul general al creditorilor personali ai acestora;

k) puncte de lucru - locațiile în care își desfășoară activitatea persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale sau familiale, în cazul în care aceasta nu se desfășoară exclusiv la sediul profesional, cu excepția cazului în care se desfășoară comerț ambulant, astfel cum este reglementat de Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, republicată.

Art. 3. -

(1) În temeiul dreptului la liberă inițiativă, al dreptului la liberă asociere și al dreptului de stabilire, orice persoană fizică, cetățean român sau cetățean al unui alt stat membru al Uniunii Europene ori al Spațiului Economic European, poate desfășura activități economice pe teritoriul României, în condițiile prevăzute de lege.

(2) Activitățile economice pot fi desfășurate în toate domeniile, meseriile, ocupațiile sau profesiile pe care legea nu le interzice în mod expres pentru libera inițiativă.

(3) Prezenta ordonanță de urgență se aplică pentru activitățile prevăzute de Codul CAEN a căror desfășurare în una dintre formele prevăzute de art. 4 nu este reglementată exclusiv potrivit unei legi speciale.

Art. 4. - Persoanele fizice prevăzute la art. 3 alin. (1) pot desfășura activitățile economice după cum urmează:

a) individual și independent, ca persoane fizice autorizate;

b) ca întreprinzători titulari ai unei întreprinderi individuale;

c) ca membri ai unei întreprinderi familiale.

Art. 5. - Persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale trebuie să aibă un sediu profesional pe teritoriul României, în condițiile prevăzute de lege.

Art. 6. -

(1) Orice activitate economică desfășurată permanent, ocazional sau temporar în România de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale trebuie să fie înregistrată și autorizată, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Autorizarea funcționării, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, nu exonerează persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale de obligația de a obține, înainte de începerea activității, autorizațiile, avizele, licențele și altele asemenea, prevăzute în legi speciale, pentru desfășurarea anumitor activități economice.

1.3 Înregistrarea și autorizarea funcționării

Art. 7. -

(1) Persoanele fizice prevăzute la art. 4 lit. a) și b) au obligația să solicite înregistrarea în registrul comerțului și autorizarea funcționării, înainte de începerea activității economice, ca persoane fizice autorizate, denumite în continuare PFA, respectiv întreprinzători persoane fizice titulari ai unei întreprinderi individuale.

(2) Reprezentantul întreprinderii familiale are obligația să solicite înregistrarea în registrul comerțului și autorizarea funcționării, înainte de începerea activității economice. În cazul în care acesta nu formulează cererea în termen de 7 zile de la încheierea acordului de constituire prevăzut la art. 29 alin. (1), oricare membru al întreprinderii familiale poate să solicite înregistrarea în registrul comerțului și autorizarea funcționării.

(3) În toate cazurile, cererea de înregistrare în registrul comerțului și de autorizare a funcționării trebuie formulată în termen de 15 zile de la încheierea acordului de constituire prevăzut la art. 29 alin. (1).

(4) În caz de nerespectare a termenului prevăzut la alin. (3), este necesară încheierea unui nou acord de constituire.

Art. 8. -

(1) Pot desfășura activități economice în una dintre formele prevăzute la art. 4 persoanele fizice care:

a) au împlinit vârsta de 18 ani, în cazul persoanelor fizice care solicită autorizarea pentru desfășurarea de activități economice conform art. 4 lit. a) și b) și al reprezentantului întreprinderii familiale, respectiv vârsta de 16 ani, în cazul membrilor întreprinderii familiale;

b) nu au săvârșit fapte sancționate de legile financiare, vamale și cele care privesc disciplina financiar-fiscală, de natura celor care se înscriu în cazierul fiscal;

c) au un sediu profesional declarat conform art. 9 alin. (2);

d) declară pe propria răspundere că îndeplinesc condițiile de funcționare prevăzute de legislația specifică în domeniul sanitar, sanitar-veterinar, protecției mediului și al protecției muncii.

(2) Îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) lit. d) se face potrivit art. 5, 15 și următoarele din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, cu modificările și completările ulterioare, atât pentru sediul profesional, pentru fiecare punct de lucru, cât și pentru activitățile desfășurate în afara sediului profesional sau a punctelor de lucru.

(3) În cazul în care, potrivit unor prevederi legale speciale, pentru anumite activități economice este necesară îndeplinirea unor condiții de pregătire profesională și/sau de atestare a pregătirii profesionale, persoanele prevăzute la art. 4 trebuie să facă dovada îndeplinirii acestora.

Art. 9. -

(1) PFA, întreprinzătorul persoană fizică titular al întreprinderii individuale și întreprinderea familială au sediul profesional declarat prin cererea de înregistrare în registrul comerțului și de autorizare a funcționării.

(2) Pentru stabilirea sediului profesional este necesar ca PFA, titularul întreprinderii individuale sau oricare membru al întreprinderii familiale, de la caz la caz, să dețină un drept de folosință asupra imobilului la adresa căruia acesta este declarat.

(3) Desfășurarea activităților economice prin intermediul unui sediu permanent de către cetățenii altor state membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European se realizează cu respectarea reglementărilor în vigoare privind sediul permanent.

Art. 10. -

(1) Cererea de înregistrare în registrul comerțului și de autorizare a funcționării se depune la registrul comerțului de pe lângă tribunalul din județul în care solicitantul își stabilește sediul profesional.

(2) Cererea de înregistrare în registrul comerțului și de autorizare a funcționării va fi însoțită de documentația prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

Art. 11. -

(1) Înregistrarea în registrul comerțului a persoanei fizice autorizate, a întreprinderii individuale și a întreprinderii familiale se face în baza rezoluției motivate a directorului oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal.

(2) Dacă socotește îndeplinite condițiile prevăzute de art. 8 și 9, directorul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal va dispune înregistrarea în registrul comerțului și autorizarea funcționării persoanei fizice autorizate, a întreprinderii individuale și a întreprinderii familiale. Prin aceeași rezoluție va dispune și înregistrarea în registrul comerțului a declarației-tip pe propria răspundere date conform prevederilor Legii nr. 359/2004, cu modificările și completările ulterioare. Dispozițiile art. 172 din Legea nr. 359/2004, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la transmiterea declarațiilor-tip către autoritățile publice competente, se aplică în mod corespunzător.

(3) Dacă documentele depuse în susținerea cererii sunt incomplete, directorul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal va dispune prin rezoluție motivată acordarea unui termen de maximum 15 zile pentru completarea acestora. Termenul va fi comunicat solicitantului fie pe loc, dacă este prezent, fie prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire. În toate cazurile se vor indica documentele care urmează să fie depuse până la termenul acordat. La cererea motivată a solicitantului, termenul de 15 zile poate fi prelungit.

(4) În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile legale, directorul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal va dispune prin rezoluție motivată respingerea cererii de înregistrare în registrul comerțului și de autorizare a funcționării pentru persoana fizică autorizată, întreprinderea individuală sau întreprinderea familială solicitantă, precum și a înregistrării declarației-tip pe propria răspundere date conform Legii nr. 359/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Rezoluțiile directorului oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal cu privire la înmatriculare și orice alte înregistrări în registrul comerțului, conform prezentei ordonanțe de urgență, se execută de îndată, în baza lor efectuându-se înregistrările dispuse prin acestea, fără nicio altă formalitate.

Art. 12. -

(1) Împotriva rezoluției directorului oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal se poate formula plângere în termen de 15 zile de la pronunțare sau de la comunicare, după caz. Plângerea se depune la judecătoria în a cărei rază teritorială se află sediul profesional al solicitantului și se judecă în condițiile dreptului comun. Dispozițiile art. 7 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

(2) Aplicarea rezoluțiilor directorului oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal cu privire la înmatriculare și orice alte înregistrări în registrul comerțului, conform prezentei ordonanțe de urgență, nu se suspendă în cursul judecății.

(3) Cererile adresate instanțelor judecătorești conform prezentei ordonanțe de urgență sunt scutite de taxa judiciară de timbru și de timbru judiciar.

Art. 13. -

(1) În cazul prevăzut la art. 11 alin. (2) sau în cazul unei hotărâri judecătorești irevocabile care dispune astfel, oficiul registrului comerțului de pe lângă tribunal va elibera certificatul de înregistrare, conținând codul unic de înregistrare, certificatul constatator emis în baza declarației pe propria răspundere, precum și alte acte prevăzute de lege, după caz.

(2) Termenul de eliberare a certificatului de înregistrare și, după caz, a certificatului de înscriere de mențiuni este de 3 zile lucrătoare, respectiv 5 zile lucrătoare, calculat de la data înregistrării cererii sau, după caz, de la data completării cererii cu documentele solicitate.

(3) Certificatul de înregistrare, conținând codul unic de înregistrare, este documentul care atestă înregistrarea în registrul comerțului, autorizarea funcționării, precum și luarea în evidență de către autoritatea fiscală competentă.

(4) Dispozițiile art. 11 și 13 din Legea nr. 359/2004, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la atribuirea și utilizarea codului unic de înregistrare, se aplică în mod corespunzător.

Art. 14. -

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 28 alin. (2), o persoană poate avea câte un singur certificat de înregistrare pentru statutul juridic, respectiv cel de PFA, titular de întreprindere individuală sau membru al unei întreprinderi familiale pentru care a fost autorizată.

(2) Schimbarea sediului profesional și a obiectului principal de activitate se înregistrează în registrul comerțului, cu aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor prezentului capitol.

(3) Punctele de lucru se înregistrează în registrul comerțului, cu respectarea dispozițiilor privind sediul profesional și cu aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor prezentului capitol.

(4) Pentru desfășurarea unei activități pentru care nu s-a cerut înregistrarea în registrul comerțului și autorizarea funcționării este necesară obținerea acestora potrivit prezentului capitol.

(5) Cererea pentru efectuarea modificărilor prevăzute la alin. (2)-(4) se depune la registrul comerțului în care este înregistrată PFA, întreprinderea individuală sau întreprinderea familială, însoțită de declarația pe propria răspundere, prevăzută la pct. 1.3, 2.3 sau 3.3 din anexă, după caz.

(6) Oficiul registrului comerțului de pe lângă tribunal va elibera un nou certificat de înregistrare în cazul prevăzut la alin. (2) și, în toate cazurile, certificatul de înscriere de mențiuni și certificatul constatator emis în baza declarației pe propria răspundere, precum și alte acte prevăzute de lege.

(7) Modificarea acordului de constituire a întreprinderii familiale se declară, în termen de 15 zile de la încheierea actului adițional, la registrul comerțului în care este înregistrată întreprinderea familială. Oficiul registrului comerțului de pe lângă tribunal va înregistra modificările și va elibera certificatul de înscriere de mențiuni, cu respectarea prevederilor legale aplicabile.

Art. 15. - Persoana fizică autorizată, titularul întreprinderii individuale și reprezentantul întreprinderii familiale vor ține contabilitatea în partidă simplă, potrivit reglementărilor privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil, în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

1.4 Regimul juridic al PFA, al întreprinzătorilor titulari ai întreprinderilor individuale și al întreprinderilor familiale

Regimul juridic al PFA

Art. 16. - În scopul exercitării activității pentru care a fost autorizată, PFA poate colabora cu alte persoane fizice autorizate ca PFA, întreprinzători persoane fizice titulari ai unor întreprinderi individuale sau reprezentanți ai unor întreprinderi familiale ori cu alte persoane fizice sau juridice, pentru efectuarea unei activități economice, fără ca aceasta să îi schimbe statutul juridic dobândit potrivit prezentei secțiuni.

Art. 17. -

(1) PFA nu poate angaja cu contract de muncă terțe persoane pentru desfășurarea activității pentru care a fost autorizată și nici nu va fi considerată un angajat al unor terțe persoane cu care colaborează potrivit art. 16, chiar dacă colaborarea este exclusivă.

(2) Cu toate acestea, o persoană poate cumula calitatea de persoană fizică autorizată cu cea de salariat al unei terțe persoane care funcționează atât în același domeniu, cât și într-un alt domeniu de activitate economică decât cel pentru care PFA este autorizată.

Art. 18. - PFA este asigurată în sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și are dreptul de a fi asigurată în sistemul asigurărilor sociale de sănătate și al asigurărilor pentru șomaj, în condițiile prevăzute de lege.

Art. 19. -

(1) PFA își desfășoară activitatea folosind în principal forța de muncă și aptitudinile sale profesionale. Ea nu poate cumula și calitatea de întreprinzător persoană fizică titular al unei întreprinderi individuale.

(2) PFA poate cere ulterior schimbarea statutului juridic dobândit și autorizarea ca întreprinzător persoană fizică titular al unei întreprinderi individuale, cu respectarea dispozițiilor cap. II și ale art. 21.

Art. 20. -

(1) PFA răspunde pentru obligațiile sale cu patrimoniul de afectățiune, dacă acesta a fost constituit, și, în completare, cu întreg patrimoniul său, iar în caz de insolvență, va fi supusă procedurii simplificate prevăzute de Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările ulterioare, dacă are calitatea de comerciant, potrivit art. 7 din Codul comercial.

(2) Creditorii își vor executa creanțele potrivit dreptului comun, în cazul în care PFA nu are calitatea de comerciant.

(3) Orice persoană interesată poate face dovada calității de comerciant în cadrul procedurii insolvenței sau separat, prin acțiune în constatare, dacă justifică un interes legitim.

Art. 21. -

(1) PFA își încetează activitatea și este radiată din registrul comerțului în următoarele cazuri:

a) prin deces;

b) prin voința acesteia;

c) în condițiile art. 25 din Legea nr. 26/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Cererea de radiere, însoțită de copia certificată pentru conformitate cu originalul a actelor doveditoare, după caz, se depune la oficiul registrului comerțului de pe lângă tribunalul unde își are sediul profesional, de către orice persoană interesată.

(3) Dispozițiile art. 11-13 se aplică în mod corespunzător.

Regimul juridic al întreprinzătorului persoană fizică titular al întreprinderii individuale

Art. 22. - Întreprinderea individuală nu dobândește personalitate juridică prin înregistrarea în registrul comerțului.

Art. 23. - Întreprinzătorul persoană fizică titular al întreprinderii individuale este comerciant persoană fizică de la data înregistrării sale în registrul comerțului.

Art. 24. - Pentru organizarea și exploatarea întreprinderii sale, întreprinzătorul persoană fizică, în calitate de angajator persoană fizică, poate angaja terțe persoane cu contract individual de muncă, înregistrat la inspectoratul teritorial de muncă, potrivit legii, și poate colabora cu alte PFA, cu alți întreprinzători persoane fizice titulari ai unor întreprinderi individuale sau reprezentanți ai unor întreprinderi familiale ori cu alte persoane juridice, pentru efectuarea unei activități economice, fără ca aceasta să îi schimbe statutul juridic dobândit potrivit prezentei secțiuni.

Art. 25. -

(1) Întreprinzătorul persoană fizică titular al unei întreprinderi individuale nu va fi considerat un angajat al unor terțe persoane cu care colaborează potrivit art. 24, chiar dacă colaborarea este exclusivă.

(2) Întreprinzătorul persoană fizică titular al unei întreprinderi individuale poate cumula și calitatea de salariat al unei terțe persoane care funcționează atât în același domeniu, cât și într-un alt domeniu de activitate economică decât cel în care și-a organizat întreprinderea individuală.

(3) Întreprinzătorul persoană fizică titular al unei întreprinderi individuale este asigurat în sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și are dreptul de a fi asigurat în sistemul asigurărilor sociale de sănătate și al asigurărilor pentru șomaj, în condițiile prevăzute de lege.

Art. 26. - Persoana fizică titulară a întreprinderii individuale răspunde pentru obligațiile sale cu patrimoniul de afecțiune, dacă acesta a fost constituit, și, în completare, cu întreg patrimoniul, iar în caz de insolvență, va fi supusă procedurii simplificate prevăzute de Legea nr. 85/2006, cu modificările ulterioare.

Art. 27. -

(1) Întreprinzătorul persoană fizică titular al unei întreprinderi individuale își încetează activitatea și este radiat din registrul comerțului în următoarele cazuri:

- a) prin deces;
- b) prin voința acestuia;
- c) în condițiile art. 25 din Legea nr. 26/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Cererea de radiere, însoțită de copia certificată pentru conformitate cu originalul a actelor doveditoare, după caz, se depune la oficiul registrului comerțului de pe lângă tribunalul unde își are sediul profesional, de către orice persoană interesată.

(3) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. a) moștenitorii pot continua întreprinderea, dacă își manifestă voința, printr-o declarație autentică, în termen de 6 luni de la data dezbaterii succesiunii. Când sunt mai mulți moștenitori, aceștia își vor desemna un reprezentant, în vederea continuării activității economice ca întreprindere familială.

(4) Dispozițiile art. 11-13 se aplică în mod corespunzător. Activitatea va putea fi continuată sub aceeași firmă, cu obligația de menționare în cuprinsul acelei firme a calității de succesori.

Regimul juridic al întreprinderii familiale

Art. 28. -

(1) Întreprinderea familială este constituită din 2 sau mai mulți membri ai unei familii.

(2) Membrii unei întreprinderi familiale pot fi simultan PFA sau titulari ai unor întreprinderi individuale. De asemenea, aceștia pot cumula și calitatea de salariat al unei terțe persoane care funcționează atât în același domeniu, cât și într-un alt domeniu de activitate economică decât cel în care și-au organizat întreprinderea familială.

(3) Membrii unei întreprinderi familiale sunt asigurați în sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale și au dreptul de a fi asigurați în sistemul asigurărilor sociale de sănătate și al asigurărilor pentru șomaj, în condițiile prevăzute de lege.

(4) Întreprinderea familială nu poate angaja terțe persoane cu contract de muncă.

Art. 29. -

(1) Întreprinderea familială se constituie printr-un acord de constituire, încheiat de membrii familiei în formă scrisă, ca o condiție de validitate. Acordul de constituire va stipula numele și prenumele membrilor, reprezentantul, data întocmirii, participarea fiecărui membru la întreprindere, condițiile participării, cotele procentuale în care vor împărți veniturile nete ale întreprinderii, raporturile dintre membrii întreprinderii familiale și condițiile de retragere, sub sancțiunea nulității absolute.

(2) Reprezentantul desemnat prin acordul de constituire va gestiona interesele întreprinderii familiale în temeiul unei procuri speciale, sub forma unui înscris sub semnătură privată. Procura specială se semnează de către toți membrii întreprinderii care au capacitate de exercițiu și reprezentanții legali ai celor cu capacitate de exercițiu restrânsă.

(3) În scopul exercitării activității pentru care a fost autorizată, întreprinderea familială, prin reprezentantul său, poate colabora cu alte persoane fizice autorizate ca PFA, întreprinzători persoane fizice titulari ai unor întreprinderi individuale sau reprezentanți ai unor întreprinderi familiale ori cu alte persoane fizice sau juridice, pentru efectuarea unei activități economice, fără ca aceasta să îi schimbe statutul juridic dobândit potrivit prezentei secțiuni.

Art. 30. -

(1) Întreprinderea familială nu are patrimoniu propriu și nu dobândește personalitate juridică prin înregistrarea în registrul comerțului.

(2) Prin acordul de constituire a întreprinderii familiale, membrii acesteia pot stipula constituirea unui patrimoniu de afecțiune.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), prin acordul de constituire sau printr-un act adițional la acesta se vor stabili cotele de participare a membrilor la constituirea patrimoniului de afecțiune. Dacă membrii întreprinderii convin în unanimitate, cotele de participare pot fi diferite de cele prevăzute pentru participarea la veniturile nete sau pierderile întreprinderii.

Art. 31. - Membrii întreprinderii familiale sunt comercianți persoane fizice de la data înregistrării acesteia în registrul comerțului și răspund solidar și indivizibil pentru datoriile contractate de reprezentant în exploatarea întreprinderii cu patrimoniul de afecțiune, dacă acesta a fost constituit, și, în completare, cu întreg patrimoniul, corespunzător cotelor de participare prevăzute la art. 29 alin. (1).

Art. 32. -

(1) Deciziile privind gestiunea curentă a întreprinderii familiale se iau de către reprezentantul desemnat în condițiile art. 29 alin. (2).

(2) Actele de dispoziție asupra bunurilor afectate activității întreprinderii familiale se vor lua cu acceptul majorității simple a membrilor întreprinderii, cu condiția ca această majoritate să includă și acordul proprietarului bunului care va face obiectul actului.

(3) Actele prin care se dobândesc bunuri pentru activitatea întreprinderii familiale se încheie de reprezentant fără autorizarea prealabilă a membrilor, dacă valoarea bunului cu privire la care se încheie actul nu depășește 50% din valoarea bunurilor care au fost afectate întreprinderii potrivit art. 30 alin. (2) și a sumelor de bani aflate la dispoziția întreprinderii la data actului. Bunurile dobândite sunt coproprietatea membrilor în cotele prevăzute la art. 29 alin. (1) sau la art. 30 alin. (3), după caz.

Art. 33. -

(1) Întreprinderea familială își încetează activitatea și este radiată din registrul comerțului în următoarele cazuri:

a) mai mult de jumătate dintre membrii acesteia au decedat;

b) mai mult de jumătate dintre membrii întreprinderii cer încetarea acesteia sau se retrag din întreprindere;

c) în condițiile art. 25 din Legea nr. 26/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Cererea de radiere, însoțită de copia certificată pentru conformitate cu originalul a actelor doveditoare, după caz, se depune la oficiul registrului comerțului de pe lângă tribunalul unde își are sediul profesional, de către orice persoană interesată.

(3) Dispozițiile art. 11-13 se aplică în mod corespunzător.

Art. 34. -

(1) În cazul în care membrii întreprinderii familiale au constituit un patrimoniu de afecțaiune potrivit art. 30 alin. (2) sau au dobândit bunuri potrivit art. 32 alin. (3), bunurile se împart conform cotelor prevăzute la art. 30 alin. (3).

(2) În cazul în care nu a fost constituit un patrimoniu de afecțaiune, bunurile dobândite potrivit art. 32 alin. (3) se împart conform cotelor prevăzute la art. 29 alin. (1).

1.5 Dispoziții finale

Art. 35. -

(1) Primăriile pot să își constituie birouri de asistență și reprezentare a persoanelor fizice prevăzute la art. 4, prin reorganizarea activității desfășurate în temeiul dispozițiilor Legii nr. 300/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Persoanele fizice pot opta să efectueze formalitățile prevăzute la cap. II și prin intermediul birourilor de asistență și reprezentare.

(3) Birourile de asistență și reprezentare pot să reprezinte persoana fizică solicitantă în cadrul procedurilor de obținere a autorizației și înregistrării în registrul comerțului, în temeiul unei cereri de reprezentare.

(4) Birourile de asistență și reprezentare au următoarele competențe:

a) primesc și ordonează documentația pentru înregistrare și autorizare;

b) remit cererea de înregistrare în registrul comerțului și de autorizare a funcționării, însoțită de documentația de susținere, la registrul comerțului competent, efectuează corespondență cu acesta în scopul obținerii înregistrării și autorizării, precum și pentru primirea certificatului de înregistrare și a celorlalte acte, în original;

c) remit solicitantului actele în original primite de la registrul comerțului, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii din partea acestuia; actele se socotesc comunicate solicitantului la data la care acestea devin disponibile destinatarului pe suport hârtie;

d) acordă solicitanților asistență privind operațiunea de înregistrare în registrul comerțului și de autorizare a funcționării.

(5) Pentru serviciile prestate primăriile vor putea percepe taxe pe care le pot stabili autonom, în temeiul principiului autonomiei locale.

(6) Primăriile vor pune la dispoziția publicului un formular standard al cererii de reprezentare prevăzute la alin. (3). Cererea de reprezentare, cererea de înregistrare în registrul comerțului și de autorizare a funcționării și documentația de susținere pot fi remise la registrul comerțului competent în format electronic, utilizând Sistemul de autorizare și înregistrare online și/sau pe suport hârtie, prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire cu conținut declarat, ori direct la registrul comerțului.

(7) În scopul liberului acces al cetățenilor la servicii publice administrative de calitate, birourile de asistență și reprezentare pot primi cereri de reprezentare și pot presta servicii de asistență, indiferent de sediul profesional al solicitantului și de registrul comerțului căruia i se adresează acesta.

Art. 36. - Acolo unde prezenta ordonanță de urgență nu dispune, prevederile Legii nr. 26/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele ale Legii nr. 359/2004, cu modificările și completările ulterioare, se vor aplica corespunzător, în măsura în care nu contravin dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 37. -

(1) Persoanele fizice prevăzute la art. 3 alin. (1), care desfășoară o activitate economică autorizată și recunoscută într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, în forme similare cu

cele prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, pot fi autorizate să desfășoare pe teritoriul României aceleași tipuri de activități pentru care au fost autorizate în acel alt stat, cu respectarea dispozițiilor art. 1 și 3.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), cererea de înregistrare în registrul comerțului și de autorizare a funcționării este de competența directorului oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunalul în raza căruia a fost ales și declarat sediul profesional.

(3) Cererea va fi însoțită de următoarele acte:

a) carte de identitate sau pașaport al solicitantului - fotocopie și traducere în limba română, certificate olograf;

b) documentația care atestă funcționarea legală, obținută în celalalt stat al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European - fotocopie și traducere în limba română, certificate olograf.

(4) În funcție de forma de organizare pentru care se solicită autorizarea, se vor aplica corespunzător prevederile cap. II.

Art. 38. - Persoanele prevăzute la art. 4 sunt plătitoare de impozit pe venit în condițiile prevăzute de Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 39. -

(1) Procedurile desfășurate potrivit Legii nr. 300/2004, cu modificările și completările ulterioare, se vor finaliza potrivit prevederilor legii aplicabile la data inițierii acestora.

(2) Persoanele fizice și asociațiile familiale autorizate și înregistrate în registrul comerțului în temeiul unor acte normative anterioare prezentei ordonanțe de urgență pot funcționa în baza certificatului de înregistrare, emis de oficiul registrului comerțului de pe lângă tribunal, un an de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Până la împlinirea termenului de un an, persoanele prevăzute la alin. (2) vor opta pentru desfășurarea activității în una dintre formele prevăzute de prezenta ordonanță de urgență. Dispozițiile cap. II se aplică în mod corespunzător.

(4) Persoanele prevăzute la alin. (2) care nu și-au exercitat dreptul de opțiune își încetează activitatea și vor fi radiate din registrul comerțului, din oficiu, fără nicio altă formalitate.

(5) Rezoluția prin care directorul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal dispune radierea se publică pe pagina de internet a Oficiului Național al Registrului Comerțului și se afișează, sub formă tabelară, la sediul oficiului registrului comerțului unde s-a dispus radierea. Împotriva rezoluției se poate formula plângere, în condițiile art. 12, care se aplică în mod corespunzător.

Art. 40. -

(1) În situația în care autoritățile publice competente constată că nu mai sunt îndeplinite condițiile de desfășurare a activității care au stat la baza

autorizării funcționării și aplică sancțiuni contravenționale complementare, notifică oficiul registrului comerțului de pe lângă tribunalul din județul unde este declarat sediul profesional al persoanei fizice autorizate, întreprinderii individuale sau întreprinderii familiale sancționate.

(2) Notificarea se comunică în termen de 3 zile de la data expirării termenului de contestare sau de la data primirii hotărârii judecătorești definitive și irevocabile prin care s-a soluționat plângerea împotriva sancțiunii dispuse.

(3) Oficiul registrului comerțului de pe lângă tribunal va înregistra din oficiu această notificare, fără plata taxelor prevăzute de lege.

(4) Dispozițiile alin. (1)-(3) se aplică în mod corespunzător și în situația ridicării sancțiunii.

Art. 41. -

(1) Orice referire conținută în alte acte normative la sintagma "persoană fizică autorizată și/sau asociație familială" va fi considerată ca fiind făcută la sintagma "persoană fizică autorizată, întreprindere individuală și/sau întreprindere familială", după caz.

(2) Structura denumirii întreprinderii individuale este aceeași ca și cea a persoanei fizice autorizate.

(3) Dispozițiile art. 30 și 31 din Legea nr. 26/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

Art. 42. - La Ordonanța Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 664 din 23 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare, articolul 8 alineatul (14) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(11) Obligația prevăzută la alin. (1) este îndeplinită în situațiile prevăzute la lit. a), c), d) și e) prin transmiterea, în format electronic, a informațiilor din cazierul fiscal al contribuabililor de Agenția Națională de Administrare Fiscală Oficiului Național al Registrului Comerțului, la solicitarea acestuia, în termen de 8 ore. Solicitarea cuprinde, în mod obligatoriu, următoarele informații: numele și prenumele/denumirea și codul de identificare fiscală."

Art. 43. - La Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, publicată în Monitorul Oficial al României Partea I, nr. 839 din 13 septembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, articolul 3 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

"Art. 3. - (1) Înmatricularea persoanelor fizice autorizate, a întreprinderilor individuale și a întreprinderilor familiale în registrul comerțului și înregistrarea fiscală a acestora se fac pe baza rezoluției

directorului oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal, potrivit legii speciale, fără a fi necesară pronunțarea de către judecătorul delegat a încheierii prevăzute la art. 6 alin. (1) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare."

Art. 44. - La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă:

a) Legea nr. 300/2004 privind autorizarea persoanelor fizice și a asociațiilor familiale care desfășoară activități economice în mod independent, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 29 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 1.766/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 300/2004 privind autorizarea persoanelor fizice și a asociațiilor familiale care desfășoară activități economice în mod independent, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.048 din 12 noiembrie 2004;

ANEXĂ

1. Documentația de susținere a cererii de înregistrare în registrul comerțului și de autorizare a funcționării PFA

1.1. Carte de identitate sau pașaport - fotocopie certificată olograf de către titular privind conformitatea cu originalul

1.2. Document care să ateste drepturile de folosință asupra sediului profesional, precum contract de închiriere, comodat, certificat de moștenitor, contract de vânzare-cumpărare, declarație de luare în spațiu sau orice alt act juridic care conferă dreptul de folosință etc. - copie legalizată

1.3. Declarație pe propria răspundere care să ateste îndeplinirea condițiilor legale de funcționare prevăzute de legislația specială din domeniul sanitar, sanitar-veterinar, protecției mediului și protecției muncii

1.4. Fotocopii certificate olograf de pe documentele care atestă pregătirea profesională, dacă aceasta este cerută, potrivit unor prevederi legale speciale

1.5. Fotocopii certificate olograf de pe documentele care atestă experiența profesională, dacă este cazul

2. Documentația de susținere a cererii de înregistrare în registrul comerțului și de autorizare a funcționării întreprinderii individuale

2.1. Carte de identitate sau pașaport al titularului întreprinderii individuale - fotocopie certificată olograf de către titular privind conformitatea cu originalul

2.2. Document care să ateste drepturile de folosință asupra sediului profesional, precum contract de închiriere, comodat, certificat de moștenitor, contract de vânzare-cumpărare, declarație de luare în spațiu sau orice alt act juridic care conferă dreptul de folosință etc. - copie legalizată

2.3. Declarație pe propria răspundere care să ateste îndeplinirea condițiilor legale de funcționare prevăzute de legislația specială din domeniul sanitar, sanitar-veterinar, protecției mediului și protecției muncii

2.4. Fotocopii certificate olograf de pe documentele care atestă pregătirea profesională, dacă aceasta este cerută, potrivit unor prevederi legale speciale

2.5. Fotocopii certificate olograf de pe documentele care atestă experiența profesională, dacă este cazul

3. Documentația de susținere a cererii de înregistrare în registrul comerțului și autorizare a funcționării întreprinderii familiale

3.1. Carte de identitate sau pașaport al fiecărui membru - fotocopie certificată olograf de către titular privind conformitatea cu originalul

3.2. Document care să ateste drepturile de folosință asupra sediului profesional, precum contract de închiriere, comodat, certificat de moștenitor, contract de vânzare-cumpărare, declarație de luare în spațiu sau orice alt act juridic care conferă dreptul de folosință etc. - copie legalizată

3.3. Declarație pe propria răspundere a reprezentantului, care să ateste îndeplinirea condițiilor legale de funcționare prevăzute de legislația specială din domeniul sanitar, sanitar-veterinar, protecției mediului și protecției muncii

3.4. Fotocopii certificate olograf de pe documentele care atestă pregătirea profesională, dacă aceasta este cerută, potrivit unor prevederi legale speciale

3.5. Fotocopii certificate olograf de pe documentele care atestă experiența profesională, dacă este cazul

3.6. Acordul de constituire și procura specială, prevăzute la art. 29

4. Documente care atestă pregătirea sau experiența profesională

Pregătirea sau experiența profesională se atestă, după caz, cu documente cum sunt: diploma, certificatul sau adeverința, prin care se dovedește absolvirea unei instituții de învățământ, certificatul de calificare profesională sau de absolvire a unei forme de pregătire profesională, organizată în condițiile legii, în vigoare la data eliberării acestuia, certificatul de competență profesională, cartea de meșteșugar, carnetul de muncă al solicitantului, declarație de notorietate cu privire la abilitatea de a desfășura activitatea pentru care se solicită autorizarea, eliberată de primarul localității respective în mod gratuit în cazul meseriilor tradiționale artisanale, atestatul de recunoaștere și/sau de echivalare pentru persoanele fizice care au dobândit calificarea în străinătate, atestatul de recunoaștere a calificării dobândite în străinătate, în afara sistemului de învățământ, orice alte dovezi care să ateste experiența profesională.

CAPITOLUL 2.

NORME SPECIFICE DE SECURITATE A MUNCII PENTRU TURISM ȘI ALIMENTAȚIE PUBLICĂ

2.1 Prezentarea normelor

Normele specifice de securitate a muncii sunt reglementări cu aplicabilitate națională care cuprind prevederi minimale obligatorii pentru desfășurarea principalelor activități din economia națională, condiții de securitate a muncii. Respectarea conținutului acestor prevederi nu absolvă agenții economice de răspunderea pentru prevederea și asigurarea oricăror altor măsuri de securitate a muncii, adecvate condițiilor concrete de desfășurare a activității respective prin instrucțiuni proprii.

Normele specifice de securitate a muncii fac parte dintr-un sistem unitar de reglementări privind asigurarea sănătății și securității în muncă, sistem compus din:

- Norme generale de protecție a muncii care cuprind prevederile de protecție a muncii, general valabile pentru orice activitate;

- Norme specifice de securitate a muncii care cuprind prevederile de securitate a muncii, specifice anumitor activități sau grupe de activități, detaliind prin aceasta prevederile normelor generale de protecție a muncii.

Prevederile tuturor acestor norme specifice se aplică cumulativ și au valabilitate națională indiferent de forma de organizare sau proprietate în care se desfășoară activitatea pe care o reglementează.

Structura sistemului național de norme specifice de securitate a muncii urmărește corelarea prevederilor normative, cu pericolele specifice uneia sau mai multor activități și reglementarea unitară a măsurilor de securitate a muncii pentru activități caracterizate prin pericole comune.

Structura fiecărei norme specifice de securitate a muncii are la bază abordarea sistemică a aspectelor de securitate a muncii, practică în cadrul Normelor generale de protecție a muncii. Conform acestei abordări, procesul de muncă este tratat ca un sistem complex structurat, compus din următoarele elemente care interacționează :

- Executantul: omul implicat nemijlocit în executarea unei sarcini de muncă.

- Sarcina de muncă: totalitatea acțiunilor ce trebuie efectuate prin intermediul mijloacelor de producție și anumite condiții de mediu, pentru realizarea scopului procesului de muncă.

- Mijloacele de producție: totalitatea mijloacelor de muncă (instalații, utilaje, mașini, aparate, dispozitive, unelte etc.) și a obiectelor muncii (materii prime, materiale etc.) care se utilizează în procesul de muncă.

-Mediul de muncă: ansamblul condițiilor fizice, chimice, biologice, psihologice în care unul sau mai mulți executanți își realizează sarcina de muncă.

Reglementarea măsurilor de securitate a muncii în cadrul Normelor specifice de securitate a muncii, vizând global desfășurarea uneia sau mai multor activități în condiții de securitate a muncii, se realizează prin tratarea tuturor aspectelor de asigurare a securității muncii la nivelul fiecărui element al sistemului executant - sarcina de muncă - mijloace de producție - mediu de muncă, propriu proceselor de muncă din cadrul activităților care fac obiect de reglementare.

Prevederile sistemului național de reglementări normative pentru asigurarea securității muncii constituie, alături de celelalte reglementări juridice referitoare la sănătatea și securitatea în muncă, bază pentru:

- activitatea de concepție a echipamentelor tehnice și tehnologice;
- autorizarea funcționării unităților;
- instruirea salariaților cu privire la securitatea muncii;
- cercetarea accidentelor de muncă și stabilirea cauzelor și responsabilităților;
- controlul realizării măsurilor de securitate a muncii;
- fundamentarea programului de protecție a muncii.

Normele specifice de securitate a muncii pentru turism și alimentație publică au fost elaborate ținând seama de reglementările existente în domeniul securității muncii pentru aceste activități, precum și pe baza studierii proceselor de muncă și stabilirea riscurilor specifice astfel încât, pentru fiecare risc, normele să cuprindă cel puțin o măsură de prevenire la nivelul fiecărui element component al procesului de muncă.

Structura acestor prevederi este făcută pe domenii de activități, astfel:

- industria hotelieră și de cazare;
- alimentația publică;
- agrement;

Pe lângă prevederile specifice de securitate a muncii, norma cuprinde și un capitol cu prevederi de proiectare privind echipamentele de munca utilizate în industria hotelieră, alimentația publică și agrement.

Art.1

Normele specifice de securitate a muncii pentru turism, alimentație publică și transport de persoane cu instalații pe cablu, cuprind măsuri de prevenire a accidentelor de muncă și bolilor profesionale specifice activității industriei hoteliere, alimentației publice, agrementului și transportului de persoane cu instalații pe cablu.

Scop

Art.2

Scopul prezentelor norme este eliminarea sau diminuarea riscurilor de accidentare existente în cadrul acestor activități, proprii celor patru componente ale sistemului de muncă (executant, sarcină de muncă, mijloace de producție, mediu de muncă).

Domeniu de aplicare

Art.3

Normele se aplică persoanelor juridice, precum și persoanelor fizice care desfășoară activități în structurile de primire cu funcțiuni de cazare turistică (hoteluri, hoteluri-apartament, moteluri, vile, cabane, bungalouri, sate de vacanță, campinguri, pensiuni turistice, ferme agroturistice, camere de închiriat în locuințe familiale, nave fluviale și maritime), în unități de alimentație destinate serviciilor turistilor (restaurante, baruri, unități de fast food, cofetării, patiserii, plăcintării etc.), de agrement (jocuri mecanice, acționate de curentul electric, carusel, electroscutere și miniscutere, minicar, bowling, utilaje zburătoare, tir cu plumb și tir cu egretă) de transport de persoane cu instalații pe cablu (telecabină, telegondolă, telebenă, telescaune și teleschiuri).

Legătura cu alte acte normative

Art.4

Prevederile prezentelor norme se aplică cumulativ cu prevederile normelor generale de protecție a muncii.

Art.7

Încadrarea și repartizarea personalului pe locuri de muncă se va face conform normelor generale de protecție a muncii.

Art.8

Exploatarea, întreținerea și repararea utilajelor și instalațiilor din dotarea structurilor de primire turistice precum și a celor pentru transportul persoanelor cu instalații pe cablu se vor executa de personal specializat numit prin decizie de conducerea persoanei juridice.

Art.9

Manevrarea instalațiilor pentru întreținerea fațadelor se va face numai de către persoane autorizate ISCIR.

Art.11

Instruirea personalului care desfășoară activități în structurile de primire turistice precum și a celor pentru transportul persoanelor cu instalații pe cablu se va face conform prevederilor Normelor generale de protecție a muncii.

Art.12

Personalul care manipulează și utilizează în activitate substanțe insecticide va fi instruit asupra modului de folosire și a pericolului ce îl prezintă pentru organismul uman.

Art.13

Persoanele care manevrează sau efectuează revizii și reparații la

dispozitivele pentru întreținerea fațadelor vor fi instruite de către persoane competente în domeniu, numite de conducerea persoanei juridice sau de persoana fizică.

Art.14

Acordarea echipamentului individual de protecție se va face conform prevederilor Normativului-cadru de acordare și utilizare a echipamentului individual de protecție aprobat prin Ordinul M.M.P.S. nr. 225 din 27 iulie 1995.

Art.18

Repartizarea sarcinii de muncă se va face conform prevederilor Normelor generale de protecție a muncii.

Art.19

La repartizarea sarcinii de muncă, conducătorul locului de muncă (șef de echipă, maistru etc.) va indica procedeul corect de lucru (nepericulos) și măsurile de securitate a muncii ce trebuie respectate. De asemenea, va verifica starea echipamentului de protecție și a echipamentului de lucru care va fi folosit de muncitori la lucrarea respectivă.

Art.20

Deservirea aparatelor și dispozitivelor se va face de către personal specializat.

Art.21

Se interzice aplicarea unui proces tehnologic sau introducerea în lucru a unor utilaje pentru care nu există norme sau instrucțiuni proprii de protecție a muncii.

Art.22

În cazul prestărilor de servicii (construcții, montaj instalații etc.) de către diferiți agenți economici, în contract se pot stabili clauze referitoare la obligațiile și răspunderile privind protecția muncii.

Art.23

Pe căile de acces unde se circulă cu mijloace auto sau alte mijloace, precum și la locurile periculoase se vor pune panouri cu semne de interdicere și avertizare potrivit reglementărilor în vigoare.

Art.24

Pe ușile de intrare în încăperile în care sunt montate instalații prin a caror manevrare sau atingere se pot produce accidente, se vor fixa plăci cu inscripția "INTRAREA INTERZISĂ PERSOANELOR STRĂINE".

Art.25

La locurile unde există pericol de incendiu, explozii, intoxicații și surse de zgomot sau vibrații se vor efectua măsurători pentru determinarea nivelului noxelor în comparație cu CMA și în scopul anihilării surselor acestora.

Art.26

Lucrătorii cu atribuții de întreținere a utilajelor și instalațiilor din dotare sunt obligați ca înainte de începerea lucrului să verifice dacă uneltele pe care le

folosesc sunt în stare bună și corespund din punctul de vedere al securității muncii. Se interzice folosirea de unelte și utilaje care nu corespund acestor verificări.

Art.27

În atelierele de întreținere nu se admite aglomerarea locurilor de muncă cu materiale sau diferite piese, iar sculele vor fi păstrate astfel încât să nu producă accidente.

Art.28

Este interzisă modificarea sculelor utilizate.

Art.29

Zilnic, înainte de începerea lucrului, conducătorul locului de muncă (șef de echipă, maestru etc.) va verifica starea de sănătate și oboseală a muncitorilor. Persoanele care au consumat băuturi alcoolice nu vor fi admise la lucru.

Art.30

Persoanele cu atribuții de serviciu vor urmări și vor interzice introducerea și consumul băuturilor alcoolice în unitate și la locul de muncă, cunoscând că răspund personal de starea și capacitatea de muncă a personalului din subordine pe tot timpul lucrului.

Art.31

Înainte de începerea lucrului, persoanele cu atribuții de serviciu vor verifica funcționarea tuturor instalațiilor, utilajelor și dispozitivelor de protecție. De asemenea, vor verifica legătura la centura de împământare a tuturor utilajelor acționate electric. În cazul în care se constată defecțiuni, se vor lua măsuri pentru remedierea acestora.

Art.36

Iluminatul locurilor de muncă și curățarea corpurilor de iluminat se vor realiza conform prevederilor normelor generale de protecție a muncii.

Art.37

În încăperile cu pericol de incendiu și explozii sunt interzise: fumatul, intrarea cu foc deschis. În acest scop pe ușa de la intrare se vor monta plăcuțe avertizoare.

Art.38

Este interzisă păstrarea vaselor, a bidoanelor cu combustibili lichizi, cu ulei, acizi, vopsele, diluanți, carbit, în interiorul atelierelor, cu excepția locurilor special amenajate.

2.2 Norme specifice structurilor de primire turistice

Operații și activități desfășurate zilnic

Art.39

Personalul de administrație și salariații cu atribuții de control vor efectua zilnic:

- verificarea prizelor electrice la care sunt conectate televizoare, frigidere, veioze, aparate pentru bărbierit, fönul pentru uscarea părului;
- verificarea sistemului de condiționare a aerului,
- verificarea funcționării ascensoarelor,
- verificarea stării ferestrelor și a geamurilor,
- verificarea stării mobilierului,
- verificarea instalațiilor sanitare,
- verificarea sobelor de încălzit, în special cele ce utilizează gazele naturale.

Art.40

Remedierea eventualelor defecțiuni depistate în urma verificărilor prevăzute la Art.39 vor fi executate de persoane corespunzător calificate (electricieni, mecanici).

Art.41

Curățenia și aranjamentul spațiilor de cazare, a sălilor comune, culoare și anexe, schimbarea lenjeriei, prosoapelor, halatelor de baie și aprovizionarea zilnică cu materiale consumabile (săpun, hârtie igienică, becuri, pahare etc.) se va efectua de personal instruit în acest scop (cameriste).

Art.42

Activitatea de curățenie se va desfășura conform instrucțiunilor proprii, după tehnologii specifice gradului de amenajare și dotare a fiecărui hotel.

Art.43

Substanțele folosite la curățarea și dezinfectarea obiectelor sanitare se vor utiliza conform reglementărilor organelor sanitare și instrucțiunilor emise de furnizori.

Art.44

Este interzisă curățarea și dezinfectarea obiectelor sanitare fără utilizarea echipamentului de protecție și lucru din dotare (mănuși din cauciuc, halate etc.).

Art.45

Este interzisă spălarea cu lichide inflamabile a covoarelor, carpetelor, parchetului etc., precum și uscarea lor în interiorul spațiilor ce nu sunt destinate acestui scop.

Art.46

În timpul spălării pardoselilor cu petrosin sau alte lichide inflamabile, focul în camere va fi stins, nu se va fuma și nu se va utiliza focul deschis, iar geamurile vor fi deschise.

Art.47

Substanțele inflamabile și combustibile se păstrează în bidoane închise sau cisterne, indicându-se prin etichete conținutul acestora, asigurând respectarea normelor PSI.

Art.48

Materialele inflamabile de întreținere și curățenie (neofalina, benzina, ceara de parchet) vor fi păstrate în boxe separate cu respectarea normelor PSI.

Art.49

Utilizarea substanțelor insecticide se va face de către personal de la firme specializate sau de personal propriu specializat în acest scop.

Art.50

Este interzisă folosirea substanțelor insecticide necunoscute.

Art.51

Substanțele insecticide se vor păstra în spațiu, special amenajat, ventilat natural, în recipiente sau cutii cu etichete care să semnalizeze pericolul pe care îl prezintă.

Art.52

Camerele și locurile de odihnă vor fi dotate cu scrumiere, iar holurile, coridoarele și scările vor fi dotate cu scrumiere și vase cu picior pentru aruncarea resturilor de țigări și chibrituri aprinse.

Art.53

Este interzisă amplasarea ghivecelor de flori pe pervazul ferestrelor, lângă balustradele scărilor sau pe căile de evacuare.

Art.54

Aprinderea și stingerea focului în camerele cu sobe încălzite cu gaze naturale se vor efectua de către personalul de serviciu, instruit în acest scop, care va controla la intervale relativ scurte dacă focul arde.

Art.55

Cheile de închidere și deschidere a gazului metan se vor păstra de către persoanele de serviciu, fiind interzis chiriașilor să manevreze robinetele de gaze de la sobele de încălzit din camere.

Art.56

Este interzisă funcționarea lifturilor fără verificările tehnice periodice, prevăzute de cartea tehnică a instalației și a Prescripțiilor tehnice ISCIR.

Art.57

Întreținerea și reviziile tehnice ale lifturilor se fac numai de către persoane specializate și autorizate în acest scop.

Art.58

Covoarele care acoperă scările vor fi bine fixate pe trepte pentru a se evita alunecarea accidentală a personalului și a chiriașilor.

Art.59

Este interzisă utilizarea aparatelor care prezintă pericol de incendiu (reșouri, spirtiere, lămpi cu gaze etc.) în camerele destinate cazării din vile, cabane și popasuri turistice construite din lemn.

Art.60

Activitățile cu privire la spălătorie, croitorie, lustruit încălțăminte etc. se vor desfășura pe baza normelor specifice pentru prestări de servicii.

Art.61

Centralele termice proprii structurilor de primire turistice vor fi exploatate de personal calificat și autorizat, conform normelor specifice și a Prescripțiilor tehnice ISCIR.

Art.62

Este interzisă curățarea geamurilor din exteriorul construcțiilor, fără schele, platforme, nacele special amenajate și fără asigurarea cu centuri de siguranță a executanților.

Folosirea aparatelor și dispozitivelor

Art.63

Aspiratorul de praf, indiferent de tip și capacitate, trebuie să fie dotat cu cordon electric care să aibă conductor de nul.

Art.64

Este interzisă folosirea aspiratorului cu defecțiuni de funcționare a motorului sau cordonul de alimentare cu izolația deteriorată.

Art.65

Utilizarea aspiratorului se va face după o verificare a funcționării motorului, starea furtunului, a anexelor și a cordonului de alimentare cu energie electrică. Dacă se constată defecțiuni în funcționare, se va solicita intervenția persoanelor cu calificare (electrician, mecanic).

Art.66

Folosirea aspiratoarelor care efectuează și alte operații pentru care sunt prevăzute o serie de dispozitive, se va face cu respectarea prevederilor de exploatare, elaborate de către firma producătoare.

Art.67

Este interzisă utilizarea aspiratoarelor pentru pulverizarea substanțelor insecticide sau a substanțelor explozive.

Art.68

Mașina de curățat podele se va utiliza conform prevederilor instrucțiunilor elaborate de firma constructoare.

Art.83

Pe fiecare instalație se vor afișa instrucțiuni cu măsurile ce trebuie asigurate la utilizarea acestora fără pericole, precum și verificările ce se impun a fi efectuate înainte de punerea în funcțiune, prevăzute de cartea tehnică.

2.3 Norme specifice structurilor de servire a mesei

Art.86

Structurile de servire a mesei sunt obligate să respecte prevederile normelor sanitare și ale normelor generale de protecție a muncii.

Art.87

(1) Activitățile ce se desfășoară în structurile de servire a mesei sunt legate de aprovizionarea cu marfă, depozitarea acesteia, prepararea

alimentelor în bucătării și laboratoare de cofetărie-patiserie, precum și servirea acestora în saloane sau în alte locuri destinate acestui scop.

(2) Prevederile de normă privind structurile de servire a mesei se referă la activitățile de pregătire a alimentelor prin tratare termică și la rece.

Art.88

Pentru desfășurarea activității în condiții de igienă și de securitate a muncii, spațiile de producție pentru prepararea alimentelor trebuie organizate în funcție de ~~volumul~~ activității și în funcție de tehnologiile din producția culinară.

Art.89

În structurile de servire a mesei cu un număr sub 150 locuri la mese prelucrările primare - tranșare, pregătirea cărnii, peștelui și a legumelor se pot efectua în cadrul bucătăriei propriu-zise, în locuri special repartizate sau în nișe dotate cu utilaje și mobilier adecvat acestor operații. Fiecare loc de muncă va fi marcat prin indicatoare și va fi dotat cu mese și ustensile separate pentru carne crudă și carne fiartă, pentru pește, zarzavat etc.

Art.90

Este obligatorie evacuarea resturilor de la prelucrarea cărnii, peștelui, zarzavatului și legumelor, la fiecare preparare de meniuri sau ori de câte ori este nevoie.

Art.91

Resturile menajere nerecuperabile sau nefolositoare rezultate din procesul de producție și din operația de servire a clienților se vor colecta în saci din material plastic, în recipiente etanșe, confecționate din materiale rezistente, evacuarea făcându-se înainte ca acestea să depășească capacitatea de depozitare sau să intre în descompunere.

Art.92

Unitățile de alimentație publică care au secții de producție trebuie să-și stabilească o zonă pentru depozitarea gunoiului menajer care să fie la distanță mare de locul alimentar și amenajat conform normelor sanitare.

Art.93

La instalarea, exploatarea, întreținerea și repararea utilajelor, aparatelor, precum și a altor echipamente tehnice folosite în alimentația publică (restaurante, cantine, bufete, baruri etc.) se vor respecta următoarele:

- tehnologia stabilită prin documentația elaborată de proiectant sau cea indicată prin cartea tehnică, privind exploatarea utilajelor, instalațiilor, aparatelor etc.;

- prevederile documentației tehnice emise de furnizor referitoare la cunoașterea componentei, a caracteristicilor tehnice și funcționale precum și a condițiilor tehnice de execuție, montaj și recepție, a mijloacelor tehnice din dotare;

- prevederile documentației tehnice referitoare la periodicitatea și condițiile tehnice de efectuare a verificărilor și reparațiilor;

- instrucțiunile tehnice specifice fiecărui mijloc de producție, privind exploatarea acestuia;

- exploatarea mijloacelor din dotare numai cu aparatură de măsură, control și automatizare prevăzută.

Art.94

Personalul din bucătărie (bucătari, ajutori de bucătari și bucătari auxiliari) este obligat să poarte echipamentul de protecție și de lucru prevăzut de normative.

Art.95

În bucătărie sau alte spații de pregătire la cald este interzis lucrul fără asigurarea ventilării încăperilor.

Art.96

Curățarea locului de muncă se va efectua ori de câte ori este necesar pentru prevenirea alunecării persoanelor în zona de lucru.

Art.97

Lucrătorii din bucătărie trebuie să fie instruiți asupra modului de utilizare a agregatelor la care lucrează (mașini de gătit, roboți, marmite cu aburi, tigăi basculante, friteuză, cuptoare de diferite tipuri etc.) pentru prevenirea accidentelor.

Art.98

Este interzisă aprinderea focului la mașinile de gătit la care se utilizează combustibil gazos sau injectoare cu combustibil lichid, de către persoane neinstruite.

Art.99

Eventualele defecțiuni ce apar în funcționarea unor agregate, roboți de bucătărie etc. vor fi remediate numai de către persoane calificate de specialitate (mecanici, electricieni etc.).

Art.100

Personalul din bucătărie va purta încălțăminte bine fixată pe picior. Este interzisă folosirea încălțăminte tip papuc (neasigurată la călcâi).

Art.101

Este interzisă așezarea pe pardoseli a vaselor cu lichide fierbinți, pentru prevenirea accidentelor prin opărire.

Art.102

Vasele ce se folosesc la prepararea meniurilor și ustensilele se vor păstra în mod ordonat pe rafturi.

Laboratorul de cofetărie-patiserie

Art.103

Exploatarea utilajelor și instalațiilor cu care este dotată cofetăria-patiseria (malaxoare, mixere, roboți universali, cuptoare electrice și cu gaze etc.) se va face numai de către persoane instruite, conform prevederilor cărților tehnice respective.

Art.104

Persoanele care manevrează semipreparatele și preparatele în camerele sau dulapurile frigorifice vor evita trecerea bruscă de la cald la rece, pentru prevenirea îmbolnăvirilor.

Carmangerie

Art.105

Activitatea se va desfășura în succesiunea operațiilor, în flux fără încrucișări (tranzat, tocat carne, malaxor, tras mici și cârnați, afumat etc.).

Art.106

Este interzisă folosirea utilajelor acționate electric din carmangerie fără asigurările măsurilor de electrosecuritate prevăzute de Normele generale de protecție a muncii, Normele specifice din Anexa 1 -poz.11 și standardele în vigoare, precum și fără apărători la organele de mișcare.

Art.107

Afumătorul va fi prevăzut cu sistem de evacuare a fumului. Este interzisă funcționarea afumătorului în situația în care emană fum în interiorul încăperii de lucru.

Art.108

Ferăstraiele acționate electric pentru tăiatul oaselor se vor utiliza conform prevederilor din cartea tehnică, referitor la măsurile de securitate ce trebuie respectate, iar personalul va fi instruit în acest scop.

Art.109

Cuțitele utilizate la tranșarea cărnii se vor purta în suporturi speciale (teci). Este interzisă purtarea cuțitelor în buzunare.

Art.110

Resturile rezultate din prelucrarea cărnii și oasele nefolositoare vor fi colectate în recipiente speciale cu care se vor transporta zilnic la punctul de depozitare a deșeurilor menajere.

Art.111

Pentru prevenirea riscurilor de alunecare cât și a unui focar de infecție, pardoseala se va spăla zilnic, după terminarea operațiilor respective.

Pregătirea peștelui

Art.112

Bazinele de apă vor fi prevăzute cu grătare de lemn amplasate pe pardoseală, pentru prevenirea riscurilor de alunecare.

Art.113

Tranzarea peștelui se va efectua cu atenție, folosind cuțite speciale.

Art.114

Operațiile legate de prepararea peștelui crud se efectuează în condițiile prevăzute de Normele de igienă a alimentelor și protecția sanitară a acestora.

Pregătirea preparatelor reci

Art.115

Utilizarea instalațiilor din dotare (instalații frigorifice, vitrine frigorifice, dispozitive pentru stors fructe, mașină de tăiat mezeluri) se va face cu respectarea prevederilor din cărțile tehnice respective, cu privire la măsurile de prevenire a accidentelor.

Art.116

La fiecare utilaj, instalație, aparat din dotare se vor afișa, în mod obligatoriu, instrucțiuni de utilizare în condiții sigure, iar personalul care le exploatează va fi instruit în acest scop.

ANEXE

**UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRONOMICE
ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ – BUCUREȘTI**
Birou Securitatea Muncii și P.S.I.

R E C T O R,

Instrucțiuni proprii
de sănătate și securitate a muncii
în timpul practicilor studentești
(ghid practic)

În timpul activităților de practică studentească pot surveni accidente. Ce este de făcut în asemenea situații

Observați cu atenție situația.

Care a fost motivul accidentării? Dacă prezența voastră nu este absolut necesară, lăsați-i pe cei îndreptați să acționeze.

Evaluați

Evaluați eventualele riscuri care mai există pentru răniți și ajutoare. Gândiți-vă în liniște pentru a putea acționa eficient.

Actionați

- protejați-vă;
- asigurați-vă că nu au mai avut loc și alte accidente;
- îndepărtați în mod civilizată curioșii sau trimiteți-i după ajutor;
- transportați răniții în afara zonei periculoase;
- verificați care este starea generală a răniților: răspund la întrebări, respiră, sângerează, au pulsul normal?

In cazul in care accidentul a fost deosebit de grav si este nevoie de interventie medicala imediata, dati alarma;

- telefonați de urgenta la salvare si la politie;
- dati date despre cel care telefonează;
- relatați exact cele întâmplate, ora si locul la care s-a petrecut accidentul, numărul de răniți si tipul rănilor acestora, alte informații pe care le considerați importante, particularitățile zonei etc.

Pana la sosirea Salvării incercati sa stabiliti consecintele accidentului asupra ranitilor.

Infirmeria:

- Este obligatorie existenta unei infirmerii in camp;
- Daca tabara este amplasata intr-o cladire trebuie rezervata o camera pentru infirmerie;
- Pentru taberele alcatuite in intregime din corturi se poate utiliza un cort tip "familiar", de preferinta cu o camera si un antreu ferite de soare si de caldura excesiva situata in apropierea responsabilului;
- Un cort sau o incapere trebuie sa fie rezervate izolarii bolnavilor care nu necesita transportare la spital;
- Infirmeria trebuie semnalizata cu semne distinctive si cunoscuta de toti. Este bine sa se indice pe usa: numele responsabililor calificati pentru acordarea ingrijirilor medicale si orarul;
- Infirmeria trebuie sa fie curata, de aceea va fi spalata mereu;
- Medicamentele si produsele periculoase vor fi puse sub cheie, dupa ce se verifica data de expirare;
- Infirmeria este un loc de refugiu, unde fiecare poate gasi calm, securitate, confort...

Cine este responsabilul cu infirmeria?

- un responsabil calificat, brevetat in acordarea primului ajutor;
- daca exista mai multi responsabili calificati este cu atat mai bine;
- ei sunt singurii care asigura ingrijirea medicala, in cadrul competentelor lor; este important pentru toti sa stie cine sunt responsabilii calificati.

Ce trebuie retinut?

- Trebuie sa existe un loc (o camera sau un cort) pentru izolare;
- Diagnosticul si prescriptiile sunt acte medicale; acestea tin de competenta unui medic;
- Trebuie sa existe cel putin un responsabil calificat;
- Tinerea sub cheie a medicamentelor si produselor.

Ce se gaseste in infirmerie?

- unul sau doua paturi, pături;
- o farmacie de camp curata, bine aranjata si bine aprovizionata cu instrumente;

- truse de prim ajutor, verificate dupa fiecare iesire;
- o parte rezervata administratiei cuprinzand:
 - caietul infirmierului cu explicatii exacte;
 - rețete si tratamentele care se afla in desfasurare;
 - numerele de telefon utile (afisate);
 - un sistem de iluminare autonom;
 - un cos de gunoi rezervat deseurilor rezultate dupa acordarea ingrijirilor medicale;

Pentru studenti:

- fisele medicale personale completate si semnate de catre medicul de familie;

Pentru responsabili:

- fise medicale;
- un certificat medical ce autorizeaza practicarea unui sport (daca este cazul)

Rolul responsabilului cu infirmeria:

- asigura primele masuri de ajutor si acorda ingrijirile medicale dupa prescriptiile unui medic;
- evita sa puna singur diagnostice si nu ezita faca apel la un medic;
- se ocupa de relatiile cu medicul sau medicii si cu spitalul;
- asigura urmarirea exacta a prescriptiilor medicale;
- se ocupa de farmacia campului si reinnoieste produsele necesare si pe cele perimate;
- verifica intretinerea truselor de prim ajutor;
- nu va lasa pe nimeni sa se ingrijeasca (medical) singur; are rol de formator pentru invatarea unor metode elementare de prim ajutor si igiena (in particular pentru infirmierii unitatilor);
- completeaza si semneaza caietul infirmierului dupa fiecare ingrijire medicala; intretine o relatie afectiva, privilegiata si de protectie cu participantii;
- se ocupa de alimentatia, toaleta bolnavilor, de animarea lor; merge in vizita la spital (daca exista participanti care au fost spitalizati);

Remarci asupra ingrijirilor medicale:

- Nu se acorda ingrijire medicala unui student decat dupa consultarea fisei medicale personale;
- Pentru fiecare medicament verificati inainte de folosire, printre altele, prescriptia medicala, indicatiile, contraindicatiile, doza prescrisa (atentie sa nu administrati un medicament destinat adultilor unor copii) si data expirarii;
- Ustensilele trebuie sa fie curate si dezinfectate dupa fiecare utilizare;
- Efectuarea ingrijirilor se va face la ore fixe, cunoscute de toti;
- Atentie, anumite persoane sunt alergice la anumite medicamente;

Pentru pansarea ranilor este de preferat, in mod special, folosirea manusilor de protectie (chirurgicale).

Cateva sfaturi:

- Pentru a-ti calcula ritmul de mers cu un rucsac greu de 5 kg:

- pe un teren drept - 4 km/h
- pe teren in panta - 2 km/h

- Cand mergeti sub soarele torid de vara purtati o palarie pentru evitarea radiatiilor solare. Poate aveti pielea mai fragila? Atunci ganditi-va la procurarea unor creme de protectie.

Intepaturi (muscatari) de insecte: nu aveti incredere in viespi sau bondari, pot fi periculosi. In acest caz nu va instalati intr-un loc unde aceste insecte sunt numeroase sau aproape de un roi sau un furnicar. Aveti grija sa nu inghititi vreuna in timp ce mancati.

Beti lichide in mod frecvent atunci cand va intoarcati dintr-o calatorie pentru a nu va dezhidrata.

Aveti grija de posibila crestere a apelor. Chiar daca nu ploua, nu va instalati intr-o rapa, prea aproape de un rau sau intr-o groapa.

Inainte de plecare ganditi-va sa va notati numerele de telefon de urgenta ale: taberei, pompierilor, medicului, centrului medical, politiei, etc.

In cazul unei muscatari de vipera asezati si calmati ranitul, iar cat se poate de repede acordati ingijirile medicale necesare.

Basicile din talpa:

- Spargerea lor se fac cu ajutorul unui ac dezinfectat si un fir. Strapungeti cu acul basicile treceti firul prin ele, lasandu-l acolo pentru scurt timp.
- Daca aveti posibilitatea schimbati-va incaltamintea.
- Pentru evitarea formarii basicilor puneti un pansament pe zonele sensibile.

Asigurati-va ca apa este potabila.

Animalele care pasc in zonele cu izvoare, pot transmite paraziti in apele paraiaselor. Daca nu sunteti siguri de curatenia apei, fierbeti-o inainte de a o consuma.

Nu uitati sa va informati asupra starii vremii inainte de a incepe o calatorie pe munte.

Cateva sfaturi de prim-ajutor:

1. Respiratie artificiala

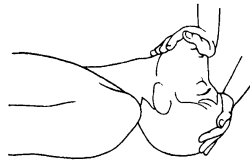
Cand functia organismului de absorbtie a oxigenului din aer si de eliminare a acidului carbonic inceteaza (inec, strangulare sincopa, asfixie, lesin) se recurge la respiratia artificiala.

Semnele lesinului: un om lesinat se cunoaste dupa :

- ingalbenirea la fata;
- caderea pe spate;
- bolnavul nu face nici o miscare.

Primele masuri : Cand se observa semnele unui inec, asfixie, lesin etc. se iau in primul rand urmatoarele masuri :

- se indeparteaza toate legaturile (curea, fular, esarfa, sirturi) care pot sa-l jeneze pe bolnav;
- se aseaza cu corpul putin mai ridicat decat capul;
- i se desface gura cu o lingura;
- se curata fundul gurii de toate mucozitatile;
- se excita pielea prin: frectie cu mustar, cataplasma si flagelare (palme usoare);
- se gadila omusorul si nu se administreaza nici un fel de bautura;
- se produce un curent de aer facand vant cu un basc sau cu o hartie;
- i se da sa respire eter, amoniac sau otet;
- daca bolnavul isi revine i se dau cateva picaturi de apa cu rachie, eter sau rom;

- un inecat se aseaza pe burta cu capul in jos; i se tine gura deschisa si limba scoasa pentru a i se elimina apa din plamani. Apoi, tinandu-se limba scoasa, este asezat pe o parte, asteptand sa-i revina respiratia.

Daca bolnavul nu si-a revenit nici dupa aceste masuri i se face respiratie artificiala.

Din metodele de respiratie artificiala ne oprim asupra sistemului Schafer, intrebuintat la inec sau asfixiere.

Principiul pe care se bazeaza acest sistem este scoaterea din plamani a aerului si readucerea lui in plamani.

Se procedeaza astfel :

1. Se culca inecatul pe burta cu fata intr-o parte si bratele intinse iar salvatorul se aseaza cu fata spre capul inecatului.
2. Salvatorul, asezat calare peste coapsele inecatului, ii pune mainile pe sale in partea de jos, degetele neatingand decat ultimele coaste.
3. Salvatorul se apleaca cu bratele intinse lasandu-si toata greutatea corpului pe maini timp de 3 secunde. Prin aceasta miscare toracele inecatului primeste o presiune verticala, puternica si continua, pantecele este apasat de pamant iar aerul din plamani este dat afara.
4. Fara sa ridice mainile, salvatorul se ridica in sus incetand presiunea timp de doua secunde.

Se continua presiunea toracelui, ca mai sus, cu un ritm de 12 presiuni pe minut pana cand inecatul, incetul cu incetul, isi revine si apoi se continua pana cand respira normal. Nu trebuie sa va descurajati daca nu-si revine repede; s-au vazut cazuri cand si-au revenit dupa 3 - 4 ore de respiratie artificiala. Dupa ce inecatul si-a recapatat respiratia, va fi invelit cu paturi, flanele sau se vor folosi sticle cu apa calda puse la talpile picioarelor si sub brate. Salvatorul continua sa supravegheze pe cel aproape readus la viata din inec inca una - doua ore.

La inecati respiratia artificiala se face asezand victima cu fata in jos, iar la asfixiati cu fata in sus.

2. Muscaturi si intepaturi

In cazul muscaturilor de serpi, masurile imediate de prim ajutor sunt:

- se leaga strans garoul deasupra muscaturii;
- se spala rana cu amoniac, apa sarata, alcool;
- se tine victima tot timpul treaza;
- se stoarce rana;
- bolnavul se prezinta cat mai repede la medic.

In zonele in care se stie ca exista serpi, din trusa campului nu trebuie sa lipseasca serul antiveninos (antiviperin).

Muscaturile de caini:

Turbarea se propaga ca o epidemie printre animalele salbatice (mai ales vulpile). Ea poate fi transmisa la animalele domestice sau oameni prin muscatura. Boala conduce, cand apare, la moarte, chiar si pentru oameni. Animalele turbate se comporta foarte ciudat: ele dau tarcoale asezarilor, pot parea foarte familiare (prietenose) pentru ca apoi sa devina dintr-o data agresive si sa inceapa sa muste. Saliva acestor animale bolnave este purtatoarea bolii care se instaleaza cu cateva zile inainte ca ele sa aiba acest comportament bizar.

Cum se evita infectarea?

Nu trebuie sa va apropiati de un animal cu un comportament bizar sau dubios si nu lasati sa va linga astfel de animale.

Nu aveti incredere, in mod particular, in animalele salbatice ce se apropie cu o incredere putin naturala.

Nu atingeti animalele moarte.

Izgoniti orice animal agresiv.

Semnalati primului post de politie sau unui veterinar orice animal suspect de turbare care este viu, mort sau pe moarte, indicand locul precis unde se gaseste acesta.

In caz de muscatura:

- se dezinfecteaza rana si se panseaza;
- se transporta cat mai repede bolnavul la medic;
- cainele se tine sub supraveghere.

Intepaturi

Intepaturile de albina, viespe, tantar, paianjen, musca de camp, se ingrijesc astfel :

- se scoate acul insectei (atentie pentru a nu descarca punga cu venin in rana);
- se freaca locul intepat cu sare, otet, alcool, amoniac sau se unge cu tinctura de iod;
- se pun comprese reci.

In locurile cu tantari se pleaca cu spray-uri sau alte metode contra tantarilor.

3. Hemoragii

Hemoragia se opreste cu ajutorul mai multor mijloace :

1. Comprimarea nasului (cu degetul sau cu un tampon).
2. Compresiune cu tub elastic (cauciuc).
3. Compresiune cu fasa si o bucata de lemn.
4. Compresiunea Garot (un dublu nod sub care se introduce un bat; se strange fasa prin rotirea lemnului pana se comprima artera).
5. Medicamente ca: apa oxigenata, solutie de antiperina dizolvata in apa, (un vas) alcool, cenusa de carpa arsa.
6. Legaturile facute de medic.

Scurgerea sangelui din nas (epistaxis) se opreste astfel :

- se apasa narile (nu se sufla niciodata nasul);
- se pun comprese reci pe frunte si pe cap;
- se ridica bratul de pe aceeasi parte cu nara prin care curge sangele;
- se tamponeaza nara cu o solutie de antiperina, apa oxigenata, spirt, apa sarata. Nu se trage apa pe nas.

4. Insolatie

Semnele insolatiei :

- ameteala, dureri de cap;
- figura rosie si umflata.

Ingrijirile ce se dau sunt :

- bolnavul se intinde orizontal la umbra sau in loc racoros, oferindu-i-se libertatea miscarilor respiratorii si circulatorii;

- se pun comprese reci pe cap si mustar la picioare;
- se stropeste fata cu apa rece;
- se pun ventuze;
- se face respiratie artificiala (în cazurile grave).

5. Arsuri si degeraturi

Orice arsura trebuie considerata infectata.

Arsurile sunt de 3 grade:

- gradul 1- pielea se inroseste, se umfla si devine dureroasa;
- gradul 2 - se formeaza basici cu lichid;
- gradul 3- tesuturile sunt modificate.

Primul ajutor consta in :

- se curata regiunea arsa cu apa si sapun (arsurile produse de acizi se spala cu apa calda, si putin bicarbonat de sodiu);
- se pun deasupra carpe fierte sau comprese sterile;
- se prepara un medicament din doua parti egale de untdelemn si apa de var, bine amestecate;
- se inteapa (cu un ac dezinfectat) basicile si se scurge lichidul fara a se ridica sau taia bucatile de piele arsa;
- se aplica apoi un pansament cu medicamentul preparat ca mai sus (sau miere de albine);
- bolnavul este tinut apoi la caldura sau i se ofera bauturi calde (ceai, lapte);
- cel mai bun tratament este insa cel cu tanin.

Ca medicamente se mai intrebuinteaza: (in afara celor din farmacii) untdelemn, miere de albine, albus de ou, smantana, unt.

Hipotermia (temperaturi scazute ale organismului sau degeraturi)

In cazul unei protectii insuficiente impotriva frigului, mainile, picioarele, nasul, urechile si obrazii sunt alimentate mai putin cu sange si, deci, devin foarte sensibile. Degeraturile se disting prin dureri, pierderea sensibilitatii in partea corpului atinsa, de asemenea se disting printr-o culoare rosietica ce se schimba intr-una palida si uneori apar basici.

Inghetarea generala poate apare daca cineva este prins de o avalansa sau dupa ce a cazut in apa foarte rece pe timp de iarna. Se poate recunoaste dupa urmatoarele simptome: raceala pielii, pielea gainii si tremurat, oboseala, dureri ale muschilor si membrelor, si, in cazurile grave, pierderea cunostintei.

Cum puteti evita aceste dureri cauzate de frig?

Schimbarea imbracamintei umede.

Imbracarea cu haine calduroase si moi. Mai multe strat-uri subtiri, izoleaza mai bine decat unul singur si gros.

Faceti miscari rapide.

Acoperiti-va reciproc.

Masati in directia inimii partile de corp care par a fi in pericol si miscati-va mult.

Atentie! Somnul, fumatul si alcoolul pot fi fatale.

Cum procedati in cazul unei inghetari generale?

Protejati-l pe cel inghetat de frig, de umiditate, de vant; incalziti-l de la miloc spre membre, administrati-i bauturi calde; incalziti apoi progresiv partile periferice ale corpului, imbracati-l cu haine suplimentare, incalziti-l pana la o temperatura normala (o crestere prea rapida de temperatura ii poate pune viata in pericol).

Cum procedati in cazul unei degeraturi locale?

Miscati membrul degerat, incalziti-l printr-o baie calda (nu mai mult de 45 °C) in jur de 30 minute, nu spargeti basicile; in cazurile grave (partea de corp degerata este insensibila, palida si dura) trebuie de la inceput tratata ca si degerarea generala.

6. Intoxicatii

In general, primul ajutor in cazuri de intoxicatii (otraviri) se refera la: golirea stomacului, golirea intestinelor subtire, golirea intestinului gros si la administrarea antidotului.

Golirea stomacului

Alimentele nu stau mai mult de 3 ore in stomac.

Golirea stomacului se poate face astfel :

- cu degetul sau cu o pana se gadila omusorul;
- prin cantitate mare de apa calduta cu sare (1/2 kg)
- faina de mustar (o lingura la un pahar cu apa calduta, la fiecare 3 minute).
- prin purgative.
- prin clisme.

Se pot produce intoxicari prin introducerea in organism a unei otravi necunoscute. In situatia aceasta se administreaza bolnavului:

- apa cu albus de ou;
- praf de carbune (4 - 5 lingurite in apa);
- lapte dulce (fiert sau nefiert).

Impotriva otravurilor cu vitriol, esenta de otet, apa tare, acid fenic, se administreaza: apa cu bicarbonat de sodiu, apa cu sapun, var de pereti, cenusa cu apa, lapte dulce, apa de var. Nu trebuie provocata varsatura, existand arsuri pe esofag si stomac.

Impotriva intoxicarilor cu baze (var nestins, soda caustica) se administreaza: otet, lamaie, bors, untdelemn, multa apa calda, sare de lamaie dizolvata in apa.

Contra otravirii cu cocleala (vase de arama) se administreaza: apa albuminoasa, zahar in cantitate mare, ceai de orz, lapte, cataplasme calde pe burta.

Contra otravirii cu arsenic: apa sarata in cantitate mare, apa albuminoasa, apa de var, lapte, cafea neagra.

Impotriva otravirii cu sublimat - mercur. Nu se administreaza acid ci: apa albuminoasa, apa calda, lapte.

Transportati-l cat mai repede pe cel otravit la medic.

Intoxicatia cu ciuperci

In primul rand cercetasii sunt cei care trebuie sa deosebeasca o ciuperca buna de una otravitoare.

In general caracteristicile celor doua tipuri de ciuperci sunt :

Ciupercile bune: miros proaspat, placut, gust placut, carnea tare, alba, sfaramicioasa, nu isi pierde prin taiere culoarea, au fata neteda fara luciu, lamelele sub palarie sunt roz. Ciupercile otravite: miros gretos de iarba, gust putin sarat, carnea moale, isi schimba culoarea prin apasare, au fata scortoasa, lucioasa, lamelele sub palarie sunt albe. Nu se vor consuma ciupercile care traiesc la umbra si in locuri intunecoase.

Semnele otravirii cu ciuperci apar dupa cateva ore, timp in care otrava s-a raspandit in organism si cu greu se mai poate inlatura. Ele sunt: dureri de burta, ameteli, tremuraturi, respiratie accelerata, batai rapide de inima, lesin, delir, sudori reci, tulburari ale vederii. Pana la sosirea medicului i se vor provoca bolnavului varsaturi si apoi i se vor administra: multa apa calda, ricina (purgativ), clisma, cafea tare, picaturi de eter cu zahar, picaturi de rachie cu zahar, lapte.

7. Lovituri, entorse, fracturi

Lovitura (vanataie)

In cazul unei lovituri, sub piele se formeaza o umflatura unde are loc o sangerare interioara.

Se imobilizeaza membrul in cauza, apoi pe rana se pun comprese cu apa rece, eventual se aplica sulfat de aluminiu.

Entorse

O miscare exagerata sau neobisnuita a unei articulatii pot face ca ligamentele care tin legate oasele intre ele sa se deplaseze sau sa se rupa. Durerea si umflatura sunt cauzate de patrunderea sangelui in urma ranirii.

Luxatia

In urma unei lovituri sau a unei miscari neobisnuite, osul se scranteste.

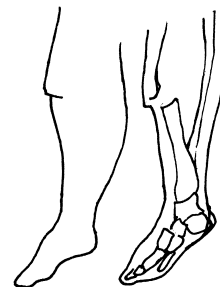
Articulatia se deformeaza si nu se mai poate misca. Membrul trebuie imobilizat intr-o pozitie care sa provoace cat mai putina durere.

Atentie! Nu incercati sa puneti articulatia la loc (e periculos pentru rana).

Adresati-va repede unui medic sau conduceti ranitul la spital.

Fractura este ruperea sau plesnirea oaselor. Deosebim fracturi simple (osul nu a iesit din piele), deschise (osul a patruns pielea) si cominutive (osul sfaramat in mai multe bucatele). Fracturile pot fi sau nu insotite de rana (plaga).

O fractura se recunoaste dupa urmatoarele semne :
- in locul unde s-a produs fractura se localizeaza si durerea;

- echimoza (vanataia) apare mult mai tarziu (1 - 2 zile dupa accident);
- regiunea fracturata se deformeaza sau se scurteaza;
- bolnavul nu poate misca membrul fracturat.

In toate cazurile se imobilizeaza fractura cu ajutorul atelelor (sau lopatele de lemn, cartoane tari, sindrila, jgheaburi de tinichea, impletituri de sarma) astfel: se inveleste partea fracturata cu vata (la o fractura complicata se panseaza si se bandajeaza plaga); cand lipseste vata atelele se imbraca in fulare, bluza, camasa, batiste, prosop, ciorapi.

Atelele invelite de, asemenea, in vata se aseaza deoparte si de alta a membrului fracturat. Se fixeaza atelele printr-un bandaj spiral de jos in sus sau cu fulare, sfoara, curele, etc. Cu multa grija spre a nu produce deplasarea osului sau dureri, pacientul se aseaza pe targa si se transporta fara intarziere la medicul cel mai apropiat.

8. Pansamente

Ranile nu se pot vindeca daca sunt lasate in contact cu microbii din aer si sub actiunea efectelor atmosferice. O rana trebuie pansata. Pansamentul grabeste si asigura vindecarea plagii deoarece :

- o fereste de intemperii si loviri;
- o pune la adapost de microbi, muste, insecte si praf;
- absoarbe lichidul (secretia) sau puroiul din rana si deci ajuta la vindecarea bolnavului.

Un pansament uscat se compune din: o compresa sterilizata, vata hidrofila (sterilizata) iar la cel umed se adauga si o folie de plastic sau gutaperca, panza cauciucata sau hartie impermeabila. Pansamentul se fixeaza cu bandaj. Cand nu se dispune de pansamente, acestea se improvizeaza din carpe curate, bine fierte si stropite apoi cu alcool. Pansamentul astfel improvisat se pune pe rana iar peste pansament alt rand de carpe curate dar uscate si totul se fixeaza cu ajutorul fularului de cercetas (esarfa) sau al batistei.

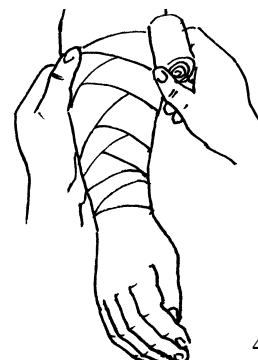
Atentie ! Nu puneti pe rani comprese muiate in tinctura de iod.

9. Bandaje

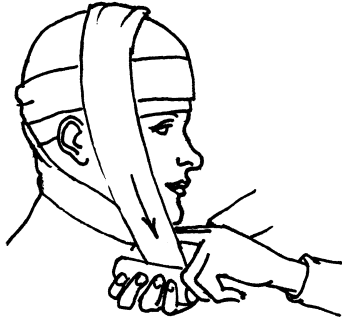
Bandajul fixeaza pansamentul pe plaga. Un bandaj are: un inceput si un glob. Globul se tine in mana stanga iar inceputul la dreapta cu fata in sus.

Bandajul circular - fasa se roteste in jurul capului (la frunte), la mana, la picior, mijloc, etc.

Bandajul oblic - se bandajeaza un ochi.

Bandajul spiral - fesa inconjoara mana sau picorul la fel ca moletierele.
Bandaj spica - se face in doua regiuni - la subtioara si intre picioare.

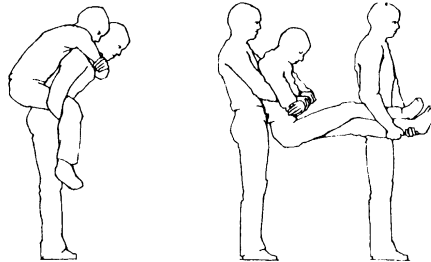

Bandajul plastic - se face la barbie, nas si buze.

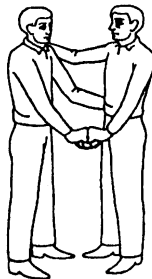
10. Transportul ranitilor. Targa

Raniti la cap vor fi transportati de o singura persoana, in spate (in carca).

Cei raniti la picioare sau la cap vor fi transportati de doua persoane.

Cand sunt disponibile doua persoane, in cazul ranitilor la cap sau picioare, se poate improviza un scaun utilizand un inel confectionat prin rulare. In lipsa de altceva, se poate utiliza esarfa.

Se poate improviza o targa cu ajutorul a doua bastoane legate cu franghii, curele, pantaloni, fulare, infasurate intr-o patura sau trecute prin manecile a doua bluze de cercetas sau se improvizeaza un scaun de brat.

Intocmit,
Birou Securitatea Muncii și P.S.I.

RECTOR,

PRIMUL AJUTOR ÎN CAZ DE ACCIDENTARE

Accidente provocate de curentul electric

În caz de electrocutare, în primul rând se va scoate accidentatul de sub acțiunea curentului electric prin deconectarea porțiunii din instalație în contact cu accidentatul.

Dacă accidentatul lucrează la înălțime și dacă este posibil ca el să cadă la întreruperea curentului, se vor lua măsuri pentru prevenirea căderii.

Dacă întreruperea curentului electric nu este posibilă imediat, la curentul de joasă tensiune (sub 500 V) se poate acționa pentru tragerea accidentatului cu condiția asigurării izolării mâinilor și picioarelor salvatorului. La curentul de înaltă tensiune (peste 500 V), accidentatul nu va fi atins decât după ce curentul va fi întrerupt.

După întreruperea curentului electric se procedează imediat la acordarea primului ajutor care constă în deschiderea hainelor, încălzirea picioarelor și a corpului și aplicarea cât se poate mai rapidă a respirației artificiale. Primul ajutor se acordă chiar la locul accidentului; transportarea accidentatului se va face numai când pe acest loc pericolul de accidentare continuă să amenințe pe accidentat și pe salvator, sau există alte pericole (explozie, intoxicație). Măsurile de prim ajutor (respirație artificială) se acordă și în timpul transportului.

Leșin, insolăție, șoc caloric și intoxicație cu oxid de carbon.

În cazul unei tendințe de leșin (amețală, accese de vomă, întunecarea vederii, lipsa de aer) sau leșin efectiv, accidentatul este culcat cu capul în jos și picioarele puțin ridicate, i se dă să miroasă soluție de amoniac. Se va stropi fața cu apă rece.

La insolății sau șoc caloric, manifestate prin slăbiciune, dureri de cap, mers nesigur, slăbirea pulsului etc., accidentatul trebuie dus imediat la aer și umbră, dezbrăcat, culcat, stropit cu apă rece pe față și piept. Dacă accidentatul este conștient i se dă să bea apă. La întreruperea sau tulburarea bruscă a respirației, i se va face respirație artificială.

Intoxicarea cu oxid de carbon se produce fără o sesizare prealabilă (oxidul de carbon neavând miros) și se manifestă prin dureri de cap, bătăi la tâmples, accelerarea bătăilor inimii, slăbiciune generală, amețală, greață, pierderea cunoștinței. La apariția simptomelor, victima trebuie scoasă la aer

curat și dacă este posibil i se va da să respire oxigen (nu industrial) dintr-un balon sau o butelie. În caz de respirație sacadată sau de întrerupere a respirației se va face respirație artificială.

Cei care dau primul ajutor la pătrunderea în încăperea în care aerul este poluat cu oxid de carbon, vor fi echipați cu măști de protecție contra gazelor.

Intoxicarea cu solvenți: acetat de etil, benzină, toluen, se produce datorită degajării de vapori la temperatura obișnuită. Muncitorul intoxicat datorită inhalării vaporilor degajați, se transportă într-o încăpere bine aerisită. I se scoate îmbrăcămintea și se depărtează de corp orice urmă de solvent, prin spălare cu apă și săpun. I se aplică sticle cu apă caldă, se învelește cu pături, iar dacă se constată că respiră greu, i se administrează oxigen. Se va transporta de urgență la spital.

Produsele care conțin metanol au o acțiune toxică și sunt inflamabile (datorită metanolului). Metanolul poate pătrunde în organism prin inhalare sau prin contact cutanat. Vaporii de metanol provoacă: iritarea mucoaselor nazale, oculare, ameteți, dureri de cap și tulburări digestive. Simptomele dispar rapid dacă accidentatul este îndepărtat urgent din atmosfera poluată și scos la aer curat. În cazul inhalărilor masive și prelungite, pot apărea tulburări grave oculare, care în final duc la orbire. Concentrația maximă admisibilă de alcool metilic în atmosfera zonei de muncă este de 250 mg/m³. În cazul stropirii cu produse care conțin metanol, se șterg părțile atinse ale corpului cu un tampon de vată, după care urmează o spălare cu multă apă. Îmbrăcămintea îmbibată cu alcool metilic va fi îndepărtată imediat de pe corpul muncitorului.

Răniri

Orice rană poate fi ușor infectată cu microbii aflați pe pielea răni, în aerul din mediul înconjurător, în pământ pe mâinile salvatorului sau pe un pansament necorespunzător. Sunt în special periculoase rănilor acoperite cu pământ, la care este obligatorie executarea (de către medic, soră sau ofițier) injecțiilor cu ser antitetanos.

Pentru a evita fonnarea puroiului, la aplicarea pansamentului se va ține seama de următoarele reguli:

a) salvatorul trebuie să se spele bine pe mâini cu săpun, sau dacă nu este posibil, să-și unșă degetele cu tinctură de iod; totuși, nu va atinge rana cu degetele;

b) nu este îngăduit spălarea rănilor cu apă sau cu orice medicament sau acoperirea ei cu prafuri sau unsori; se evită astfel formarea ulterioară de puroi;

c) nu este permisă curățirea răni de nisip, pământ etc.;

d) nu este pennisă înlăturarea de pe rană a cheagurilor;

e) pe rană se vor aplica numai pansamente sterilizate din trusa de

prim ajutor.

Materialul de pansament va fi despachetat astfel ca să nu se atingă cu mâinile partea care unnează a fi aplicat pe rană.

În cazul lipsei pansamentului steril, se va întrebuința o bati stă curată (de preferat călcată proaspăt) sau o fășie de pânză curată.

HEMORAGII

Hemoragiile externe pot fi venoase, arteriale sau capilare. Hemoragiile venoase se caracterizează prin curgerea continuă de sânge roșu clar, cu jet sacadat.

Primul ajutor unnește oprirea imediată a hemoragiei, în care scop este necesar:

a) să fie ridicată în sus extremitatea rănită;

b) să fie acoperită rana ce sângerează cu pansamente sterile, luate din pachet, mcutे ghemotoc și presate ușor pe rană, mră atingerea rănii cu degetele; deasupra se aplică un strat de pansamente sau vată și se bandajează strâns. acest pansament compresiv nu se aplică atunci când pe rană sunt corpi străini (schije, bucăți de sticlă etc.), sau când este vorba de o tractură cu fragmente de os în plagă;

c) dacă hemoragia nu se oprește cu pansamentul compresiv, se procedează prin apăsarea pe vasele sanguine care alimentează cu sânge regiunea rănită, prin îndoirea ex'tremităților la încheietura de deasupra hemoragiei cu legarea extremităților și se trimite de urgență accidentatulla medic, sau se aduce medicul.

- 4 Oprirea hemoragiei arteriale prin apăsare cu degetul a vasului sanguin pe osul apropiat se face cu eficiență în următoarele puncte:

a) hemoragiile de la obraz, buze, bărbie, prin apăsarea arterei faciale pe maxilarul inferior;

b) hemoragiile de la gât și cap prin apăsarea arterei carotide (la nivelul gâtului) spre vertebre;

c) hemoragiile de la subsuoară și umăr, prin apăsarea asupra arterei de sub braț (artera axilară) care se simte pulsând în axilă (subsuoară);

d) hemoragiile din palme și degete, prin apă sarea arterei humerale de la încheietura bratului:

e) hemoragiile de la exiremitățile inferioare, prin apăsarea arterei femurale pe oasele bazinului la aplica inguinală (stinghie) de la baza coapsei și a arterei poplitee În spațiul popliteu (de dinapoia genunchiului).

Apăsarea vasului sanguin pe osul respectiv trebuie să fie făcut cu destulă putere.

Pentru oprirea hemoragiei prin îndoirea eAiremităților la încheieturi se va face un ghemotoc sau sul, din orice materiale, care se așează în cavitatea formată din îndoirea încheieturii situată mai sus de locul rănii și apoi se îndoiaie încheietura până la refuz, peste ghemotoc sau sul. În

această poziție, piciorul sau mâna se leagă de corp.

Când îndoirea încheieturii nu este posibilă din cauza unor fracturi concomitente, pentru oprirea hemoragiilor puternice se va proceda la legarea jurîmprejur, cu un cordon, a membrului respectiv, deasupra hemoragiei. Drept cordon poate servi orice țesătură elastică, tub de cauciuc, jartieră, bretele etc. Înainte de a aplica cordonul, membrul respectiv va fi ridicat cât mai sus, iar cordonul va fi pus cât mai aproape de umăr sau șold.

Locul unde se aplică legătura (cordonul) trebuie să fie înfășurat în prealabil, cu o țesătură moale.

Legătura aplicată pentru oprirea hemoragiei nu va fi ținută mai mult de 1 1/2 ore, pentru a nu produce moartea țesuturilor lipsite de sânge. Accidentatul va fi transportat imediat la policlinică sau la spital, având fixată vizibil pe haină o indicație cu ora când a fost aplicată legătura (cordonul).

În cazul hemoragiei din nas, accidentatul va fi culcat sau așezat cu capul pe spate și se va desface cămașa la gât, se vor pune pe nas prișnițe cu apă rece, și se vor strânge nările cu degetele, apoi se va introduce în nas un tampon de vată sau tifon steril, îmbibat în apă oxigenată.

Arsuri

Arsurile sunt de trei grade: gradul I - înroșirea pielii gradul II - înroșirea pielii cu bășici gradul III - distrugerea țesuturilor atât la suprafață cât și în adâncime. Ele sunt provocate de diverși agenți: aburi, arc electric, substanțe lichide sau solide fierbinți etc.

După scoaterea, cu multă precauție a îmbrăcămintei, arsurile vor fi pansate ca orice rană proaspătă, cu material sterilizat sau pânză curată, fără a fi unse cu alifii, uleiuri, vase lină sau alte soluții și fără a fi atinse cu mâinile. După aceea, accidentatul va fi îndrumat la spital.

Nu este permis:

-spargerea bășicilor formate de arsuri
-înlăturarea eventualelor materiale lipite de rană
-smulgerea părților de haine arse, lipite de corp.

La arsurile la ochi cu arcul electric se vor aplica prișnițe reci cu acid boric.

Arsurile provocate de acțiunea substanțelor chimice (acizi și alcaline) vor fi spălate imediat cu multă apă sau într-un curent repede de apă curgătoare. După spălare se va aplica o prișniță cu soluție de sodă (2% bicarbonat de sodiu) în cazul arsurilor cu acizi, sau cu soluție slabă de oțet sau acid boric (1,5% acid boric) în cazul arsurilor alcaline.

Fracturi -luxări

În primul rând se va asigura o imobilitate perfectă a părții vătămate pentru a preveni transformarea fracturii închise într-o fractură deschisă, pentru a preveni secționarea unei vene sau artere din vecinătate printr-un

fragment de os ascuțit și pentru a ușura durerile.

Reducerea (îndreptarea) luxației va fi făcută de medic, nu de muncitorul care acordă primul ajutor. După asigurarea imobilității părții vătămate, accidentatul va fi transportat la spital.

La fracturile cutiei craniene, provocate de lovituri la cap sau căderea în cap, se vor aplica comprese reci.

Când se presupune o fractură a coloanei vertebrale (cădere de la înălțimi etc.), accidentatul va fi ridicat de pe pământ cu ajutorul unei scânduri introduse cu mare grijă sub corpul lui. Se va urmări cu strictețe să nu se provoace nici o îndoire a corpului, întrucât se poate secționa măduva spinării, provocându-se paralizii ale membrelor și chiar moartea.

La fracturarea sau luxația claviculei se va pune în golul subsuorii un ghemotoc sau sul de vată sau alt material, se va bandaja brațul (membrul superior fiind îndoit în articulația cotului formând un unghi drept) lipit de corp cu bandajul aplicat dinspre partea bolnavă spre spate, se va lega membrul superior de gât cu o legătură prinsă de antebrăț sub cot și se va aplica o compresă rece pe regiunea vătămată.

La fracturarea sau luxația oaselor brațelor se vor aplica scândurele (atele) pe ambele părți ale brațului fracturat legate cu bandaje, feși etc. În lipsa scândurelelor se va lega membrul superior de gât, ca la fractura claviculei, dar fără aplicarea ghemotocului sau sulului în golul subsuorii. Se vor aplica, de asemenea, comprese reci.

La fracturarea sau luxația oaselor palmei se va pune în palmă puțină vată apoi se va bandaja pe o scândură lată cât palma mâinii. Se aplică comprese reci.

La fracturi sau luxații ale membrelor inferioare se va pune în repaus complet partea bolnavă prin sprijinirea cu o scândură, băț, carton gros etc., astfel ca un capăt al sprijinului să fie până la subsuoară, iar celălalt până la talpă (sau gleznă).

La fracturarea coastelor se va bandaja strâns pieptul sau se va strânge cu un prosop în timpul expirației.

La contuziile primite în regiunea abdomenului, însoțite de leșin sau la contuziile pe tot corpul, produse prin cădere va fi chemată imediat salvarea pentru transportarea accidentatului la spital întrucât există pericolul unei rupturi de organ și a hemoragiei interne.

În cazul pătrunderii sub piele sau sub unghii, a unui corp străin, acesta va fi extras întreg iar locul dezinfectat cu tinctură de iod și bandajat.

7 În cazul unei întinderi sau luxații a tendoanelor se vor aplica comprese reci, bandaje strâns și repaus.

Alte accidente

Corpii străini pătrunși în ochi, vor fi eliminați printr-un curent de apă curată cu acid boric, turnată dintr-un ceainic sau cu ajutorul unei bucăți

de vată, tampon sau compresă îmbibate în soluție de acid boric 4%.

Transportarea răniților

La ridicarea și transportul accidentatului, se vor lua măsuri potrivite pentru a nu i se pricinui dureri, zguduiri și poziție incomodă sau periculoasă.

Ridicarea accidentatului și așezarea lui pe o targă făcută dintr-un material potrivit se vor face cu atenție și coordonat, eventual după o comandă sau numărătoare. Operatorii, stând pe același genunchi și în partea sănătoasă a corpului accidentatului, bagă concomitent mâinile sub spate și șezut, astfel ca degetele să apară în partea cealaltă.

Se recomandă ca accidentatul să nu fie transportat la brancardă, ci aceasta să fie împinsă (introdusă) sub corpul ridicat de către ceilalți operatori.

În cazul fracturii coloanei vertebrale sau a oaselor maxilarului inferior, dacă brancarda este moale, accidentatul va fi așezat cu fața în jos.

Transportul accidentatului cu brancarde pe locul plan, se face cu picioarele înainte;

la urcarea unei scări sau pante, cu capul înainte. Brancarda va fi menținută tot timpul în poziție orizontală.

Pentru a preveni clătina brancardei, transportorii vor merge cu genunchii puțin îndoiți și nu vor ridica prea mult picioarele.

Coborârea accidentatului de pe brancardă se face în același mod ca și la ridicarea lui pe brancardă.

Întocmit,
Birou Securitatea Muncii și P.S.I.

**UNIVERSITATEA DE ȘTIINȚE AGRONOMICE
ȘI MEDICINĂ VETERINARĂ - BUCUREȘTI**
Birou Securitatea Muncii și P.S.I.

R E C T O R,

Primul ajutor în caz de electrocutare

Electrocutarea = trecerea unui curent electric prin corpul omului, ceea ce are drept consecințe contracții musculare puternice, arsuri locale, pierderea cunoștinței, oprirea respirației și inimii, fenomene care pot deveni ireversibile, dacă nu se intervine imediat.

Timpul după care se intervine (min)	1	2	3	4	5	8
Șanse de salvare (%)	95	90	74	50	25	0.5

A. SCOATEREA CELUI ACCIDENTAT DE SUB CURENT

La instalațiile electrice, atingerea partilor conductoare de curent care se găsesc sub curent (tensiune) provoacă în majoritatea cazurilor o contractare bruscă și involuntară a mușchilor. Din această cauză, când accidentatul ține conductorul în mâini, degetele se strâng atât de tare, încât desclătarea lor de pe conductor devine imposibilă. Dacă acesta rămâne în atingere cu partile conductoare de curent, atunci este necesar să se știe că fără aplicarea măsurilor necesare de securitate, atingerea celui aflat în sub curent este periculoasă și pentru viața celui ce intervine. Prima acțiune de întreprins este deconectarea părții de instalație de care este prinsă persoana accidentată. Cu această ocazie trebuie să se țină cont de următoarele :

1. În cazul în care accidentatul se găsește agățat la o înălțime oarecare, deconectarea instalației și eliberarea acestuia de sub curent poate să provoace un rău mai mare decât cel cauzat de curentul electric, de aceea trebuie luate toate măsurile care să garanteze securitatea celui accidentat în caz de cadere.
2. În caz de deconectare, pot fi stinse concomitent și luminile. De aceea, trebuie luate măsuri pentru a avea alte surse de iluminat: (felinare, faclii, lumanari, un iluminat de rezervă, felinare cu acumulatori, etc.) fără să se întârzie din această cauză deconectarea instalației și măsurile de prim ajutor pentru cel accidentat.
3. În cazul în care deconectarea instalației nu poate fi executată suficient de repede, atunci trebuie luate măsuri de separare a persoanei accidentate de partile conductoare de curent de care este agățată și anume:

Pentru separarea celui accidentat de partile conductoare de curent sau a conductei electrice de aceasta, trebuie sa se faca uz de o haina, o franghie uscata sau un bat, sau orice mijloc asemanator neconductor si uscat; nu se pot intrebuinta in aceste cazuri obiecte metalice sau umede; pentru ca accidentatul sa fie separat repede de partile conductoare de curent, se poate trage de haina lui, daca este uscata si este departata de corp (poalele hainei), evitand in acelasi timp atingerile de obiectele metalice inconjuratoare si de partile corpului neacoperite de haine;

De asemenea, nu se recomanda sa se traga cel accidentat de picioare, fara a se lua masurile necesare, deoarece incaltamintea poate fi umeda iar cuietele batute si ochiurile pentru sireturi sunt bune conductoare de electricitate; persoana care intervine isi va pune manusi sau isi va infasura mainile cu o haina uscata; in cazul cand nu are asemenea obiecte, isi va pune sub picioare un covor de cauciuc electroizolant, scanduri uscate sau va incalta cizme electroizolante.

Cand, in vederea salvarii, este nevoie sa se atinga cel accidentat pe partile corpului ce nu sunt acoperite cu haine, trebuie sa se puna manusile de cauciuc si galosii sau sa se infasoare mainile cu un fular uscat, cu o sapca de postav sau cu maneca ori pulpana propriei haine uscate etc. sau acoperind persoana accidentata cu o haina de cauciuc ori cauciucata (impermeabil) sau cu simpla stofa uscata. Se mai poate interveni stand cu picioarele pe o scandura sau pe orice alt asternut uscat, neconductor de curent, pe o legatura sau pachet de haine etc. Se mai recomanda sa se foloseasca, daca se poate, numai o singura mana.

La joasa tensiune, cand curentul se scurge in pamant prin corpul celui accidentat prin electrocutare si acesta strange convulsiv in maini un conductor, iar reseaua nu se poate deconecta urgent, este mai bine ca cel accidentat sa fie izolat fata de pamant (de exemplu impingand sub el scanduri uscate sau orice alt material izolant uscat, astfel incat sa nu mai atinga solul, peretii sau alte obiecte din imediata apropiere) decat sa se incerce desprinderea mainilor. Persoana care intervine trebuie sa respecte masurile ce trebuie luate la atingerea celui accidentat, aratate mai sus. De asemenea, se va avea grija ca cel accidentat prin electrocutare sa nu sufere alte accidente la luarea acestor masuri. In caz de nevoie trebuie taiate conductoarele de joasa tensiune, cu ajutorul unui topor cu coada de lemn uscat, cu foarfeci izolate sau cu ajutorul unui aparat cu o izolatie corespunzatoare. Operatia trebuie executata cu precautie (nu se ating conductoarele, se taie fiecare conductor in mod separat, cu manusile de cauciuc si cu galosii pusi). La inalta tensiune, pentru izolarea celui accidentat fata de pamant sau de partile conductoare de curent, cel care intreprinde acest lucru trebuie sa poarte incaltaminte de cauciuc dielectrica si manusi si sa actioneze cu o prajina sau clesti izolati la o tensiune corespunzatoare. Pe liniile electrice de transport, cand scoaterea

accidentatului de sub tensiune printr-una din metodele aratate mai sus nu se poate executa suficient de repede si fara pericole, trebuie sa se recurga la scurt-circuitarea (prin aruncarea unor conductoare) a tuturor conductoarelor de linie si legarea lor sigura la pamant (dupa regulile generale de tehnica securitatii). In acest caz, trebuie luate masuri ca bucla aruncata sa nu atinga corpul persoanei care acorda ajutorul. De asemenea trebuie sa se tina cont de urmatoarele:

- a) daca accidentatul se gaseste la inaltime, trebuie sa se previna sau sa se evite pericolul de cadere ;
- b) daca accidentatul atinge un singur conductor, este adesea suficient sa se lege la pamant numai acest conductor ;
- c) pentru a realiza legarea la pamant si scurt-circuitarea, este necesar in primul rand ca conductorul intrebuintat in acest scop sa fie pus la pamant apoi aruncat peste conductoarele de linie care urmeaza sa fie puse la pamant;
- d) trebuie de asemenea retinut ca, daca in linie exista o capacitate electrica mare, prin deconectare poate ramane o sarcina periculoasa pentru viata si numai legarea la pamant a liniei o poate face inofensiva.

B. PRIMELE MASURI DUPA SCOATEREA ACCIDENTATULUI DE SUB CURENT

Modul de aplicare a masurilor de prim-ajutor este in functie de starea in care se afla accidentatul dupa scoaterea de sub curent. In cazul cand acesta se afla in deplina cunostinta, desi pana atunci fusese in lesin sau a stat mult timp sub tensiune, el va fi indrumat sau transportat la un medic, spre a preveni o eventuala agravare a starii sale; in situatii grave, trebuie sa fie chemat medicul sau salvarea la fata locului. Pana la venirea medicului si pentru ca sa nu existe din nou pericolul inghitirii limbii sau al inecarii cu voma in cazul unui nou lesin, accidentatul se aseaza in decubit ventral.

Cand cel accidentat si-a pierdut cunostinta, el trebuie intins pe un loc neted si comod; i se desface imbracamintea la piept si la gat, se iau masuri pentru improspatarea aerului, se evacueaza din incapere persoanele de prisos, apoi i se da sa miroase o solutie de amoniac, se stropeste cu apa (nu din gura !), i se fac frictiuni pe corp pentru incalzirea corpului. Medicul trebuie sa fie chemat cat mai urgent. In cazul cand accidentatul respira greu, foarte rar si convulsiv, la fel ca un muribund, i se va face respiratie artificiala si un masaj in regiunea inimii. In cazul cand persoana accidentata nu mai da semne de viata (respiratia, bataile inimii, pulsul sunt absente) nu trebuie sa fie considerata pierduta. Moartea poate fi adesea numai aparenta, dar cel accidentat va muri daca nu i se va acorda primul ajutor, facandu-i-se respiratie artificiala. Respiratia artificiala trebuie facuta in mod continuu, pana la sosirea medicului, care, in aceste cazuri, trebuie chemat urgent. Pulsul se verifica la artera carotida, fara a presa excesiv.

In operatia de readucere la viata a aceluia accidentat prin electrocutare, care in aparenta este mort, fiecare secunda este pretioasa, de aceea primul ajutor trebuie dat imediat, daca este posibil chiar la fata locului; el va fi transportat in alt loc numai in cazul cand pericolul continua sa ameninte atat pe cel accidentat cat si pe cel care acorda primul ajutor sau in cazul imposibilitatii acordarii primului ajutor in timpul transportului. Electrocutatul poate fi considerat mort numai in cazul unor grave leziuni externe, de exemplu fracturarea cutiei craniene in cadere sau carbonizarea intregului corp. Moartea poate fi declarata de catre medic. In nici un caz nu trebuie sa se aplice celui accidentat mijloace empirice.

C. PRINCIPALELE INSTRUCIUNI OBLIGATORII APLICABILE LA EXECUTAREA RESPIRATIEI ARTIFICIALE

Respiratia artificiala va fi executata numai in cazurile in care cel accidentat nu respira deloc sau respira rar, convulsiv, cu sughituri, ca un muribund, sau daca respiratia se inrautateste. Executarea respiratiei artificiale trebuie sa fie inceputa imediat ce accidentatul a fost scos de sub curent si se continua apoi fara intrerupere. Ea va fi continuata pana la obtinerea rezultatului pozitiv (revenirea la viata) sau pana la aparitia semnelor neindoielnice ale mortii reale (a petelor cadaverice sau a rigiditatii corpului). S-au observat cazuri cand cei considerati morti datorita leziunilor provocate, au fost readusi la viata peste cateva ore socotite din momentul accidentului (chiar 8-11 ore). In timpul cat se executa respiratia artificiala, se va observa atent fata accidentatului. In cazul cand se observa o miscare a buzelor, a pleoapelor sau a marului lui Adam, facand impresia ca inghite, se va verifica daca nu cumva accidentatul a inceput sa respire singur si regulat, se opreste respiratia artificiala, deoarece continuarea ei poate fi periculoasa. Daca insa dupa cateva clipe de asteptare se va observa ca acesta nu mai respira, se va relua imediat respiratia artificiala. Inainte de a se proceda la executarea respiratiei artificiale, este necesar :

Sa se elibereze imediat accidentatul de partile de imbracaminte care impiedica respiratia (gulerul de la camasa, fularul), sa se desfacă cureaua de la pantaloni.

Sa se elibereze imediat gura celui accidentat de obiecte straine (sa se inlature protezele dentare daca exista);

Daca gura accidentatului este incheata, ea trebuie deschisa, in care scop falca inferioara este impinsa in afara; pentru aceasta cel care da primul ajutor aplica cele patru degete de la ambele maini in spatele colturilor falcii inferioare, apoi, prin apasarea degetelor mari deasupra marginii falcii, aceasta este impinsa in afara, astfel ca dintii maxilarului inferior sa fie adusi in fata dintilor celui superior. In cazul cand in modul mai sus indicat nu se reuseste sa se deschida gura, atunci se va recurge la ajutorul unei lame metalice sau unei linguri care se va introduce intre masele la colturile gurii

si nicidecum in fata (caci dintii se pot rupe) si cu precautie se desclesteaza dintii. (Inainte de a se folosi lama metalica/lingura, se inveleste cu un material textil pentru a proteja dantura. Sunt preferabile de asemenea unelte din lemn.)

D. METODE DE RESPIRATIE ARTIFICIALA

Exista mai multe metode de respiratie artificiala(Silvester, Schäfer, Howard) care se aplica de la caz la caz. Oricare ar fi metoda, este necesar a se actiona foarte rapid pentru a realiza primele cinci inspiratii fortate pentru a asigura oxigen creierului, altfel dupa 3 minute fara oxigen, creierul se lezeaza ireversibil.

Metoda Silvester. Mentionam ca aceasta metoda este cea mai buna dintre metodele de respiratie artificiala prezentate. In cazul cand se dispune de ajutoare, se aplica aceasta metoda. Pentru aplicarea acesteia sunt necesare mai multe schimburi de echipe, procedeul fiind obositor. La aplicarea metodei Silvester se aseaza accidentatul pe spate, pe un sul de haine ca sa se largeasca toracele, se scoate si se retine limba afara cu un carlig de rufe, batista uscata sau cu ajutorul unei fesi sau bucati de panza care se trece in jurul gatului; operatorul se aseaza in genunchi la capul accidentatului iar bratele acestuia se prind de sub incheietura cotului si se apasa fara violenta pe partile laterale ale pieptului (expiratie), numarand: unu, doi, trei- se ridica apoi bratele accidentatului in sus si se trag inapoi peste cap (inspiratie); numarand: patru, cinci, sase- se vor apasa din nou bratele accidentatului pe partile laterale ale pieptului. In cazul cand se dispune de ajutoare, la aplicarea metodei Silvester sunt intrebuintati doi oameni, fiecare stand pe un genunchi de fiecare parte a accidentatului, actionand in concordanta si dupa numaratoare. Un al treilea ajutor tine scoasa limba accidentatului. In cazul unei executari corecte a respiratiei artificiale se aude un sunet (care seamana a geamat) produs de aerul ce trece prin traheea accidentatului, la comprimarea pieptului si eliberarea lui. Daca sunetele nu se produc, aceasta inseamna ca limba a cazut si impiedica trecerea aerului; in acest caz trebuie sa fie scoasa mai mult afara . In cazul fracturarii unei maini sau unui umar, metoda Silvester NU trebuie aplicata.

Metoda Schäfer.In cazul cand respiratia artificiala trebuie facuta de o singura persoana, este mai usor de aplicat metoda Schäfer. Avantajele ei constau in usurinta aplicarii procedeului, deoarece acesta poate fi usor insusita, dupa cateva exercitii de scurta durata. In cazul aplicarii metodei Schäfer, accidentatul trebuie asezat cu spatele in sus, cu capul sprijinit pe o mana, cu fata in laturi. Cealalta mana trebuie intinsa in lungul capului si se va aterne ceva sub fata. Daca este posibil i se va scoate limba afara; aceasta nu trebuie tinuta deoarece ea va sta singura. Apoi operatorul trebuie sa se aseze in genunchi deasupra accidentatului, cu fata inspre capul acestuia, in asa fel incat soldurile sale sa fie cuprinse intre genunchii persoanei care da ajutorul. Se aplica apoi palmele pe spatele accidentatului, pe coastele

inferioare, cuprinzandu-le lateral cu degetele indoite, numarand unu, doi, trei operatorul se apleaca inainte in asa fel ca prin greutatea corpului sau sa apese cu mainile pe coastele accidentatului. Numarand in continuare: patru, cinci, sase, operatorul se ridica brusc de pe spatele accidentatului, revenind la pozitia de la inceput, fara a ridica mainile de pe accidentat.

Metoda Howard. Se aplica (in locul metodei Schäfer) in cazul in care cel accidentat are arsuri pe spinare si leziuni la maini. In cazul aplicarii metodei Howard se aseaza accidentatul pe spate asternand sub locul cu arsuri o batista sau o panza curata si i se intind mainile in lungul capului. In cazul cand mainile sunt fracturate, acestea nu se vor intinde, ci se vor aseza deasupra capului. Limba accidentatului trebuie scoasa afara si tinuta de o a doua persoana. Apoi operatorul se aseaza in genunchi deasupra persoanei accidentate, procedand identic ca si la aplicarea metodei Schafer: apasa pe coastele inferioare (nu pe burta), numarand la apasare si la ridicare. Oricare ar fi metoda aplicata, sa se evite apasarile intense pe piept sau pe spate, mai cu seama in regiunea abdomenului, deoarece poate produce impingerea alimentelor din stomac spre gura, ceea ce ar putea astupa caile respiratorii. Trebuie sa fie evitate miscarile violente ale accidentatului, (in special metoda Silvester) pentru a nu se produca fracturi sau luxatii. La aplicarea oricarei metode de respiratie artificiala, trebuie avut grija ca accidentatul sa nu raceasca; de aceea nu trebuie sa fie lasat pe pamant umed sau pardoseala de piatra, de beton sau fier. Pentru aceasta, sub accidentat trebuie asezat ceva calduros, va fi invelit si daca este posibil incalzit aplicandu-i-se pe corp si la picioare sticle cu apa fierbinte, caramizi sau pietre incalzite si bine acoperite pentru a nu cauza arsuri. Toate acestea trebuie facute repede fara sa se intrerupa operatia de respiratie artificiala. In timpul respiratiei, bratele celui care face respiratia, in cazul aplicarii metodelor Schafer si Howard, sau ale accidentatului, la aplicarea metodei Silvester, pot fi indepartate pentru 2-3 secunde de cutia toracica a accidentatului. La toate metodele de respiratie artificiala trebuie sa se faca 15 miscari complete pe minut, adica de inspiratie si respiratie. Pentru a obosi mai putin, cel care face respiratia artificiala trebuie sa respire in ritmul miscarilor pe care le face accidentatul.

Metoda respiratiei artificiale gura-la-gura Este cea mai buna metoda pentru ca este usor de invatat si practicat, poate fi folosita asupra persoanelor de toate varstele. In plus, ofera rata mare de succes pentru salvatorul singur, asa cum este cel mai probabil sa fie in cazul radioamatorilor, care lucreaza in grup restrans iar in grupuri mai mari se aduna rar, doar in cazul concursurilor sau simpozioanelor.

Pasii care trebuie urmati sunt urmatorii:

- Verificati gura accidentatului pentru a va asigura ca nu este obstructionata.
- Plasati corpul accidentatului pe spate, astfel incat pieptul sa fie in extensie

- Prindeti mandibula si ridicat-o in sus astfel incat capul sa aiba o pozitie inspre inapoi(vezi imaginea anterioara); Aceasta actiune va debloca caile respiratorii blocate de baza limbii, care este deseori inghitita de persoana in stare de inconstienta.

Acum se incepe respiratia artificiala: Cu o mana se strang narile accidentatului. Dupa aceea salvatorul inspira rapid si adanc, apoi insufla aerul prin gura accidentatului. Daca maxilarele sun inclestate, inca se mai poate folosi aceasta metoda, aerul trecand printre dinti, altfel se poate folosi si metoda gura-la-nas. Expiratia accidentatului trebuie sa se produca natural, la oprirea insuflatiei. Daca e nevoie, respiratia artificiala(metoda Silvester sau gura-la-gura) trebuie combinata cu masajul cardiac. In cazul a doi salvatori ritmul este de 10-12 inspiratii pe minut - o data la 5 compresii cardiace; In cazul unui singur salvator, se face o succesiune de 2 inspiratii dupa fiecare 15 compresii cardiace. In cazul cand accidentatul este copil, ritmul de respiratie artificiala este de 20 inspiratii pe minut, se continua cu succesiunea de 2 inspiratii la 15 compresii cardiace pana la revenire sau sosirea medicului. Nu pierdeti nici un moment in inceperea respiratiei artificiale, cea mai mica intarziere poate fi fatala!

Masajul inimii se executa in felul urmator : persoana care da primul ajutor pune mana sa dreapta pe regiunea inimii accidentatului, avand degetele indreptate in directia capului acestuia si mana stanga peste mana dreapta si apasa uniform, cu mainile indreptate, in ritmul batailor inimii (la un om sanatos 70-80 pe minut, sau pentru comoditate la fiecare secunda, dupa ceas) face cu podul palmei 20-30 apasari slabe pe coastele de deasupra inimii.

Vizat,
Birou Securitatea Muncii și PSI

FACULTATEA _____

SERVICIUL (Catedra) _____

FIȘĂ COLECTIVĂ DE INSTRUCȚAJ
privind securitatea muncii
întocmită azi _____

Subsemnatul.....
.....având funcția de.....în cadrul
serviciului (catedrei)
.....asistat de
dl./dna.....
am procedat la instruirea unui număr de.....persoane de
la.....
conform tabelului nominal de pe verso, în probleme de Securitatea Muncii
și PSI, pentru prezența în unitatea noastră în ziua/
zilele.....

În cadrul instructajului general s-au prelucrat următoarele
materiale:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

care cuprind norme de protecția muncii, norme de siguranța circulației
interne și norme de PSI, ce trebuie respectate în incinta unității.

Prezenta fișă de instructaj se va păstra la serviciul
(catedra).....

Verificat,

Semnătura celui care a
efectuat instructajul

CAPITOLUL 3.

AUTORIZAREA UNITĂȚILOR DE ALIMENTAȚIE PUBLICĂ ȘI AGROTURISM

3.1 Baza legală

- Hotărârea Guvernului 121/2013 privind eliberarea certificatelor de clasificare, a licențelor și brevetelor de turism;
- Ordinul 65/10.06.2013 pentru aprobarea normelor metodologice privind eliberarea certificatelor de clasificare a structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare și alimentație publică, a licențelor și brevetelor de turism.

Definiții - În sensul prezentelor norme, termenii de mai jos au următorul înțeles:

a) **operator economic:** persoana fizică autorizată, întreprinderea individuală sau familială, societatea comercială sau altă persoană juridică constituită conform legii, care desfășoară activități economice specifice agențiilor de turism, respectiv activități de cazare, alimentație publică și alte servicii specifice în structuri de primire turistice ca proprietar și/sau administrator al acestora.

b) **structură de primire turistică cu funcțiune de cazare:** hoteluri, hoteluri-apartament, hosteluri, moteluri, vile turistice, cabane turistice, bungalow-uri, sate de vacanță, campinguri, popas turistic, căsuțe tip camping, apartamente și camere de închiriat în locuințe familiale, nave fluviale și maritime inclusiv pontoane plutitoare, pensiuni turistice și pensiuni agroturistice și alte unități cu funcțiuni de cazare turistică

c) **structură de primire turistică cu funcțiune de alimentație publică:** unități de alimentație din incinta structurilor de primire cu funcțiuni de cazare (inclusiv cele care deservește acestora), unități de alimentație publică situate în stațiuni turistice, precum și cele administrate de societăți comerciale de turism, restaurante, baruri, unități de fast food, cofetării, patiserii și care sunt atestate conform legii

d) **certificat de clasificare:** document eliberat de către instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului, care reprezintă o formă codificată de prezentare sintetică a nivelului de confort, a calității dotărilor și a serviciilor prestate în cadrul structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare și/sau alimentație publică. Certificatul de clasificare este însoțit de fișa privind încadrarea nominală a spațiilor de cazare pe categorii sau de fișa privind încadrarea și organizarea spațiilor în structurile de primire turistice cu funcțiuni de alimentație publică, constituind parte integrantă a acestuia.

e) **agenție de turism** - orice unitate specializată, persoană juridică, care organizează, oferă și vinde pachete de servicii turistice sau componente ale acestora, în calitate de intermediar între prestatorul de servicii turistice (cazare, alimentație publică, transport, tratament balnear, agrement, etc) și consumatorul final. În România agențiile de turism pot fi de două tipuri: touroperatoare sau detailiste;

f) **agenție de turism touroperatoare** – agenție de turism, având ca obiect de activitate organizarea și vânzarea pe cont propriu a pachetelor de servicii turistice sau a componentelor acestora, direct sau prin intermediari;

g) **agenție de turism detailistă** – agenție de turism care vinde sau oferă spre vânzare, în contul unei agenții de turism touroperatoare, pachete de servicii turistice sau componente ale acestora contractate cu **agenția de turism touroperatoare**

h) **filiala / sediul secundar (sucursala, reprezentanța sau orice alt asemenea sediu fără personalitate juridică)** agenției de turism au înțelesul dat de dispozițiile Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

i) **licență de turism** - document eliberat de către instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului, prin care se atestă capacitatea unei persoane juridice, titularul licenței, de a comercializa servicii turistice în condiții de calitate și siguranță pentru turiști/consumatori finali;

j) **anexa licenței de turism** - document eliberat de către instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului prin care se atestă capacitatea unei persoane juridice, titularul licenței, de a comercializa servicii turistice în condiții de calitate și siguranță pentru turiști/consumatori finali, prin filiale / sedii secundare, cu sau fără personalitate juridică.

k) **brevet de turism** - document eliberat de către instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului, prin care se atestă capacitatea profesională în domeniul turismului a persoanelor fizice care asigură conducerea agențiilor de turism și/sau a structurilor de primire turistice.

3.2 Criterii obligatorii privind clasificarea structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare de tipul pensiunilor turistice și a pensiunilor agroturistice

1. **Pensiune turistică** este o structură de primire turistică, având o capacitate de cazare de până la 15 camere, totalizând maximum 40 locuri, funcționând în locuințele cetățenilor sau în clădire independentă, care asigură în spații special amenajate cazarea turiștilor și condiții de pregătire și de servire a mesei.

2. Amplasarea pensiunii turistice din mediul rural trebuie realizată pe un teren de cel puțin 1.000 mp.

3. **Pensiune agroturistică** este o structură de primire turistică, având o capacitate de cazare de până la 8 camere, funcționând în locuințele cetățenilor sau în clădire independentă, care asigură în spații special amenajate cazarea turiștilor și condițiile de pregătire și servire a mesei, precum și posibilitatea participării la activități gospodărești sau meșteșugărești.

4. În pensiunile agroturistice, turiștilor li se oferă masa preparată din produse naturale, preponderent din gospodăria proprie sau de la producători autorizați de pe plan local iar gazdele se ocupă direct de primirea turiștilor și de programul acestora pe tot parcursul sejurului pe care îl petrec la pensiune.

5. În cadrul pensiunilor agroturistice se desfășoară cel puțin o activitate legată de agricultură, creșterea animalelor, cultivarea diferitelor tipuri de plante, livezi de pomi fructiferi sau se desfășoară o activitate meșteșugărească, cu un atelier de lucru, din care rezultă diferite articole de artizanat. Activitățile în cauză trebuie să se desfășoare în mod continuu sau în funcție de specific și sezonabilitate, să aibă caracter de repetabilitate.

6. Amplasarea pensiunilor agroturistice trebuie realizată pe un teren de cel puțin 1.000 mp, în locuri ferite de surse de poluare și de orice alte elemente care ar pune în pericol sănătatea sau siguranța turiștilor.

7. Dotările din camerele și din grupurile sanitare destinate turiștilor vor fi puse în exclusivitate la dispoziția acestora. În interiorul spațiilor de cazare nu se admit lucruri personale ale locatorului (articole de îmbrăcăminte și încălțăminte, bibelouri sau alte obiecte care ar putea stânjeni turiștii).

8. Spațiile pentru prepararea și servirea mesei sunt destinate în exclusivitate pentru turiștii cazați și sunt dimensionate adecvat capacității de cazare. Administratorul pensiunii poate oferi servicii de preparare și servire a mesei pentru turiștii săi, în regim de circuit închis. În cazul în care aceste servicii sunt destinate și consumatorilor din afară, este obligatorie deținerea unei structuri de primire turistice cu funcțiuni de alimentație publică, clasificată potrivit normelor specifice prevăzute în anexa nr. 2 la prezentele norme metodologice.

9. Pensiunile turistice care dispun de teren pentru asigurarea serviciilor de campare vor respecta, pentru montarea corturilor și rulotelor, criteriile privind echiparea sanitară și dimensiunea parcelelor, conform prevederilor anexei nr. 1.6 la prezentele norme metodologice.

10. Categoria de clasificare a pensiunii turistice este determinată de îndeplinirea criteriilor prevăzute în prezenta anexă și de realizarea punctajului minim, rezultat din evaluarea criteriilor suplimentare prevăzute în anexa 1.5.1 la prezentele norme metodologice.

11. Punctajul minim rezultat din evaluarea criteriilor suplimentare este următorul:

- la 5 margarete 160 puncte
- la 4 margarete 130 puncte
- la 3 margarete 90 puncte
- la 2 margarete 50 puncte

Criterii minime obligatorii		Pensiuni									
		TURISTICE					AGROTURISTICE				
		margarete					margarete				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. Starea generală a clădirii (exterior, interior):											
- aspect	foarte bun	x	x	-	-	-	x	x	-	-	-
	bun	-	-	x	x	x	-	-	x	x	x
-firmă luminoasă sau iluminată privind însemnele distinctive cu tipul, denumirea și categoria de clasificare a unității		x	x	-	-	-	x	x	-	-	-
- însemnele distinctive privind tipul, denumirea și categoria de clasificare a unității		-	-	x	x	x	-	-	x	x	x
- clădirile, inclusiv anexele gospodărești, să fie curate și bine întreținute		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- să se încadreze în stilul arhitectural cu specific local		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- căile de acces proprii și spațiile înconjurătoare să fie bine întreținute		x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- curte proprie cu spații verzi		x	x	x	-	-	x	x	x	x	x
- amenajări în aer liber pentru odihnă și relaxare (chioșcuri, pavilioane, terase acoperite, etc.)		x	x	x	-	-	x	x	-	-	-
- garaj sau adăpost acoperit		x	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- parcare proprie		x	x	-	-	-	x	x	-	-	-
2. Organizarea spațiilor:											

- accesul în camerele de dormit și în grupurile sanitare să fie direct, fără a se trece prin alte camere folosite pentru dormit	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- spații corespunzătoare și igienice, pentru prepararea mesei, dotate cu echipamente de preparare și conservare a alimentelor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- sufragerie dotată cu mobilier adecvat, de calitate superioară și cu inventar de servire de calitate	x	x	-	-	-	x	x	-	-	-
- salon cu suprafața minimă de ... mp	20	-	-	-	-	20	-	-	-	-
Suprafața minimă a camerelor (mp)										
- cameră cu 1 loc	14	13	10	8	8	14	13	10	8	8
- cameră cu 2 locuri	16	14	12	10	10	16	14	12	10	10
- cameră cu 3 locuri	-	-	17	15	13	-	-	17	15	13
- cameră cu 4 locuri	-	-	-	-	16	-	-	-	-	16
- dormitorul din apartament/garsonieră	16	14	12	10	10	16	14	12	10	10
- salonul din apartament	16	14	12	10	10	16	14	12	10	10
- spațiu pentru servirea mesei, dotat cu mobilier (mese, scaune, banchete) și inventar de servire	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- camere cu grup sanitar propriu	x	x	x	-	-	x	x	x	-	-
- grup sanitar comun ^{*)}	-	-	-	x	x	-	-	-	x	x
^{*)} la pensiunile turistice/agroturistice de 1margaretă se admit în WC uscate și spălătoare exterioare alimentate la surse naturale din rezervoare)										
3. Instalații:										
- încălzire centrală sau cu gaze la sobă de teracotă, mai puțin la unitățile sezoniere estivale	x	x	x	-	-	x	x	x	-	-
- încălzire cu sobă de teracotă sau cu alte echipamente admise de normele P.S.I.	-	-	-	x	x	-	-	-	x	x

- sursă de încălzire în camerele de baie	x	x	x	-	-	x	x	x	-	-
- instalație de apă curentă caldă/rece la bucătărie	x	x	x	x	-	x	x	x	x	-
- instalație de apă curentă	-	-	-	-	x	-	-	-	-	x
- aer condiționat exclusiv pentru pensiunile aflate pe litoral și în Delta Dunării*	x	x	-	-	-	x	x	-	-	-
*La categoria 4 margarete criteriul este obligatoriu pentru pensiunile clasificate după intrarea în vigoare a prezentelor norme metodologice										
- racord la rețeaua publică de canalizare sau la mijloace proprii de colectare și epurare	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- iluminat electric, în spații comune și în spațiile de cazare	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
4. Număr maxim de locuri într-o cameră	2	2	3	3	4	2	2	3	3	4
5. Echipare sanitară:										
- camerele dispun de grup sanitar propriu (cadă sau cuvă/cabină duș, lavoar și WC)	x	x	x	-	-	x	x	x	-	-
Grup sanitar comun compus din:										
- 1 cabină WC la 10 locuri ^{*)}	-	-	-	x	x	-	-	-	x	x
- 1 spălător cu un lavoar cu apă curentă caldă/rece la 10 locuri ^{**)}	-	-	-	x	x	-	-	-	x	x
- 1 cabină duș cu apă caldă/rece la 10 locuri/separat pe sexe	-	-	-	x	x	-	-	-	x	x
*) La pensiunile turistice și pensiunile agroturistice din mediu rural de o stea/margaretă poate exista și WC uscat.) Spălătorul poate fi și în aer liber.										
6. Dotarea camerelor:										
- mobilier uniform ca stil și de calitate	x	x	x	-	-	x	x	x	-	-
- pat cu saltea și salteluță de protecție	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- pilotă, sau alte mijloace cu funcțiuni similare, cu	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x

cearșaf										
- perne mari	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- cearșaf pentru pat	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- cuvertură de pat	x	x	x	x	-	x	x	x	x	-
- masă și scaune	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- dulap sau spații amenajate pentru haine, cu umerase	x	x	x	x	-	x	x	x	x	-
- cuier	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- oglindă	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- veioză sau aplică la capătul patului	x	x	x	x	-	x	x	x	x	-
- prosoape pentru față (1 bucată/persoană)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- prosoape pentru baie (1 bucată/persoană)	x	x	x	x	-	x	x	x	x	-
- perdele și draperii/alte mijloace de obturare a luminii	x	x	x	x	x	x	x	x	-	-
- mijloace de protecție împotriva insectelor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- pahare	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- vază pentru flori sau aranjament floral	x	x	x	-	-	x	x	x	-	-
- televizor în cameră cu recepție canale TV	x	x	-	-	-	x	x	-	-	-
- televizor în spații comune cu recepție canale TV	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- posibilitate conexiune internet în salon	x	-	-	-	-	x	-	-	-	-
Garsonierele și apartamentele vor avea în plus:										
- canapea de 2 sau 3 persoane	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- fotolii sau demifotolii	x	x	x	x	-	x	x	x	-	-
- scaune	-	-	-	-	x	-	-	-	x	x
- masă sau măsuță	x	x	x	-	-	x	x	x	-	-
- frigider	x	x	x	-	-	x	x	x	-	-
- set de pahare pentru apă, vin, coniac	x	x	x	-	-	x	x	x	-	-
- perdele și draperii/alte mijloace de obturare a luminii	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
7. Dotarea bucătăriilor:										

- plită electrică sau cu gaze	x	x	x	-	-	x	x	x	-	-
- mașină de gătit sau reșou electric cu minim două ochiuri	-	-	-	x	x	-	-	-	x	x
- cuptor cu microunde, cafetieră	x	x	-	-	-	x	x	-	-	-
- vase și ustensile de bucătărie din inox	x	x	x	-	-	x	x	x	-	-
- vase și ustensile de bucătărie	-	-	-	x	x	-	-	x	x	x
- echipamente pentru păstrarea prin frig a alimentelor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
8.Telefon la dispoziția turiștilor (minimum un telefon mobil sau fix)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
9. Alte criterii :										
- anexele gospodărești pentru creșterea animalelor și păsărilor vor fi amplasate și întreținute astfel încât să nu creeze disconfort pentru turiști	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- animalele de la care provin lactatele să fie atestate ca sănătoase, iar produsele din carne să fie examinate sanitar-veterinar	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- alimentele să provină de la producători locali autorizați	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- minimum o persoană să fie absolventă a unui curs de formare în domeniu cel puțin administrator pensiune turistică	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- criterii suplimentare de evaluare [anexa nr. 1.5.1] - puncte	160	130	90	50	-	160	130	90	50	-

Criterii suplimentare privind clasificarea structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare de tip pensiune turistică și pensiune agroturistică

CRITERII SUPLIMENTARE*)		Puncte
*)Se punctează numai criteriile care nu sunt obligatorii pentru categoria respectivă.		
1. Sisteme de management		
- implementarea unui sistem de management al calității		25
- implementarea unui sistem de management de mediu		25
- implementarea unui sistem de management al siguranței alimentelor		25
- implementarea unui sistem de management pentru sănătate și securitate ocupațională		25
- obținerea etichetei ecologice		25
2. Construcții, aspect general și echipare exterioară		
- drum carosabil până la poarta pensiunii		3
- semnalizare de la șoseaua principală		2
- situarea într-o zonă nepoluată fonic, vizual sau olfactiv		6
- iluminat exterior		3
- izolarea fonică a clădirii		6
- ambianța generală a exteriorului:		
• aspectul foarte bun al construcțiilor		5
• aspectul foarte bun al anexelor gospodărești		5
• amenajarea corespunzătoare a spațiilor exterioare (curte, grădină, livadă, spații amenajate în aer liber pentru divertisment)		5
3. Dotarea spațiilor și alte amenajări		
- instalații de energie alternativă funcționale și care asigură minimum 5% din consumul general		20
- izolarea fonică între camere și spațiile comune		8
- salon de primire - living cu spațiu amenajat pentru deconectare, lectură, conversație		10
- televizor cu recepție canale TV în toate camerele		3
- șemineu		6
- bibliotecă (cărți, reviste, ziare, albume etc.)		5
- dotare cu jocuri de societate (șah, table, remy, cărți de joc, etc.)		4
- biliard		4
- tenis de masă		4
- aer condiționat		10
- telefon în fiecare cameră		5
- decorarea de ansamblu a interiorului		10

- calitatea mobilierului, armonia culorilor	10
- posibilitate conexiune internet	10
- masă și fier de călcat	2
- mașină automată de spălat rufe	5
- uscator de păr	2
- grătar în aer liber	3
- locuri de joacă amenajate pentru copii	7
- sală de fitness	10
- saună	10
- piscină în aer liber	15
- piscină acoperită	20
- terenuri de sport proprii sau intermediare la terți	12
- obiecte și echipamente pentru practicarea sporturilor (schiuri, sănii, biciclete, ambarcațiuni, etc.)	13
- aparat CD, DVD	2
- antenă TV satelit sau cablu	2
- posibilități de participare ca divertisment la unele activități gospodărești	10
-acces computer	5
4. Dotarea bucătăriilor	
-unitate de alimentație publică (după caz)	20
-vase de bucatarie din inox	10
- veselă și ustensile de bucatărie de bună calitate, nedesperechiate, în număr corespunzător capacității de cazare	6
- aparatură electrică:	
• robot-mixer	3
• cafetieră	3
• cuptor cu microunde	6
• hotă	3
• mașină de spălat vase	10
• toaster (prăjitor pâine)	3
5. Protecția turiștilor	
• Deținerea poliției de asigurare de răspundere civilă a structurilor de primire turistice	30
Total punctaj realizat	

3.3 Reguli generale și criteriile obligatorii privind clasificarea structurilor de primire turistice cu funcțiuni de alimentație publică

1. **Restaurant:** este local public care îmbină activitatea de producție cu cea de servire la masă, punând la dispoziție clienților o gamă diversificată de preparate culinare, produse de cofetărie-patiserie, băuturi și unele produse pentru fumători.

1.1. **Restaurant clasic:** este local public cu profil gastronomic, în care se servește un larg sortiment de preparate culinare (gustări calde și reci, preparate lichide calde, mâncăruri, minuturi, salate, dulciuri de bucătărie), produse de cofetărie, patiserie, înghețată, fructe, băuturi nealcoolice și alcoolice, produse din tutun etc. Pentru crearea unei atmosfere animate-distractive poate dispune de formație muzical-artistică. Organizează servicii suplimentare: banchete, recepții etc.

1.2. **Restaurant specializat:** servește un sortiment specific de preparate culinare și băuturi care se află permanent în lista de meniu, în condițiile unor amenajări și dotări clasice sau adecvate structurii sortimentale (pescăresc, vânătorec, rotiserie, zahana, dietetic, lacto-vegetarian etc.) care formează obiectul specializării.

1.2.1. **Restaurant pescăresc:** este o unitate gastronomică care se caracterizează prin desfacerea, în principal, a unui sortiment variat de preparate culinare din pește. Este decorat cu obiecte sugestive din activitatea de pescuit și de prelucrare a peștelui.

1.2.2. **Restaurant vânătorec:** este o unitate gastronomică specializată în producerea și servirea de preparate culinare din vânat (iepure, căprioară, porc mistreț, urs, găște, rațe sălbatice etc.), care este organizată și funcționează pe principii similare restaurantului clasic, având însă prin amenajare, dotare și prezentarea personalului elemente specifice, particulare.

1.2.3. **Rotiserie:** este un restaurant de capacitate mică (20 - 50 de locuri la mese), în care consumatorii sunt serviți cu produse din carne la frigare - rotisor (pui, mușchi de vacă și porc, specialități din carne etc.), kebab cu garnituri, unele gustări reci (pe bază de ouă, brânză, legume etc.), salate, deserturi, precum și băuturi răcoritoare, cafea, vin (în special vin roșu servit în carafe), un sortiment redus de băuturi alcoolice fine.

Spațiul de producție se află chiar în interiorul sălii de consumație și este dotat cu rotisor sau frigărui și cu vitrină frigorifică în care se află expuși pui și alte specialități din carne pentru fript în fața consumatorilor.

1.2.4. **Restaurant-zahana:** este o unitate gastronomică în care se servesc, la comandă, în tot timpul zilei, produse (specialități din carne de porc, vacă, batal, miel) și subproduse din carne neporționată (ficat, rinichi, inimă, splină, momițe, măduvioare etc.), mici, cârnați etc., pregătite la grătar și alese de consumatori din vitrine de expunere sau din platourile prezentate de

ospătari la masă. Mai poate oferi: ciorbă de burtă, ciorbă de ciocănele, tustlama, tochitură, salate combinate de sezon, murături, dulciuri de bucătărie, băuturi alcoolice (aperitive și vinuri).

1.2.5. **Restaurant dietetic/lacto-vegetarian:** este o unitate gastronomică în care se desfac în exclusivitate sortimente de preparate culinare pe bază de lapte și produse lactate, ouă, paste făinoase, orez, salate din legume, precum și dulciuri de bucătărie, lactate proaspete, produse de patiserie, înghețată și băuturi nealcoolice calde și reci; restaurantul dietetic oferă preparatele sub îndrumarea unui cadru medical.

1.2.6. **Restaurant familial** sau **restaurant pensiune:** este o unitate cu profil gastronomic care oferă, în mai multe variante, meniuri complete la preț accesibil. Preparatele și specialitățile solicitate în afara meniurilor se servesc conform prețurilor stabilite în listele de meniu. Băuturile alcoolice, răcoritoare, apă minerală și bere sunt limitate la un număr redus de sortimente. Poate funcționa și pe bază de abonament. La nevoie se poate organiza și ca secție în cadrul unui restaurant clasic.

De regulă, asemenea unități se organizează în stațiuni turistice sau în pensiuni turistice și pensiuni agroturistice.

1.3. **Restaurant cu specific:** este o unitate de alimentație pentru recreere și divertisment, care, prin dotare, profil, ținuta lucrătorilor, momente recreative și structură sortimentală, trebuie să reprezinte obiceiuri gastronomice locale sau naționale, tradiționale și specifice diferitelor zone.

1.3.1. **Cramă:** desface o gamă largă de vinuri. Acestea se pot servi atât îmbuteliate, cât și neîmbuteliate. Se realizează și se desface o gamă specifică de preparate culinare: tochitură, preparate din carne la grătar sau trase la tigaie. Vinurile se servesc în carafe sau căni din ceramică. Este dotată cu mobilier din lemn masiv, iar pereții sunt decorați cu scoarțe, ștergare etc. Poate avea program muzical, tarafuri de muzică populară. Se poate organiza și ca secție în cadrul unui restaurant clasic.

1.3.2. **Restaurant cu specific local:** pune în valoare bucătăria specifică unor zone geografice din țară sau a unor tipuri tradiționale de unități (crame, colibe, șuri etc.).

Sunt servite vinuri și alte băuturi din regiunea respectivă, utilizându-se ulcioare, carafe, căni etc. Efectul original al acestor unități este realizat prin îmbinarea cadrului natural cu cel arhitectural al sistemului constructiv, al finisajelor inspirate după modelul popular, al elementelor de decorație, al mobilierului și obiectelor de inventar de concepție deosebită, de gama sortimentală a mâncărilor pregătite și prezentarea personalului. La construirea unităților se utilizează materiale prelucrate sumar, specifice regiunii respective, cum sunt: piatră, bolovani de râu, lemn (brut sau prelucrat), cărămidă, trestie, stuf, răchită etc.. Ospătarii au uniforma confecționată în concordanță cu specificul unității (costume de daci, de romani, ciobănești etc.).

1.3.3. **Restaurant cu specific național:** pune în valoare tradițiile culinare ale unor națiuni (chinezesc, arăbesc, mexican etc.), servind o gamă diversificată de preparate culinare, băuturi alcoolice și nealcoolice specifice. Ambianța interioară și exterioară a saloanelor, programul muzical, uniformele personalului de servire și celelalte sunt specifice țării respective.

1.4. **Restaurant cu program artistic:** este o unitate de alimentație pentru turiști care prin dotare și amenajare asigură și derularea unor programe de divertisment gen spectacol (muzică, balet, circ, recitaluri, scheciuri, programe specifice barurilor de noapte etc.).

1.5. **Braserie** sau **bistrou:** asigură în tot cursul zilei servirea consumatorilor, în principal cu preparate reci, minaturi, un sortiment restrâns de mâncăruri, specialități de cofetărie-patiserie, băuturi nealcoolice calde și reci, băuturi alcoolice de calitate superioară, un bogat sortiment de bere.

1.6. **Berărie:** este o unitate specifică pentru desfacerea berii de mai multe sortimente, în recipiente specifice (țap, halbă, cană) de diferite capacități și a unor produse și preparate care se asociază în consum cu acestea (crenvurști cu hrean, mititei, cârnați, chifteluțe, foietaje, covrigei, migdale, alune etc.), precum și brânzeturi, gustări calde și reci, minaturi (din ouă, legume), specialități de zahana (1 - 2 preparate), precum și băuturi alcoolice (coniac, rom, sortiment restrâns de vinuri și băuturi nealcoolice).

1.7. **Grădină de vară:** este o unitate amenajată în aer liber, înconjurată de arbori și arbuști, dotată cu mobilier specific "de grădină" și decorată în mod adecvat. Oferă un sortiment diversificat de preparate culinare, minaturi, grătar, salate, dulciuri de bucătărie și cofetărie-patiserie, un larg sortiment de băuturi alcoolice (vinuri selecționate de regiune, îmbuteliate sau neîmbuteliate, băuturi spirtoase, bere etc.) și nealcoolice, cafea, fructe, produse din tutun.

1.8. **Terasă:** este o unitate independentă, amenajată în aer liber, dotată cu mobilier specific sezonului estival și decorată în mod adecvat. Oferă un sortiment diversificat de preparate culinare, minaturi, grătar, salate, dulciuri de bucătărie și cofetărie-patiserie, un larg sortiment de băuturi alcoolice (vinuri, băuturi spirtoase, bere etc.) și nealcoolice, cafea, fructe.

2. **Bar:** este o unitate de alimentație cu program de zi sau de noapte, în care se servește un sortiment diversificat de băuturi alcoolice și nealcoolice și o gamă restrânsă de produse culinare.

Cadrul ambiental este completat cu program artistic, audiții muzicale, video, TV.

2.1. **Bar de noapte:** este o unitate cu caracter distractiv, cu un orar de noapte care prezintă un program variat de divertisment, de music-hall și dans pentru consumatori și oferă o gamă variată de băuturi alcoolice fine, amestecuri de băuturi de bar, băuturi nealcoolice, specialități de cofetărie și înghețată asortate, roast-beef, fripturi reci etc., fructe și salate de fructe

(proaspete și din compoturi), cafea, jardiniere cu delicatese. De obicei este realizat în amfiteatru, pentru ca de la toate mesele să se poată viziona programul artistic muzical. Este dotat cu instalații de amplificare a sunetului, orgă de lumini, instalații de proiecție a unor filme.

2.2. **Bar de zi:** este o unitate care funcționează, de regulă, în cadrul hotelurilor și restaurantelor sau ca unitate independentă. Oferă consumatorilor o gamă variată de băuturi alcoolice și nealcoolice, simple sau în amestec, și gustări în sortiment restrâns, tartine, foietaje, specialități de cofetărie și înghețată, produse din tutun (țigări) și posibilități de distracție (muzică discretă, televizor, jocuri mecanice etc.). În salonul de servire se află tejeaua-bar cu scaune înalte, un număr restrâns de mese cu dimensiuni mici, cu scaunele respective.

2.3. **Café-bar** sau **cafenea:** este o unitate care îmbină activitatea de desfacere a cafelei cu cea recreativă; oferă consumatorilor și gustări calde și reci, minaturi, produse de cofetărie-patiserie, înghețată, băuturi nealcoolice calde (cafea filtru, șvarț, cafea cu lapte, ciocolată, ceai etc.), băuturi alcoolice fine (lichior, coniac, vermut etc.).

2.4. **Club** sau **Disco-bar** (discotecă, videotecă): este o unitate cu profil de divertisment pentru tineret, activitatea comercială fiind axată pe desfacerea de gustări, produse de cofetărie-patiserie, înghețată și, în special, amestecuri de băuturi alcoolice și nealcoolice. Divertismentul este realizat prin intermediul muzicii de audiție și de dans, înregistrată și difuzată prin instalații speciale și prin disc-jockey, care asigură organizarea și desfășurarea întregii activități. Videoteca este o încăpere special amenajată cu instalații electronice de redare și vizionare în care se prezintă videoprograme și filme.

2.5. **Bufet-bar:** oferă un sortiment restrâns de preparate calde și reci (gustări, sandviciuri, minaturi, mâncăruri, produse de patiserie) pregătite în bucătăria proprie sau aduse din afară, băuturi nealcoolice calde și reci, băuturi alcoolice (aperitive), bere, vinuri, la pahar.

3. **Unitate fast-food:** este o unitate de alimentație cu servire rapidă a preparatelor culinare de bucătărie, cofetărie, patiserie, minaturi, finger-food, salate-entrées, precum și a băuturilor nealcoolice calde și reci, a băuturilor slab alcoolizate și a unui sortiment restrâns de băuturi alcoolice. De regulă servirea se face prin vânzători direct către consumatori, cu plata în avans a produselor.

3.1. **Restaurant-autoservire:** este o unitate cu desfacere rapidă în care consumatorii își aleg și se servesc singuri cu preparatele culinare calde și reci (gustări, produse lactate, băuturi calde nealcoolice, supe-ciorbe-creme, preparate din pește, antreuri, preparate de bază, salate, deserturi, fructe) și băuturi alcoolice (bere) și nealcoolice, la sticlă, așezate în linii de autoservire cu flux dirijat și cu plata după alegerea produselor.

3.2. **Bufet tip expres:** este o unitate cu desfacere rapidă, în care fluxul consumatorilor nu este dirijat, servirea se face de către vânzător, iar plata se face anticipat. Unitatea este dotată cu mese tip "expres".

3.3. **Pizzerie:** este o unitate specializată în desfacerea sortimentelor de pizza. Se mai pot desface gustări, minaturi, salate, produse de patiserie, răcoritoare, bere, vin la pahar sau băuturi slab alcoolizate.

3.4. **Snack-bar:** este o unitate caracterizată prin existența unei tejghele-bar, cu un front de servire care să permită accesul unui număr mare de consumatori, serviți direct cu sortimente pregătite total sau parțial în fața lor. Oferă în tot timpul zilei o gamă diversificată de preparate culinare (crenvurști, pui fripți, sandviciuri, cârnăciori, unele preparate cu specific), precum și băuturi nealcoolice calde și reci și băuturi alcoolice în sortiment redus.

4. **Cofetărie:** este o unitate specializată pentru desfacerea unui sortiment larg de prăjituri, torturi, fursecuri, cozonac, înghețată, bomboane, patiserie fină, băuturi nealcoolice calde și reci și unele băuturi alcoolice fine.

5. **Patiserie:** este o unitate specializată în desfacerea pentru consum, pe loc sau la domiciliu, a producției proprii specifice, în stare caldă (plăcintă, ștrudele, merdenele, pateuri, covrigi, brânzoaice, gogoși, cornuri etc.). Sortimentul de băuturi include bere la sticlă, băuturi nealcoolice, băuturi calde, răcoritoare, vin la pahar, diferite sortimente de produse lactate (iaurt, chefir, lapte bătut etc.). Se poate organiza și cu profil de plăcintărie, simigerie, covrigărie, gogoșerie sau patibar.

Criterii minime obligatorii privind clasificarea structurilor de primire turistice cu funcțiuni de alimentație publică

Criterii minime obligatorii	Restaurante					Baruri				
	stele					stele				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. Descriere generală a clădirii:										
- firmă luminoasă pentru unități independente	x	x	-	-	-	x	x	-	-	-
- firmă	-	-	x	x	x	-	-	x	x	x
- însemne distinctive privind tipul și categoria unităților	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- acces pentru aprovizionare cu mărfuri și circulația personalului, separat de intrarea principală	x	x	x	x	x	x	x	x	-	-
- parcaj auto propriu pentru unitățile independente	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-

- acces auto la intrare	X	X	-	-	-	X	-	-	-	-
2. Organizarea spațiilor:										
- windfang, uși rotative sau perdea de aer la intrare (unități cu acces direct din afară)	X	-	-	-	-	X	-	-	-	-
- hol de primire și de așteptare pentru consumatori	X	X	-	-	-	-	-	-	-	-
- garderobă (unitățile de vară și cele cu o capacitate sub 100 de locuri se exceptează, acestea dispunând de cuier în incintă)	X	X	-	-	-	X	-	-	-	-
- saloanele sunt dimensionate corespunzător, în funcție de numărul de locuri și de indicele de suprafață ... mp/loc masă	1,6	1,5	1,3	1,0	1,0	1,2	1,2	1,1	1	1,0
- saloanele cu o capacitate mai mare de 150 de locuri se compartimentează sau se intimizează cu diverse mijloace estetice	X	X	-	-	-	-	-	-	-	-
- oficiu pentru ospătari sau spațiu de distribuție (restaurantele de capacitate mică sub 50 de locuri și familiale, precum și restaurantele pensiune sunt exceptate)	X	X	X	X	X	-	-	-	-	-
- acces între oficiu și salon prin uși batante	X	X	X	-	-	-	-	-	-	-
- grup sanitar cu apă curentă caldă și rece, separat pe sexe, o cabină la ... locuri*	30	40	-	-	-	30	40	-	-	-
- grup sanitar cu apă caldă și rece*	-	-	X	X	X	-	-	X	X	X
- bucătăria echipată și compartimentată în funcție de specificul preparatelor calde sau reci realizate și a structurii materiilor prime cu	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

respectarea normelor sanitar-veterinare										
- secție-bar	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- spălător de veselă	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- spălător de vase	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- spălător de pahare	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- depozit pentru alimente și băuturi	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- cameră pentru lenjerie	x	x	-	-	-	x	x	-	-	-
- birou al șefului de unitate	x	x	-	-	-	x	-	-	-	-
- birou al bucătarului-șef	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- grup social pentru personal, care să cuprindă: vestiare + dușuri + WC	x	x	x	x	x	x	x	-	-	-
- spațiu pentru depozitarea ambalajelor/resturilor menajere	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
*Dotarea grupurilor sanitare va fi identică cu cea menționată în Anexa nr. 1 pct. 9, lit. b)										
3. Instalații:										
- sisteme de climatizare (spații de servire, producție și grupuri sanitare)	x	-	-	-	-	x	-	-	-	-
- ventilație mecanică în spații de servire și producție	x	x	x	x	-	-	-	-	x	-
- instalație de aer condiționat în spații de servire și producție	-	x	x	-	-	-	x	x	-	-
- ventilație naturală	-	-	-	-	x	-	-	-	-	x
- încălzire centrală sau alte surse de încălzire admise de normele P.S.I., mai puțin pentru unitățile sezoniere estivale	-	x	x	x	x	-	x	x	x	x
- instalație curentă de apă caldă/rece	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- iluminat în toate spațiile de servire, producție și anexe	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- ascensor pentru mărfuri și preparate (când bucătăria este amplasată la alt nivel decât salonul de servire)	x	x	-	-	-	-	-	-	-	-

4. Utilaje, mobilier tehnologic, aparatură de control, aparate și dispozitive necesare în secțiile de producție ale bucătăriei										
- utilaje tehnice ^{*)}	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
^{*)} Dotarea se face în funcție de profilul și de capacitatea unității, cu respectarea liniei tehnologice și a normelor sanitare, sanitar-veterinare, P.S.I. și protecția muncii.										
5. Amenajări și dotări interioare în saloane:										
- pardoseală din ceramică sau alte materiale de calitate superioară	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- pereți tapisați (material textil), placați cu furnir de bună calitate sau cu zugrăveli moderne deosebite	x	-	-	-	-	x	-	-	-	-
- pereți tapetați cu materiale de calitate superioară sau cu zugrăveli deosebite	-	x	-	-	-	-	x	-	-	-
- zugrăveli și vopsitorii obișnuite	-	-	x	x	x	-	-	x	x	x
-plase de protecție împotriva insectelor la spațiile de producție și depozitare	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- decorațiuni interioare adecvate specificului unității	x	x	-	-	-	x	x	-	-	-
- mobilier uniform ca stil	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- fețe de masă sau alte mijloace igienice și estetice	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- fețe de masă pentru banchete	x	x	x	x	-	x	-	-	-	-
- șervete de masă din material textil de calitate	x	x	-	-	-	x	-	-	-	-
-șervețele de masă din hârtie	-	-	x	x	x	-	-	x	x	x
- listă meniu în care vor fi menționate preparatele culinare cu denumirea, componența și gramajul lor detaliat, în limba română și în două limbi de circulație internațională	x	x	x	-	-	x	x	-	-	-
- listă tipărită pentru preparate culinare și băuturi	-	-	-	x	x	-	-	x	-	-
- lista meniu pentru băuturi	x	x	x	-	-	x	x	-	-	-

6. Dotarea cu inventar de servire:										
a) sticlărie (cristal, semicristal, sticlă):										
- cupe de șampanie, carafe, pahare, sonde, căni, halbe, cilindri etc. în funcție de specificul băuturilor și profilului structurii unității	x	x	x	x	-	x	x	x	x	-
- solnițe	-	-	-	x	x	-	-	-	x	x
- presărători	x	x	x	-	-	x	x	x	-	-
- oliviere	x	x	x	-	-	x	x	x	-	-
- muștarieră / bol pentru muștar	x	x	x	-	-	x	x	x	-	-
- compotieră	x	x	x	-	-	x	x	x	-	-
- clopot pentru pateuri	x	x	-	-	-	x	x	-	-	-
- doze pentru mujdei	x	x	x	-	-	x	x	-	-	-
- scrumiere (unde este cazul)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- bol pentru clătirea degetelor	x	x	-	-	-	x	x	-	-	-
- fructieră (poate fi și din porțelan, alpaca, etc)	x	x	x	-	-	x	x	x	-	-
b) porțelan:										
- cești cu farfurioară pentru cafea	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- cești cu farfurioară pentru ceai	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- cești/boluri/farfurii pentru preparate lichide calde	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- căni cu farfurioară pentru lapte	x	x	-	-	-	x	-	-	-	-
- cafetiere	x	x	-	-	-	x	x	-	-	-
- zaharnițe	x	x	-	-	-	x	x	-	-	-
- ceainice	x	x	x	-	-	x	x	-	-	-
- supiere	x	x	x	-	-	-	-	-	-	-
- castroane	x	x	x	x	x	x	x	x	-	-
- farfurii suport	x	x	-	-	-	x	x	-	-	-
- farfurii desert	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- farfurii întinse mari	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- farfurii adânci	x	x	x	x	x	-	-	-	-	-
- platouri de diferite forme și mărimi	x	x	x	x	x	x	x	-	-	-
- osiere	x	x	x	-	-	-	-	-	-	-
- raviere	-	-	-	x	x	-	-	-	-	-
- salatiere	x	x	x	x	x	x	-	-	-	-

- cocotiere	X	X	-	-	-	X	X	-	-	-
- sosiere	X	X	X	-	-	X	-	-	-	-
- suport pentru scobitori	X	X	X	X	X	X	X	X	-	-
c) alpaca argintată sau oțel inox:										
- lingurițe pentru ceai	X	X	X	-	-	X	X	-	-	-
- lingurițe pentru cafea*	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
*La categoria 1 stea și 2 stele se admit și de unică folosință										
- lingurițe pentru înghețată	X	X	X	-	-	X	X	X	-	-
- lingură, furculiță și cuțit mare	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
- furculițe și cuțite pentru pește	X	X	X	-	-	X	X	X	-	-
- cuțite și furculițe pentru gustări	X	X	X	-	-	X	X	-	-	-
- furculițe lingurițe și cuțite pentru desert și fructe	X	X	X	X	X	X	X	X	X	-
- tacâmuri pentru fructe de mare	X	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- gălețușă cu clește pentru cuburi de gheață	X	X	X	-	-	X	X	X	-	-
- capace pentru ochiuri	X	X	-	-	-	X	X	-	-	-
- shackere	X	X	-	-	-	X	X	-	-	-
- foarfece pentru struguri	X	-	-	-	-	X	-	-	-	-
- paletă pentru tort	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
- frapiere pentru șampanie sau alte dotări similare	X	X	X	-	-	X	X	X	-	-
- dotarea cu inventar de servire se face în funcție de specificul unității, de sortimentele de preparate și băuturi servite	X	X	X	X	X	X	X	-	-	-
Este interzisă utilizarea vaselor și ustensilelor de bucătărie emailate.										
7. Alte criterii:										
Servirea se efectuează prin:										
- ospătari	X	X	X	X	X	X	X	X	-	-
- vânzători sau autoservire	-	-	-	-	-	-	-	-	X	X
Personalul de bază din secțiile de servire și producție are, în majoritate:										
- înalt nivel de calificare	X	X	-	-	-	-	-	-	-	-
- calificare	-	-	X	X	X	X	X	X	X	X
- personalul va fi în permanență curat, cu părul strâns, îmbrăcăminte curată,	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

pantofii lustruiți și fără bijuterii în exces										
- ospătarii trebuie să cunoască cel puțin o limbă străină, iar formația de lucru va fi astfel stabilită încât într-un singur schimb să se asigure cunoașterea a cel puțin 2 limbi de circulație internațională (%)	80	70	50	-	-	80	70	-	-	-
- personal angajat cu atribuții de portar-ușier	x	x	-	-	-	-	-	-	-	-
- echipamente/uniforme: pentru ospătari și ajutor de ospătari	x	x	x	x	x	x	x	x	-	-
- pentru barmani	x	x	x	x	x	x	x	-	-	-
- pentru formații muzicale proprii	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- pentru vânzători	-	-	-	-	-	-	-	-	x	x
- pentru portar-ușier	x	-	-	-	-	x	-	-	-	-
- pentru garderobier	x	x	-	-	-	x	-	-	-	-
- efectuarea zilnică sau ori de câte ori este nevoie a curățeniei în grupurile sanitare pentru turiști, spațiile de servire, producție,depozitare și la grupurile sociale pentru personal	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
- spațiile de producție vor fi astfel realizate și ventilate încât să nu pătrundă mirosul din bucătărie în sălile de servire și în spațiile de cazare	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x
8. Servicii oferite clienților, cu sau fără plată, astfel:										
- organizarea de banchete sau mese festive	x	x	x	x	x	-	-	-	-	-
- comenzi pentru închirieri de taximetre	x	x	-	-	-	x	x	-	-	-
- diverse comisioane	x	x	-	-	-	x	x	-	-	-
- la solicitare, se rezervă locuri la mese	x	x	-	-	-	x	-	-	-	-

- asigurarea pazei pentru autovehiculele parcate	x	x	-	-	-	x	-	-	-	-
- gararea autoturismului și respectiv predarea lui la plecarea clienților, se face de către personalul restaurantului	x	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- plata serviciilor să poată fi efectuată și prin mijloace electronice de plată (carduri)	x	x	x	-	-	x	x	x	-	-

3.4 Norme metodologice privind clasificarea structurilor de primire turistice

Dispoziții generale privind condițiile și criteriile pentru eliberarea și radierea certificatului de clasificare sau încetarea temporară a activității

Art. 3 (1) Structurile de primire turistice cu funcțiuni de cazare și alimentație publică se clasifică pe stele și respectiv, margarete în cazul pensiunilor turistice și agroturistice, în funcție de caracteristicile constructive, dotările și calitatea serviciilor pe care le oferă, potrivit condițiilor și criteriilor minime obligatorii și suplimentare cuprinse în anexele nr. 1, 1.1, 1.1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5, 1.5.1, 1.6, 1.7, 1.8, 2 și 7 care fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(2) Clasificarea structurilor de primire turistice are ca scop prioritar protecția turiștilor, constituind o formă codificată de prezentare sintetică a nivelului de confort și a ofertei de servicii.

(3) Clasificarea structurilor de primire turistice se face, potrivit prevederilor din *hotărâre* și a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România, aprobată și modificată prin Legea nr. 755/2001 cu modificările și completările ulterioare, de către instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului, instituție abilitată să desfășoare activități de autorizare în domeniul turismului.

Art. 4 Documentația necesară pentru eliberarea și preschimbarea certificatului de clasificare sau modificarea fișei anexe, este după caz:

(1) Eliberare certificat de clasificare - în vederea eliberării certificatului de clasificare, operatorii economici proprietari și/sau administratori de structuri de primire turistice cu funcțiuni de cazare și/sau

alimentație publică depun la sediul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului, documentația cu următorul conținut:

a) cerere standardizată, conform modelului prezentat în anexa nr. 3 la prezentele norme metodologice;

b) certificat constatator (forma extinsă) emis de Oficiul Registrului Comerțului în baza Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, cu modificările și completările ulterioare, din care să rezulte activitățile autorizate a fi desfășurate la punctul de lucru și codul/codurile CAEN corespunzătoare, pentru structura de primire turistică respectivă, conform art. 15 din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, cu modificările și completările ulterioare. În cazul instituțiilor publice, organizațiilor, asociațiilor, fundațiilor, cultelor religioase și alte asemenea – copia documentului de înființare (hotărâre de guvern, hotărâre instanță, etc), copia documentului de înregistrare fiscală, statutul sau documentul care atestă posibilitatea desfășurării activității de cazare și/sau alimentație publică și documentul din care să rezulte dreptul de administrare (proprietate, comodat, închiriere sau alt drept de folosință) a structurii(lor) de primire turistică(e) precum și adresa unității(lor) respectivă(e);

c) fișă standardizată privind încadrarea nominală a spațiilor de cazare pe categorii și tipuri, conform anexei nr. 4 la prezentele norme metodologice, după caz;

d) fișă standardizată privind încadrarea și organizarea spațiilor în structurile de primire turistice cu funcțiuni de alimentație publică, conform anexei nr. 5 la prezentele norme metodologice, după caz;

e) dovada înregistrării contractelor de muncă în registrul general de evidență a salariaților (extras REVISAL - vizat pentru conformitate de semnatarul cererii standardizate prevăzute la lit. a) din prezentul alineat) a personalului minim necesar asigurării funcționării structurii de primire turistice (conducere operativă, șef recepție cazare și/sau șef producție și servire pentru unitățile de alimentație publică, după caz) și a documentelor care atestă pregătirea profesională a fiecăruia, conform anexei nr. 7 la prezentele norme metodologice, celelalte documente privind încadrarea cu personal calificat vor fi prezentate la data verificării la fața locului a structurii de primire turistice supuse procedurii de clasificare;

f) copia avizului de specialitate emis conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 31/1996 pentru aprobarea Metodologiei de avizare a documentațiilor de urbanism privind zone și stațiuni turistice și a documentațiilor tehnice privind construcții din domeniul turismului de instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului asupra documentațiilor tehnice privind amplasamentul, conformarea și

funcționalitatea construcțiilor noi cu destinație turistică sau pentru documentațiile tehnice privind amplasamentul, conformarea și funcționalitatea construcțiilor existente în circuitul turistic supuse lucrărilor de modernizare, reamenajare, extinderi sau altor lucrări care modifică funcția turistică a acestora sau în cazul construcțiilor existente ce urmează a fi modificate structural și funcțional în scopul primirii unei funcționalități cu profil turistic, după caz.

(2) Reclasificare unitate la un alt tip de structură și/sau categorie de clasificare - în vederea preschimbării certificatului de clasificare emis pentru același operator economic, în situația reclasificării unității la un alt tip de structură și/sau categorie de clasificare:

a) cerere standardizată, conform modelului prezentat în anexa nr. 3 la prezentele norme metodologice;

b) memoriu justificativ de reclasificare;

c) fișă standardizată privind încadrarea nominală a spațiilor de cazare pe categorii și tipuri, conform anexei nr. 4 la prezentele norme metodologice, după caz;

d) fișă standardizată privind încadrarea și organizarea spațiilor în structurile de primire turistice cu funcțiuni de alimentație publică, conform anexei nr. 5 la prezentele norme metodologice, după caz;

e) certificatul de clasificare emis anterior însoțit de fișa anexă, în original.

f) dovada înregistrării contractelor de muncă în registrul general de evidență a salariaților (extras REVISAL - vizat pentru conformitate de semnatarul cererii standardizate prevăzute la lit. a) din prezentul alineat) a personalului minim necesar asigurării funcționării structurii de primire turistice (conducere operativă, șef recepție cazare și/sau șef producție și servire pentru unitățile de alimentație publică, după caz) și a documentelor care atestă pregătirea profesională a fiecăruia, conform anexei nr. 7 la prezentele norme metodologice, celelalte documente privind încadrarea cu personal calificat vor fi prezentate la data verificării la fața locului a structurii de primire turistice supuse procedurii de clasificare;

(3) Schimbare titular al certificatului de clasificare - în cazul schimbării operatorului economic, titular al certificatului de clasificare, care desfășoară activitate de cazare și/sau alimentație publică prin intermediul structurii de primire turistice în cauză, documentația va cuprinde:

a) cerere standardizată, conform modelului prezentat în anexa nr. 3 la prezentele norme metodologice;

b) certificat constatator (forma extinsă) emis de Oficiul Registrului Comerțului în baza Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, cu modificările și completările ulterioare, din care să rezulte activitățile autorizate a fi desfășurate la punctul de lucru și codul/codurile CAEN corespunzătoare, pentru structura de primire turistică respectivă, conform

art. 15 din Legea nr. 359/2004. În cazul instituțiilor publice, organizațiilor, asociațiilor, fundațiilor, cultelor religioase și alte asemenea – copia documentului de înființare (hotărâre de guvern, hotărâre instanță, etc), copia documentului de înregistrare fiscală, statutul sau documentul care atestă posibilitatea desfășurării activității de cazare și/sau alimentație publică și documentul din care să rezulte posibilitatea administrării (proprietate, comodat, închiriere sau alt drept de folosință) structurii(lor) de primire turistică(e) precum și adresa unității(lor) respectivă(e);

c) fișă standardizată privind încadrarea nominală a spațiilor de cazare pe categorii și tipuri, conform anexei nr. 4 la prezentele norme metodologice, după caz;

d) fișă standardizată privind încadrarea și organizarea spațiilor în structurile de primire turistice cu funcțiuni de alimentație publică, conform anexei nr. 5 la prezentele norme metodologice, după caz;

e) dovada înregistrării contractelor de muncă în registrul general de evidență a salariaților (extras REVISAL - vizat pentru conformitate de semnatarul cererii standardizate prevăzute la lit. a) din prezentul alineat) a personalului minim necesar asigurării funcționării structurii de primire turistice (conducere operativă, șef recepție cazare și/sau șef producție și servire pentru unitățile de alimentație publică, după caz) și a documentelor care atestă pregătirea profesională a fiecăruia, conform anexei nr. 7 la prezentele norme metodologice, celelalte documente privind încadrarea cu personal calificat vor fi prezentate la data verificării la fața locului a structurii de primire turistice supuse procedurii de clasificare;

(4) Schimbare denumire structură de primire turistică - în situația schimbării denumirii structurii de primire turistice, operatorul economic, titular al certificatului de clasificare, depune la sediul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului, o documentație cu următorul conținut:

a) cerere de modificare a denumirii structurii de primire turistice în cauză, din care să rezulte noua denumire;

b) certificatul de clasificare și fișa anexă emisă anterior - în original.

(5) Eliberare duplicat certificat de clasificare/fișă anexă - în vederea eliberării unui duplicat al certificatului de clasificare/fișei anexe, în cazul pierderii sau deteriorării/distrugerii acestora, operatorul economic, titular al certificatului de clasificare/fișei anexe, depune la sediul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului, o documentație cu următorul conținut:

a) cerere privind eliberarea unui duplicat al certificatului de clasificare/fișei anexe;

b) anunțul din presă privind dovada publicării pierderii/distrugerii certificatului de clasificare/fișei anexe, declarate nule.

(6) Modificare fișă anexă - în vederea eliberării unei noi fișe anexe a certificatului de clasificare, în situația în care au intervenit modificări în structura spațiilor cu funcțiuni de cazare și/sau de alimentație publică, operatorul economic proprietar și/sau administrator de structuri de primire turistice depune la sediul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului o documentație cu următorul conținut:

a) cerere privind eliberarea unei noi fișe anexe;

b) fișă standardizată privind încadrarea nominală a spațiilor de cazare pe categorii și tipuri, conform anexei nr. 4 la prezentele norme metodologice sau fișă standardizată privind încadrarea și organizarea spațiilor în structurile de primire turistice cu funcțiuni de alimentație publică, conform anexei nr. 5 la prezentele norme metodologice, după caz;

c) fișă anexă eliberată anterior – în original;

d) memoriu justificativ de reclasificare, dacă este cazul.

Art. 5 Radiere certificat de clasificare - Operatorul economic, titular al certificatului de clasificare, în cazul încetării definitive a activității în structura de primire turistică, depune la sediul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului, o documentație cu următorul conținut:

a) cerere privind radierea certificatului de clasificare;

b) certificatul de clasificare și fișă anexă emisă anterior - în original.

Dispoziții privind procedura de clasificare a structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare și/sau alimentație publică

Art. 6 (1) Cererea solicitantului este analizată și soluționată în cel mai scurt termen, dar nu mai mult de 30 de zile calendaristice de la data depunerii acesteia însoțită de documentația completă;

(2) În cazul unei documentații incomplete, instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului informează solicitantul, în termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii, printr-o notificare, cu privire la necesitatea transmiterii de documente suplimentare, precum și cu privire la consecințele asupra termenului de analizare a documentației prevăzut la alin. (1);

(3) Dacă în termen de 6 luni de la data emiterii notificării, documentația prevăzută la alin. (2) nu este completată, aceasta se clasează.

Art. 7 Pentru situațiile prevăzute la art. 4 alin. (3) și art. 5, operatorul economic, titular al certificatului de clasificare, are obligația să anunțe în momentul în care încetează activitatea. Nerespectarea acestei obligații se sancționează potrivit prevederilor din *hotărâre*.

Art. 8 Procedura de emiteră a certificatelor de clasificare și a fișelor anexe pentru structurile de primire turistice cu funcțiuni de cazare și/sau alimentație publică, în cazul documentațiilor întocmite conform prevederilor art. 4 alin. (1), (2) și (3), este următoarea:

(1) Instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului,

prin personalul de specialitate, în termenul prevăzut la art. 6 alin. (1), verifică documentația depusă și eliberează solicitantului o autorizație provizorie de funcționare, conform modelului prezentat în anexa nr. 14 la prezentele norme metodologice, prin care se atestă că documentația este completă și prin care se acordă operatorului economic dreptul de a funcționa până la data verificării la fața locului a structurii de primire turistice în cauză;

(2) În termen de 90 de zile de la data emiterii autorizației provizorii, instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului, are obligația de a verifica structura de primire turistică supusă procedurii de clasificare, prin delegarea personalului de specialitate cu atribuții în acest sens, denumită în continuare "comisia";

(3) Comisia efectuează verificarea doar în prezența reprezentantului legal al operatorului economic, care are obligația să prezinte comisiei autorizația provizorie de funcționare – în original. Constatările rezultate în urma verificării, se consemnează într-o notă de verificare – denumită în continuare "NOTĂ DE CLASIFICARE" întocmită în trei exemplare. Nota de clasificare va cuprinde tipul și categoria de clasificare la care se încadrează efectiv structura de primire turistică, conform condițiilor și criteriilor prevăzute de prezentele norme metodologice.

(4) În situația în care la data verificării la fața locului se constată deficiențe minore care pot fi remediate în regim de urgență, comisia poate acorda un termen scurt de remediere de maxim 7 zile lucrătoare, făcând mențiune în nota de clasificare cu privire la aceste aspecte. Operatorul economic are obligația ca după remedierea deficiențelor, fără să depășească termenul acordat, să facă dovada remedierii deficiențelor prin transmiterea de documente justificative (cu titlu exemplificativ, fără a fi limitativ: facturi fiscale, fișe de inventar, note de intrare recepție, proces verbal de recepție, extras REVISAL, contracte de prestări servicii, etc.) la sediul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului. În acest caz, certificatul de clasificare se eliberează în termenul de 15 zile prevăzut de art. 4, alin. (8) din **hotărâre**. În cazul în care operatorul economic nu transmite documentele justificative în termenul acordat, certificatul de clasificare nu se eliberează, operatorul economic fiind notificat în acest sens. În notificare se va menționa faptul că operatorul economic trebuie să reia întreaga procedură de clasificare precum și faptul că nota de clasificare își încetează orice efecte.

(5) În cazul clădirilor cu valoare de patrimoniu, în funcție de condițiile concrete constatate în structura de primire turistică verificată se pot propune, în mod excepțional, derogări pentru caracteristicile constructive care constituie criterii obligatorii în vederea acordării categoriei de clasificare. Aceste derogări vor fi analizate sub aspectul oportunității și aprobate de conducătorul instituției publice centrale responsabile în

domeniul turismului, în baza unor documente justificative. Propunerea pentru derogare se consemnează în nota de clasificare și se menționează în mod distinct în fișa anexă a certificatului de clasificare;

(6) Structurile de primire turistice care la data verificării nu îndeplinesc cel puțin condițiile și criteriile pentru categoria minimă (cu excepția celor prevăzute la art. 8 alin. (4) din prezentele norme metodologice) nu se clasifică și în consecință, nu pot desfășura activitate de cazare și/sau alimentație publică. În acest caz, motivația neclasificării se consemnează în nota de clasificare. Autorizația provizorie de funcționare își încetează valabilitatea, fiind reținută de către comisie;

(7) În cazul în care la instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului sunt înregistrate sesizări/reclamații cu privire la activitatea operatorului economic (administrator al unei structuri de primire turistice cu funcțiuni de cazare și/sau alimentație publică) ce se află în procedură de clasificare iar la data înregistrării sesizării/reclamației operatorul economic în cauză funcționează în baza autorizației provizorii de funcționare, personalul de specialitate din cadrul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului soluționează sesizarea/reclamația prin verificarea la fața locului a aspectelor prezentate în cuprinsul sesizării/reclamației odată cu finalizarea procedurii de clasificare, prin întocmirea notei de clasificare și reținerea autorizației provizorii de funcționare.

(8) Un exemplar al notei de clasificare se comunică solicitantului.

Art. 9 Procedura de emitere a certificatelor de clasificare și a fișelor anexe pentru structurile de primire turistice cu funcțiuni de cazare și/sau alimentație publică, în cazul documentațiilor întocmite conform prevederilor art. 4 alin. (4) și (5) precum și procedura de emitere a unei noi fișe anexe, în cazul documentațiilor întocmite conform prevederilor art. 4 alin. (6), este următoarea:

(1) Pentru documentația întocmită potrivit art. 4 alin. (4) instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului, prin personalul de specialitate, în termenul prevăzut la art. 6, verifică documentația depusă și eliberează solicitantului un nou certificat de clasificare cu noua denumire a structurii de primire turistice în cauză;

(2) Pentru documentația întocmită potrivit art. 4 alin. (5) instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului, prin personalul de specialitate, în termenul prevăzut la art. 6, verifică documentația depusă și eliberează solicitantului un nou certificat de clasificare și/sau o nouă fișă anexă, cu mențiunea "DUPLICAT"

(3) În situația în care au intervenit modificări în structura spațiilor cu funcțiuni de cazare și/sau de alimentație publică, în baza documentației prevăzute la art. 4 alin. (6) instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului, prin personalul de specialitate, în termenul prevăzut la

art. 6, verifică documentația depusă și eliberează solicitantului o nouă fișă anexă, conform solicitării operatorului economic.

(4) Dacă în noua structură a spațiilor cu funcțiuni de cazare, prevăzută la art. 9 alin. (3), există și spații clasificate la o categorie de clasificare imediat superioară, operatorul economic menționează printr-un *memoriu justificativ de reclasificare*, criteriile minime obligatorii privind suprafața și dotările în spațiile respective efectiv îndeplinite, comparativ cu gradul de confort (categoria) înscris în certificatul de clasificare.

Art. 10 La documentațiile întocmite conform prevederilor art. 4 și art. 5 sau pentru îndeplinirea procedurii de clasificare prevăzute la art. 8 și art. 9, instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului, în cazul în care consideră necesar, poate solicita operatorului economic și alte documente suplimentare justificative sau poate dispune verificări la fața locului, prin personalul de specialitate, a condițiilor și criteriilor îndeplinite.

Art. 11 După îndeplinirea procedurii privind verificarea documentației depuse de operatorul economic, verificarea la fața locului a structurii de primire turistice și întocmirea notei de clasificare, în termen de 15 zile de la data întocmirii notei, instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului emite certificatul de clasificare însoțit de fișa privind încadrarea nominală a spațiilor de cazare pe categorii și tipuri sau de fișa privind încadrarea și organizarea spațiilor în structurile de primire turistice cu funcțiuni de alimentație publică – după caz, conform machetelor prezentate în anexele nr. 9, 9.1 și 9.2 la prezentele norme metodologice sau emite o notificare în cazul în care condițiile de clasificare prevăzute la art. 8 alin. (4) nu sunt îndeplinite în termenele acordate.

Art. 12 Obligația intrării în posesie a autorizației provizorii de funcționare și/sau a certificatului de clasificare în format original revine exclusiv operatorului economic titular și se eliberează doar la cererea solicitantului, în varianta agreată de acesta, după cum urmează:

a) de la sediul/sediile instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului, reprezentantului legal sau prin delegarea scrisă a unui alt reprezentant al operatorului economic solicitant;

b) prin servicii de curier rapid național sau prin alte servicii poștale, la adresa de destinație indicată de solicitant, cu plata ramburs.

Condiții generale de funcționare în structurile de primire turistice cu funcțiuni de cazare și/sau alimentație publică, după caz

Art. 13 - (1) Operatorul economic proprietar și/sau administrator de structuri de primire turistice cu funcțiuni de cazare și/sau alimentație publică are următoarele obligații:

a) să asigure buna întreținere și funcționalitate a dotărilor pe toată perioada de funcționare inclusiv prin amenajarea și întreținerea spațiilor verzi, a zonelor de agrement, terenurilor ambientale și altor dotări exterioare

(anexe) aflate în administrare, proprietate, concesiune, închiriere, comodat sau alt drept de folosință, după caz, acestea făcând parte integrantă a structurii de primire turistice;

b) să afișeze la recepție sau în holul de primire – după caz, tarifele maxime de recepție practicate, stabilite pentru structura de primire turistică de cazare. În situația în care în aceeași structură de primire turistică există spații de cazare clasificate la o altă categorie decât cea înscrisă în fișa anexă a certificatului de clasificare, acestea se vor afișa distinct împreună cu tarifele aferente;

c) să asigure în permanență apă caldă și rece la grupurile sanitare din cadrul structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare și alimentație publică.

d) să asigure în spațiile de cazare ocupate, în spațiile de servire și în cele comune, o temperatură minimă de 21 grade C iar pentru structurile de primire turistice în care dotarea cu sistem de climatizare/aer condiționat este obligatorie, o temperatură maximă de 25 grade C;

e) să asigure personal calificat, conform specificațiilor din anexa nr. 7 la prezentele norme metodologice. Personalul de servire din structurile de primire turistice va purta îmbrăcăminte specifică stabilită de operatorul economic în cauză, diferențiat în funcție de condițiile de desfășurare a activității și ecuson cuprinzând cel puțin prenumele și funcția, iar restul personalului va purta echipament de lucru specific activității;

f) să asigure condițiile necesare astfel încât turiștii să nu fie deranjați de zgomotele produse de instalațiile tehnice ale clădirii sau de alți factori de poluare;

g) să asigure spații de cazare cu lumină naturală directă și aerisire;

h) să nu amplaseze spații de cazare la subsolul clădirilor;

i) să expună la loc vizibil, în exteriorul clădirii: denumirea, tipul și însemnele privind categoria de clasificare a structurii de primire turistice;

j) să expună vizibil și în mod lizibil în recepție, în holul structurilor de primire turistice care nu dispun de recepție și în spațiul de la intrare în saloanele de servire a mesei, certificatul de clasificare și fișa anexă a acestuia sau autorizația provizorie de funcționare, în copie, numărul de telefon "TEL VERDE - 0800868282" al instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului, pentru a fi cunoscute de turiști;

k) să furnizeze informații reale cu privire la denumirea, tipul, categoria de clasificare și serviciile prestate, în toate materialele de promovare, conform autorizației provizorii de funcționare sau certificatului de clasificare obținut;

l) să păstreze în permanență, în original, în structura de primire turistică în cauză, autorizația provizorie de funcționare sau certificatul de clasificare și fișa anexă a acestuia;

m) să asigure o gamă diversificată de servicii suplimentare, fără plată sau cu plată separat, conform listei orientative prezentate în anexa nr 1.1.1 astfel:

1. la unitățile de 4 și 5 stele/margarete - cel puțin 15 servicii;
2. la unitățile de 3 stele/margarete - cel puțin 12 servicii;
3. la unitățile de 2 stele/margarete - cel puțin 8 servicii;
4. la unitățile de 1 stea/margaretă - cel puțin 5 servicii;

n) să asigure în spațiile de cazare materiale scrise, realizate estetic și tipărite în limba română și în cel puțin două limbi de circulație internațională (la categoria 3, 4 și 5 stele/margarete) respectiv o limbă de circulație internațională (la categoria 1 și 2 stele/margarete), cuprinzând informații utile pentru turiști cu privire la:

- instrucțiuni de folosire a telefonului, după caz;
- tarifele interne și internaționale pentru convorbiri telefonice;
- lista cuprinzând serviciile suplimentare oferite și tarifele pentru cele cu plată, cu indicarea modalităților de solicitare a serviciului în cameră;
- lista de prețuri cu preparatele room-service;
- lista cuprinzând prețurile produselor din minibar, după caz;
- instrucțiuni de folosire TV, instalație aer condiționat/climatizare după caz;
- informații turistice privind zona sau localitatea;
- orice alte informații ce ar putea face agreabil sejurul turistului;

La hotelurile de 4 și 5 stele, materialele vor fi prezentate în mape personalizate, în fiecare spațiu de cazare sau prin afișare cu mijloace electronice (prin intermediul sistemului TV cu circuit închis);

o) să asigure păstrarea ordinii, liniștii publice, moralității și să respecte normele legale în vigoare privind siguranța și securitatea turiștilor din structurile de primire turistice;

p) să asigure conectarea la sistemul integrat de evidență a turiștilor, în termen de 60 zile de la implementarea și operaționalizarea acestuia;

q) să afișeze vizibil în camerele de baie, în cel puțin două limbi de circulație internațională, mesajul „Pro Natura” – conform modelului prezentat în anexa nr. 13 la prezentele norme metodologice, referitor la opțiunea fiecărui oaspete asupra duratei de utilizare a acelorași lenjerii și prosoape;

r) să dețină exclusiv pentru orice structură de primire turistică cu funcțiuni de cazare (cu excepția apartamentelor și camerelor de închiriat) sau pentru structura de primire turistică cu funcțiuni de alimentație publică clasificată la o categorie de 3, 4 sau 5 stele pe care o are în proprietate și/sau administrare, minim o adresă de e-mail și un site web pe care să fie afișate datele sale de identificare, adresa și numărul certificatului de clasificare;

(2) Obținerea autorizației provizorii de funcționare sau a certificatului de clasificare, nu exonerează operatorul economic de respectarea prevederilor Legii nr. 359/2004 privind simplificarea

formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, cu modificările și completările ulterioare, respectiv, de obținerea autorizațiilor: sanitară, sanitar-veterinară, de securitate la incendiu, mediu și protecția muncii, după caz.

Art. 14 - (1) Conform prezentelor norme metodologice, în România pot funcționa următoarele tipuri de structuri de primire turistice cu funcțiuni de cazare, clasificate astfel:

- a). hotel de 5, 4, 3, 2, 1 stele;
- b). hotel-apartament de 5, 4, 3, 2 stele;
- c). motel de 3, 2, 1 stele;
- d). hostel de 3, 2, 1 stele
- e). vilă turistică de 5, 4, 3, 2, 1 stele;
- f). bungalow de 3, 2, 1 stele;
- g). cabană turistică de 3, 2, 1 stele;
- h). sat de vacanță de 3, 2 stele;
- i). camping, popas turistic, căsuțe tip camping, de 4, 3, 2, 1 stele;
- j). pensiune turistică și pensiune agroturistică de 5, 4, 3, 2, 1 margarete;
- k). apartamente sau camere de închiriat de 3, 2, 1 stele;
- l). structuri de primire cu funcțiuni de cazare pe pontoane plutitoare, nave maritime și fluviale de 5, 4, 3, 2, 1 stele.

(2) În cadrul tipurilor de structuri de primire turistice cu funcțiuni de cazare prevăzute la alin. (1), poate exista următoarea structură a spațiilor de cazare:

- a). cameră cu pat individual (un loc): reprezintă spațiul destinat folosirii de către o singură persoană. Lățimea patului individual este de minimum 90 cm.
- b). cameră cu pat matrimonial (un loc sau două locuri): reprezintă spațiul destinat folosirii de către o persoană (la cameră cu un loc) sau două persoane (la cameră cu două locuri) . Lățimea patului matrimonial este de minimum 140 cm;
- c). cameră cu pat dublu (două locuri): reprezintă spațiul destinat folosirii de către două persoane . Lățimea patului dublu este de minimum 160 cm;
- d). cameră cu două paturi individuale (două locuri);
- e). cameră cu trei paturi individuale (trei locuri);
- f). cameră cu patru paturi individuale (patru locuri);
- g). camere comune - cu mai mult de patru paturi individuale;
- h). cameră cu priciuri: reprezentând spațiul destinat utilizării de către mai multe persoane. Priciul reprezintă o platformă din lemn sau din alte materiale pe care se asigură un spațiu de 100 cm lățime pentru fiecare turist;
- i). garsonieră: reprezintă spațiul compus din dormitor pentru două persoane, salon și grup sanitar propriu. Dormitorul poate fi despărțit de

salon și printr-un glasvand sau alte mijloace care permit o delimitare estetică;

j). apartament: reprezintă spațiul compus din unul sau mai multe dormitoare (maximum 5 dormitoare), salon (cameră de zi), vestibul și echipare sanitară proprie. La categoria de clasificare 5 stele/margarete există un grup sanitar pentru fiecare două locuri, iar la categoria de clasificare 4 stele/margarete, precum și la restul categoriilor, există minimum un grup sanitar la 4 locuri.

k). suită: este ansamblul alcătuit din două camere, care pot funcționa împreună sau separat, cu condiția respectării obligațiilor privind amplasarea grupurilor sanitare aferente acestora (comun sau propriu) în funcție de categoria de clasificare la care sunt încadrate cele 2 camere.

l). duplex: reprezintă ansamblul alcătuit din două spații distincte legate printr-o scară interioară, unul cu destinația de cameră de zi, având în componență și grup sanitar, precum și un spațiu de dormit, situat la etaj.

m). pat suplimentar: reprezintă patul individual (pliant, fotoliu extensibil sau cu alt mecanism asemănător – ușor demontabil) care se instalează exclusiv la solicitarea turistului sau la solicitarea agenției de turism și doar pentru perioada sejurului pentru care a fost solicitat.

(3) Lungimea patului din spațiile de cazare prevăzute la alin. (2) va fi de minimum 200 cm în cazul structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare de 3, 4 și 5 stele/margarete și de minimum 190 cm în cazul structurilor de 1 și 2 stele/margarete. Se exceptează patul suplimentar ale cărui dimensiuni pot fi mai mici.

Art. 15 Activitățile desfășurate în cadrul structurilor de primire turistice (cazare, alimentație, agrement, tratament, comerț etc.) constituie un tot unitar, fiind părți componente ale produsului turistic, care impune asigurarea corelației dintre categoria structurii de primire și calitatea celorlalte servicii.

Art. 16 (1) Structurile de primire turistice cu funcțiuni de cazare pot avea în componență spații de cazare clasificate la cel mult două categorii, cu condiția ca diferența dintre aceste categorii să fie de cel mult o stea /margaretă. Categoria de clasificare a structurii de primire turistice este dată de cea la care sunt încadrate majoritatea spațiilor de cazare din incinta acesteia, dar nu mai puțin de 65% din totalul spațiilor de cazare. În situația în care nu este întrunit acest procent minim de 65%, structura de primire turistică va fi clasificată la categoria inferioară.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) din prezentul articol, operatorul economic – prin decizia administratorului (reprezentant legal), poate valorifica spațiile de cazare clasificate la categoria superioară (prevăzute în fișa anexă) fără a aduce atingere dotărilor și calității serviciilor prestate în acestea, la categoria inferioară (prevăzută în fișa anexă) cu tariful corespunzător categoriei inferioare. Această decizie poate fi luată numai în

cazul în care spațiile de cazare clasificate la categoria inferioară sunt insuficiente pentru cazarea unui grup organizat de turiști și trebuie dovedită cu documente justificative.

Art. 17 Nu se admite organizarea unor activități de jocuri distractive sau de noroc în holurile unităților. Asemenea activități pot fi organizate doar în spații distincte.

Art. 18 La structurile de primire turistice cu funcțiuni de cazare, accesul în camerele de dormit și la grupurile sanitare se face direct, fără a se trece prin alte camere folosite pentru dormit.

Art. 19 La hoteluri, hoteluri-apartament, moteluri, vile turistice, apartamente sau camere de închiriat precum și la navele maritime și fluviale de 3, 4 și 5 stele nu sunt admise paturi suprapuse în spațiile de cazare, cu excepția patului suplimentar montat provizoriu (la cerere) în condiții de siguranță.

Art. 20 Pentru structurile de primire turistice cu funcțiuni de cazare clasificate la categoriile de 4 și 5 stele se utilizează lenjerie din materiale de calitate superioară.

Art. 21 Pentru toate tipurile și categoriile de structuri de primire turistice cu funcțiuni de cazare se utilizează lenjerii de pat și prosoape de culoare albă, rezistente la procesele termice/chimice de spălare și sterilizare, care se schimbă în mod obligatoriu la eliberarea camerei, iar pentru sejururile mai lungi, conform specificațiilor din tabel sau ori de câte ori este nevoie, conform prevederilor art. 13 lit. (q):

Categoria unității	Lenjeria	Prosoapele	Halatele
5 și 4 stele/margarete	2 zile	2 zile	3 zile
3 stele/margarete	3 zile	2 zile	-
2 stele/margarete și 1 stea/margaretă	4 zile	3 zile	-

Art. 22 Definițiile, criteriile minime obligatorii, criteriile suplimentare și lista serviciilor suplimentare pentru structurile de primire turistice cu funcțiuni de cazare sunt cuprinse în anexele nr. 1, 1.1, 1.1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5, 1.5.1, 1.6, 1.7, 1.8 la prezentele norme metodologice.

Art. 23 – (1) Conform prezentelor norme metodologice, în România pot funcționa următoarele tipuri de structuri de primire turistice cu funcțiuni de alimentație publică:

Nr. crt.	Tipul de unitate	Categoria de clasificare (stele)				
		5	4	3	2	1
1.	Profil restaurant:					
	1.1. Clasic	x	x	x	x	x
	1.2. Specializat					
	1.2.1. Pescăresc	x	x	x	x	-
	1.2.2. Vânătoresc	x	x	x	x	-
	1.2.3. Rotiserie	-	x	x	x	x
	1.2.4. Zahana	-	x	x	x	x
	1.2.5. Dietetic	-	x	x	x	x
	1.2.6. Lacto-vegetarian	-	x	x	x	x
	1.2.7. Familiar/pensiune	-	x	x	x	x
	1.3. Cu specific					
	1.3.1. Cramă	x	x	x	x	-
	1.3.2. Cu specific local	x	x	x	x	-
	1.3.3. Cu specific național	x	x	x	x	-
	1.4. Cu program artistic	x	x	x	-	-
	1.5. Braserie sau Bistrou	x	x	x	x	x
	1.6. Berărie	-	-	x	x	x
	1.7. Grădină de vară	x	x	x	x	x
	1.8. Terasă	x	x	x	x	x
2.	Profil bar:					
	2.1. Bar de noapte	x	x	-	-	-
	2.2. Bar de zi	x	x	x	x	x
	2.3. Café-bar sau Cafenea	x	x	x	x	x
	2.4. Club sau Disco-bar	x	x	x	x	-
	2.5. Bufet-bar	-	-	x	x	x
3.	Profil fast-food:					
	3.1. Restaurant-autoservire	-	-	x	x	x
	3.2. Bufet tip expres	-	-	x	x	x
	3.3. Pizzerie	-	-	x	x	x
	3.4. Snack-bar	-	-	x	x	x
4.	Cofetărie	x	x	x	x	-
5.	Patiserie, plăcintărie, simigerie	x	x	x	x	-

Art. 24 Introducerea în circuitul turistic și implicit obținerea certificatelor de clasificare este obligatorie pentru structurile de primire turistice cu funcțiuni de alimentație publică, astfel cum sunt definite de Ordonanța nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de

turism în România, cu modificările și completările ulterioare și de prezentele norme metodologice.

Art. 25 Introducerea în circuitul turistic și implicit obținerea certificatelor de clasificare este facultativă pentru unitățile de alimentație publică, altele decât cele prevăzute la art. 24.

Art. 26 Definițiile și criteriile minime obligatorii pentru structurile de primire turistice cu funcțiuni de alimentație publică sunt cuprinse în anexa nr. 2 la prezentele norme metodologice.

Dispoziții privind procedura de retragere și restituire a certificatului de clasificare pentru structurile de primire turistice cu funcțiuni de cazare și/sau alimentație publică

Art. 27 Instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului verifică periodic starea și funcționalitatea dotărilor, calitatea serviciilor prestate, respectarea normelor de igienă și a celorlalte criterii care au stat la baza clasificării unității. Nerespectarea acestora constituie contravenție și se sancționează potrivit prevederilor art. 16 din *hotărâre*, precum și cu măsuri de retragere a certificatului de clasificare sau declasificare sau a autorizației provizorii de funcționare, după caz.

Art. 28 (1) Certificatul de clasificare se poate retrage de către personalul de specialitate din cadrul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului, în cazul în care se constată săvârșirea contravenției prevăzute la art. 15 lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 1267/2010, cu modificările și completările ulterioare, conform prevederilor art. 9, alin. (1) din *hotărâre*, sau se poate dispune remedierea deficiențelor în cel mai scurt termen. Termenul se apreciază în funcție de complexitatea remedierii deficiențelor și nu poate fi mai mare de 90 de zile calendaristice.

(2) În situația în care condițiile și criteriile minime obligatorii specifice pentru tipul și categoria de clasificare înscrise în certificatul de clasificare nu pot fi remediate, personalul de specialitate din cadrul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului dispune prin actul de control, retragerea certificatului de clasificare însoțit de fișa anexă și reîncadrarea unității și/sau a spațiilor de cazare la tipul și/sau categoria de clasificare efectiv îndeplinite, după caz. În baza procesului verbal însoțit de certificatul de clasificare și/sau anexa acestuia în original, se emite noul certificat de clasificare și/sau fișa anexă, la tipul și/sau categoria de clasificare precizate în cuprinsul procesului verbal.

Art. 29 (1) În situația în care deficiențele au fost remediate după retragerea certificatului de clasificare, operatorul economic solicită reluarea activității de cazare și/sau alimentație publică printr-o cerere scrisă.

(2) Restituirea certificatului de clasificare retras se face după ce personalul de specialitate din cadrul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului, verifică remedierea deficiențelor constatate.

Verificările se consemnează într-o notă de constatare, întocmită în trei exemplare, dintre care un exemplar se înmânează operatorului economic iar în cazul în care se constată remedierea în totalitate a deficiențelor semnalate, se procedează la restituirea efectivă a certificatului de clasificare retras.

Dispoziții generale privind condițiile și criteriile pentru eliberarea, și radierea licenței de turism/anexei licenței de turism

Art. 30 Licențierea agențiilor de turism se face, potrivit prevederilor din *hotărâre* și a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România, aprobată și modificată prin Legea nr. 755/2001 cu modificările și completările ulterioare, de către instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului, instituție abilitată să desfășoare activități de autorizare în domeniul turismului.

Art. 31 (1) Criteriile minime obligatorii de funcționare pentru agenția de turism de tip touroperatoare sau detailistă sau pentru filiala/sucursala/sediul secundar/reprezentanța acesteia, sunt prevăzute în anexa nr. 8 la prezentele norme metodologice.

(2) Obligația prevăzută la art. 13 alin. (2), litera b) din *hotărâre*, cu privire la înscrierea numărului poliței de asigurare se considera îndeplinită, dacă operatorul economic specifică pe documentele emise și materialele de promovare următoarea sintagmă: “Polița valabilă de asigurare este afișată pe pagina web a agenției de turism...” (cu indicarea adresei web: <http://www.....>)

Art. 32 Licența de turism și/sau anexa licenței de turism se eliberează la solicitarea operatorului economic, în baza documentației complete.

Art. 33 (1) Pentru operatorul economic stabilit în unul din statele membre ale Uniunii Europene sau Spațiului Economic European și autorizat să desfășoare activitatea specifică agențiilor de turism în statul membru de origine, obținerea licenței de turism nu este necesară în cazul prestării de servicii turistice specifice agențiilor de turism în regim transfrontalier.

(2) Operatorul economic prevăzut la alin. (1) desfășoară activitatea în baza autorizației/licenței sau documentelor echivalente emise de statul membru de origine, informând în acest sens instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului privind inițierea desfășurării de activități specifice agențiilor de turism pe teritoriul României prin formularul prevăzut în anexa nr. 15 la prezentele norme metodologice.

(3) Formularul de informare se reînnoiește imediat, în cazul în care au apărut modificări asupra datelor înscrise în aceasta sau în documentele anexate acesteia.

(4) Instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului ține evidența operatorilor economici care prestează servicii turistice specifice agențiilor de turism în regim transfrontalier într-un registru special.

Art. 34 (1) Persoana care asigură conducerea operativă a unei agenții de turism trebuie să fie angajată cu contract individual de muncă cu normă întreagă, înregistrat în registrul de evidență a salariaților și să dețină cel puțin unul dintre următoarele documente: certificat de absolvire a unui curs de formare managerială în domeniu, organizat de un furnizor de formare profesională autorizat, diplomă de licență/masterat/doctorat privind absolvirea de cursuri universitare/postuniversitare în domeniul turismului sau brevet de turism specific funcției.

(2) În cazul filialei/sucursalei/sediului secundar/reprezentanței agenției de turism, este suficient ca persoana care asigură conducerea operativă a acesteia să fie numită *responsabil împuternicit* de către operatorul economic, printr-un document oficial (ordin intern/mandat/împuternicire/decizie/procură specială de reprezentare) și să fie calificată cel puțin ca *agent de turism-ghid*, atestat prin certificat de absolvire a unui curs de calificare organizat de către un furnizor de formare profesională autorizat sau să dețină certificat de competențe profesionale pentru ocupația/calificarea *agent de turism* emis de un centru de evaluare și certificare acreditat/autorizat.

(3) În situația în care încetează contractul de muncă încheiat între operatorul economic și persoana care asigură conducerea operativă a agenției de turism sau a filialei/sucursalei/sediului secundar/reprezentanței agenției de turism, înlocuirea acestei persoane se va face în termen de maxim 30 de zile notificând instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului asupra producerii modificării (substituirii).

Art. 35 Documentația necesară pentru eliberarea licenței de turism și/sau anexei licenței de turism:

(1) Eliberare licență de turism - Operatorul economic solicită instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului eliberarea licenței de turism înainte de începerea desfășurării activității de organizare, ofertare, comercializare a serviciilor și/sau a pachetelor de servicii turistice (în funcție de tipul agenției de turism) în baza unei documentații cu următorul conținut:

a) declarație standardizată dată pe propria răspundere conform modelului prezentat în anexa nr. 6 la prezentele norme metodologice;

b) certificat constatator (forma extinsă) emis de Oficiul Registrului Comerțului în baza Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, cu modificările și completările ulterioare, din care să rezulte activitățile autorizate a fi desfășurate la punctul de lucru și codul/codurile CAEN corespunzătoare, pentru tipul agenției de turism respective, conform art. 15 din Legea nr. 359/2004;

c) copia poliței valabile de asigurare privind asigurarea rambursării cheltuielilor de repatriere și/sau a sumelor achitate de turiști pentru achiziționarea serviciilor/ pachetelor de servicii turistice, în cazul insolvenței sau a falimentului agenției de turism;

d) copia contractului care atestă dreptul de proprietate/alt drept real sau de folosință asupra spațiului în care se desfășoară activitatea agenției de turism;

e) certificat de cazier fiscal aparținând operatorului economic solicitant - persoană juridică, precum și asociaților/acționarilor, unic sau majoritar, după caz, managerului/administratorului agenției de turism din care să rezulte că nu a săvârșit fapte sancționate de legile financiare, vamale și cele care privesc disciplina financiară;

f) dovada înregistrării contractului de muncă în registrul general de evidență a salariaților (extras REVISAL - vizat pentru conformitate de semnatarul declarației standardizate prevăzute la lit. a) din prezentul alineat) însoțită de documentul care atestă pregătirea profesională a persoanei care asigură conducerea operativă a agenției de turism.

(2) Eliberare a anexei licenței de turism - În vederea eliberării anexei licenței de turism pentru filiala/sucursala/reprezentanța/sediul secundar al acesteia, operatorul economic depune la sediul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului o documentație cu următorul conținut:

a) declarație standardizată dată pe propria răspundere conform modelului prezentat în anexa nr. 6 la prezentele norme metodologice;

b) certificat constatator (forma extinsă) emis de Oficiul Registrului Comerțului în baza Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, cu modificările și completările ulterioare, din care să rezulte activitățile autorizate a fi desfășurate la punctul de lucru și codul/codurile CAEN corespunzătoare, pentru tipul agenției de turism respective, conform art. 15 din Legea nr. 359/2004;

c) copia poliței valabile de asigurare privind asigurarea rambursării cheltuielilor de repatriere și/sau a sumelor achitate de turiști pentru achiziționarea serviciilor/ pachetelor de servicii turistice, în cazul insolvenței sau a falimentului agenției de turism;

d) copia contractului care atestă dreptul de proprietate/alt drept real sau de folosință asupra spațiului în care se desfășoară activitatea agenției de turism;

e) dovada înregistrării contractului de muncă în registrul general de evidență a salariaților (extras REVISAL - vizat pentru conformitate de semnatarul declarației standardizate prevăzute la lit. a) din prezentul alineat) însoțit de documentul care atestă pregătirea profesională a persoanei care asigură conducerea operativă a filialei agenției de turism;

f) copia licenței de turism.

(3) Schimbare sediu al agenției de turism sau schimbare sediu pentru filiala/sucursala/reprezentanța/sediul secundar al acesteia: - În vederea eliberării licenței de turism sau a anexei licenței de turism pentru filiala/sucursala/sediul secundar/reprezentanța acesteia, în situația schimbării sediului, operatorul economic transmite instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului o documentație cu următorul conținut:

a) cerere de modificare a sediului agenției de turism în cauză, cu mențiunea adresei noului sediu sau punct de lucru;

b) licența de turism sau după caz, anexa licenței de turism - în original;

c) certificat constatator (forma extinsă) emis de Oficiul Registrului Comerțului în baza Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, cu modificările și completările ulterioare, din care să rezulte activitățile autorizate a fi desfășurate la noul sediu sau punct de lucru și codul/codurile CAEN corespunzătoare, pentru tipul agenției de turism respective, conform art. 15 din Legea nr. 359/2004;

d) copia contractului care atestă dreptul de proprietate/alt drept real sau de folosință asupra spațiului în care se desfășoară activitatea agenției de turism;

e) copia poliței valabile de asigurare privind asigurarea rambursării cheltuielilor de repatriere și/sau a sumelor achitate de turiști pentru achiziționarea serviciilor/ pachetelor de servicii turistice, în cazul insolvenței sau a falimentului agenției de turism.

(4) Schimbare denumire agenție de turism - În vederea eliberării licenței de turism și după caz a anexei licenței de turism pentru filiala/sucursala/sediul secundar/reprezentanța acesteia, în situația schimbării denumirii agenției de turism, operatorul economic va depune la sediul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului, următoarea documentație:

a) cerere de modificare a denumirii agenției de turism în cauză, din care să rezulte noua denumire;

b) licența de turism și după caz, anexa/anexele licenței de turism - în original;

c) copia poliței valabile de asigurare privind asigurarea rambursării cheltuielilor de repatriere și/sau a sumelor achitate de turiști pentru achiziționarea serviciilor/ pachetelor de servicii turistice, în cazul insolvenței sau a falimentului agenției de turism.

(5) Schimbare titular al licenței de turism - În cazul schimbării operatorului economic, titular al licenței de turism, care desfășoară activității de organizare, ofertare, comercializare a serviciilor și/sau a pachetelor de servicii turistice (în funcție de tipul agenției de turism), documentația va cuprinde:

a) declarație standardizată dată pe propria răspundere de către noul titular al licenței de turism, conform modelului prezentat în anexa nr. 6 la prezentele norme metodologice. Declarația se completează și pentru fiecare filială/sucursală/sediul secundar/reprezentanță, în cazul în care acestea există;

b) certificat constatator (forma extinsă) emis de Oficiul Registrului Comerțului în baza Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, cu modificările și completările ulterioare, din care să rezulte activitățile autorizate a fi desfășurate la punctul de lucru și codul/codurile CAEN corespunzătoare, pentru tipul agenției de turism respective, conform art. 15 din Legea nr. 359/2004;

c) copia poliței valabile de asigurare privind asigurarea rambursării cheltuielilor de repatriere și/sau a sumelor achitate de turiști pentru achiziționarea serviciilor/ pachetelor de servicii turistice, în cazul insolvenței sau a falimentului agenției de turism, emisă noului titular;

d) copia contractului care atestă dreptul de proprietate/alt drept real sau de folosință asupra spațiului în care se desfășoară activitatea agenției de turism;

e) certificat de cazier fiscal aparținând operatorului economic solicitant - persoană juridică, precum și asociaților/acționarilor, unic sau majoritar, după caz, managerului/administratorului agenției de turism din care să rezulte că nu a săvârșit fapte sancționate de legile financiare, vamale și cele care privesc disciplina financiară;

f) licența de turism și după caz, anexa/anexele licenței de turism – în original, emise anterior;

g) dovada înregistrării contractului de muncă în registrul general de evidență a salariaților (extras REVISAL - vizat pentru conformitate de semnatarul declarației standardizate prevăzute la lit. a) din prezentul alineat) însoțit de documentul care atestă pregătirea profesională a persoanei care asigură conducerea operativă a agenției de turism.

(6) Eliberare duplicat licență de turism/anexă a licenței de turism - În vederea eliberării unui duplicat al licenței de turism/anexei licenței de turism, în cazul pierderii sau deteriorării, operatorul economic titular al acesteia/acestora, depune la sediul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului, o documentație cu următorul conținut:

a) cerere privind eliberarea unui duplicat al licenței de turism/anexei licenței de turism;

b) anunțul din presă privind dovada publicării pierderii/distrugerii licenței de turism/anexei licenței de turism, declarată nulă;

(7) Schimbare tip agenție de turism - În vederea eliberării licenței de turism și după caz a anexei licenței de turism pentru filiala/sucursala/sediul secundar/reprezentanța acesteia, în situația schimbării tipului agenției de turism, operatorul economic va depune la

sediul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului, următoarea documentație:

a) cerere de modificare a tipului agenției de turism în cauză, din care să rezulte noul tip;

b) licența de turism și după caz, anexa/anexele licenței de turism - în original;

c) copia poliței valabile de asigurare privind asigurarea rambursării cheltuielilor de repatriere și/sau a sumelor achitate de turiști pentru achiziționarea serviciilor/ pachetelor de servicii turistice, în cazul insolvenței sau a falimentului agenției de turism.

Art. 36 Radiere licență de turism și/sau anexă licență de turism -

În cazul încetării definitive a activității în agenția de turism și/sau în filiala/sucursala/reprezentanța/sediul secundar al acesteia, operatorul economic va solicita radierea licenței de turism și/sau anexeii licenței de turism cu minim 30 de zile înainte de încetarea definitivă a activității. În acest scop va depune la sediul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului următoarea documentație:

a) cerere privind radierea licenței de turism și/sau anexeii licenței de turism;

b) licența de turism și respectiv anexa licenței de turism, în original.

Dispoziții privind procedura de emitere a licenței de turism și/sau anexeii licenței de turism precum și încetare definitivă a activității

Art. 37 (1) Documentația depusă de solicitant este analizată și soluționată în cel mai scurt termen, dar nu mai mult de 30 de zile calendaristice de la data înregistrării acesteia.

(2) În cazul unei documentații incomplete, instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului informează solicitantul, în termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii, printr-o notificare, cu privire la necesitatea transmiterii de documente suplimentare, precum și cu privire la consecințele asupra termenului de analizare a documentației prevăzut la alin. (1);

(3) Dacă în termen de 6 luni de la data emiterii notificării, documentația prevăzută la alin. (2) nu este completată, aceasta se clasează.

Art. 38 La documentația întocmită conform prevederilor art. 35 și art. 36, instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului, în cazul în care consideră necesar, poate solicita operatorului economic și alte documente suplimentare justificative.

Art. 39 (1) În baza documentației complete prevăzute la art. 35, în termenul prevăzut la art. 37 alin. (1) licența de turism și/sau anexa licenței de turism se emite de către instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului. Macheta licenței de turism și macheta anexeii licenței

de turism sunt prezentate în anexele nr. 10 și respectiv nr. 11 la prezentele norme metodologice.

(2) Pentru agenția de turism touroperatoare/detailistă care are vânzare directă la public și își desfășoară activitatea exclusiv prin intermediul rețelelor și instrumentelor electronice de comunicație total sau parțial informatizate, site-uri sau altele asemenea, pe licența de turism/anexa licenței de turism emise, se va inscripționa mențiunea "CU ACTIVITATE EXCLUSIV ONLINE"

Art. 40 În cazul unei documentații întocmite conform prevederilor art. 36 în termen de 15 zile de la data înregistrării cererii, instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului, emite solicitantului o confirmare privind procesarea în baza de date a cererii respective în care vor fi menționate termenele și condițiile în care operatorul economic respectiv își poate relua activitatea.

Art. 41 Operatorii economici care desfășoară activități specifice agențiilor de turism și intenționează să înceteze definitiv această activitate au obligația să informeze turiștii cu privire la intenție, cu cel puțin 30 de zile înainte de începerea perioadei de închidere, prin afișare la sediul agenției de turism/filialei și pe site-ul propriu. Lista agențiilor de turism care și-au încetat activitatea se publică pe site-ul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului.

Art. 42 Obligația intrării în posesie a licenței de turism și/sau anexei licenței de turism în format original revine exclusiv operatorului economic titular și se eliberează doar la cererea solicitantului, în varianta agreată de acesta, după cum urmează:

- a) de la sediul/sediile instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului, reprezentantului legal sau prin delegarea scrisă a unui alt reprezentant;
- b) prin servicii de curier rapid național sau prin alte servicii poștale, la adresa de destinație indicată de solicitant, cu plata ramburs.

Dispoziții privind procedura de retragere a licenței de turism și/sau anexei licenței de turism

Art. 43 Instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului, prin personalul de specialitate, verifică periodic respectarea criteriilor minime obligatorii de funcționare pentru agențiile de turism precum și respectarea tuturor celorlalte condiții și prevederi legislative privind activitatea de comercializare a serviciilor și pachetelor de servicii turistice. Nerespectarea acestora constituie contravenție și se sancționează potrivit prevederilor din *hotărâre* sau a altor acte normative în vigoare și cu retragerea licenței de turism, după caz.

Art. 44 (1) Licența de turism/anexa licenței de turism se retrage de către personalul de specialitate din cadrul instituției publice centrale

responsabile în domeniul turismului, în situațiile prevăzute la art. 14 alin. (1) din **hotărâre**.

(2) În cazul retragerii licenței de turism conform dispozițiilor art. 14 alin. (1) lit. a) din **hotărâre**, operatorul economic nu poate desfășura activități specifice agențiilor de turism. Măsura se aplică inclusiv punctelor de lucru care aparțin agenției de turism, în cazul în care acestea există.

(3) În situația retragerii licenței în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) lit. b) din **hotărâre**, operatorul economic poate solicita reluarea activității, după expirarea termenului de 2 ani, solicitând o nouă licență prin depunerea la sediul administrației publice centrale responsabile în domeniul turismului a documentației prevăzute la art. 35 alin. (1) din prezentele norme metodologice.

Art. 45 În situația în care la verificările efectuate de reprezentanții instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului se constată că agenția de turism nu mai funcționează la sediul pentru care s-a emis licență de turism sau anexă a licenței de turism iar operatorul economic în cauză nu a solicitat încetarea definitivă a activității la sediul respectiv, licența de turism/anexa licenței de turism se retrage din oficiu, după 15 zile de la notificarea transmisă prin scrisoare recomandată operatorului economic.

Dispoziții generale privind condițiile și criteriile pentru eliberarea brevetului de turism.

Art. 46 Conducerea operativă a unei structuri de primire turistice cu funcțiuni de cazare/alimentație publică sau a unei agenții de turism, cu excepțiile prevăzute în prezentele norme metodologice, poate fi asigurată numai de către o persoană deținătoare a brevetului de turism specific funcției / a certificatului de absolvire a unui curs de formare managerială în domeniu, organizat de un furnizor de formare profesională autorizat sau în baza diplomei de licență /masterat/doctorat prin care atestă absolvirea cursurilor universitare / postuniversitare în domeniul turismului.

Art. 47 (1) În funcție de nivelul și de pregătirea profesională, precum și de îndeplinirea criteriilor minime obligatorii prevăzute în prezentele norme metodologice, brevetul de turism se poate elibera pentru următoarele funcții:

- a) manager în activitatea de turism;
- b) director de agenție de turism;
- c) director de hotel;
- d) director de restaurant;
- e) cabanier.

(2) În funcție de tipul de brevet obținut, posesorul acestuia poate ocupa și alte funcții, astfel:

a) persoana care deține brevet pentru funcția de *manager în activitatea de turism* poate ocupa oricare dintre funcțiile prevăzute la alin. (1);

b) persoana care deține brevet pentru funcția de *director de hotel* poate ocupa fie funcția înscrisă în brevet, fie funcție de conducere operativă a activităților oricărui alt tip de structură de primire turistică cu funcțiuni de cazare

Art. 48 Documentația necesară pentru eliberarea, preschimbarea sau pierderea/deteriorarea brevetului de turism.

(1) Eliberare brevet de turism - În vederea obținerii brevetului de turism, persoana fizică depune la sediul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului, următoarea documentație:

a) cerere pentru eliberarea brevetului de turism, conform modelului prezentat în anexa nr. 16 la prezentele norme metodologice;

b) curriculum vitae cu precizarea expresă a pregătirii profesionale și a experienței profesionale;

c) copie de pe actul de identitate, certificată pentru conformitate de către titular;

d) copie de pe actele care atestă pregătirea profesională, certificată pentru conformitate de către titular;

- cursul de formare managerială în turism trebuie să aibă o durată de 6 luni (720 ore) și să fie acreditat de Autoritatea Națională de Calificări.

e) copie de pe actele care atestă experiența profesională, certificată pentru conformitate de către titular;

- dovada vechimii în muncă în domeniul turismului, într-o activitate calificată pe specialitate (conform art. 49) se va efectua prin următoarele modalități, după caz:

- copia carnetului de muncă certificată pentru conformitate de către titular (valabil până la data de 01.01.2011);

- copia contractului individual de muncă, certificată pentru conformitate de către titular, însoțită de o adeverință de salariat din care să rezulte vechimea în muncă;

- extras REVISAL, vizat pentru conformitate de reprezentantul legal al operatorului economic angajator;

- copie certificată pentru conformitate de către titular ale actelor societății de turism și copia certificatului de clasificare sau licenței de turism, după caz.

f) certificat valabil de cazier judiciar, fără înscrieri;

g) certificat de cazier fiscal aparținând solicitantului din care să rezulte că nu a săvârșit fapte sancționate de legile financiare, vamale și cele care privesc disciplina financiară;

h) copie de pe atestatul de limbă străină de circulație internațională, certificată pentru conformitate de către titular, cu excepția:

1) absolvenților, cu examen de licență, ai unei facultăți acreditate cu specializare turism, absolvenților unui master sau doctorat în turism;

2) absolvenților unor forme de învățământ cu predare într-o limbă de circulație internațională;

3) absolvenților facultăților de specialitate cu predare într-o limbă străină de circulație internațională și cei ai facultăților de relații internaționale/afaceri internaționale;

4) celor care fac dovada că au lucrat la firme de turism în afara României cel puțin un an;

5) cetățenilor români cu dublă cetățenie;

6) absolvenților unor cursuri postuniversitare de limbi străine;

7) cabanierului;

(2) Preschimbare brevet de turism* - În cazul în care au intervenit modificări privind îndeplinirea criteriilor de acordare a brevetului de turism care să permită unei persoane, conform legislației în vigoare, obținerea brevetului de turism pentru o funcție superioară, deținătorul brevetului de turism poate solicita preschimbarea brevetului de turism. În această situație pot fi deținătorii brevetelor de turism emise anterior pentru funcțiile de: cabanier, director de agenție de turism, director de hotel sau director de restaurant care îndeplinesc criteriile privind eliberarea brevetului de turism pentru funcția de manager în activitatea de turism. Persoana în cauză trebuie să depună la sediul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului, următoarea documentație:

a) cerere pentru eliberarea brevetului de turism, conform modelului prezentat în anexa nr. 16 la prezentele norme metodologice;

b) curriculum vitae cu precizarea expresă a pregătirii profesionale și a experienței profesionale;

c) copie de pe actul de identitate, certificată pentru conformitate de către titular;

d) copie de pe actele care atestă pregătirea profesională, certificată pentru conformitate de către titular;

e) copie de pe actele care atestă experiența profesională, certificată pentru conformitate de către titular;

f) copie de pe atestatul de limbă străină de circulație internațională, certificată pentru conformitate de către titular;

g) certificat valabil de cazier judiciar, fără înscrieri;

h) certificat de cazier fiscal aparținând solicitantului din care să rezulte că nu a săvârșit fapte sancționate de legile financiare, vamale și cele care privesc disciplina financiară;

i) originalul brevetului(brevetelor) de turism emis(e) anterior, după caz.

* În cazul schimbării numelui ca urmare a căsătoriei, brevetul de turism nu se preschimbă.

(3) Eliberare duplicat brevet de turism - În cazul pierderii sau deteriorării brevetului de turism, persoana în cauză poate solicita eliberarea unui duplicat al brevetului de turism. În acest sens, solicitantul depune la sediul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului, o documentație cu următorul conținut:

a) cerere pentru eliberarea brevetului de turism, conform modelului prezentat în anexa nr. 16 la prezentele norme metodologice;

b) copie certificată pentru conformitate de către titular de pe actul de identitate;

c) anunțul sau copia anunțului de pierdere a brevetului de turism, certificată pentru conformitate de titular prin care îl declară nul, publicat într-un cotidian local sau național, după caz;

d) originalul brevetului de turism deteriorat, după caz;

e) certificat valabil de cazier judiciar, fără înscrieri;

f) certificat de cazier fiscal aparținând solicitantului din care să rezulte că nu a săvârșit fapte sancționate de legile financiare, vamale și cele care privesc disciplina financiară.

Art. 49 Criteriile minime obligatorii pentru obținerea brevetului de turism:

(1) Manager în activitatea de turism – În vederea obținerii brevetului de turism pentru funcția de manager în activitatea de turism, solicitantul trebuie să îndeplinească una din următoarele cerințe:

a) este absolvent cu examen de licență al unei facultăți acreditate cu specializare turism și al unui curs de formare managerială/masterat/doctorat în domeniul turismului, după caz;

b) este absolvent cu examen de licență al unei facultăți acreditate cu specializare turism și care deține o vechime în muncă de minim 2 ani în domeniul turismului, într-o funcție de conducere sau de specialitate;

c) este absolvent cu examen de licență al unei facultăți acreditate și al unui curs de formare managerială/masterat/doctorat în domeniul turismului, are o vechime în muncă de minim 2 ani în domeniul turismului într-o funcție de conducere și deține un atestat de limbă străină de circulație internațională(după caz);

d) este absolvent cu examen de licență al unei facultăți acreditate și are o vechime de minim 3 ani într-o funcție de specialitate în cadrul instituției publice centrale responsabile în domeniul turismului.

(2) Director de agenție de turism - În vederea obținerii brevetului de turism pentru funcția de director de agenție de turism, solicitantul trebuie să îndeplinească una din următoarele cerințe:

a) este absolvent cu examen de licență al unei facultăți acreditate și al unui curs de formare managerială specific activităților agențiilor de turism, are o vechime în muncă de minim 2 ani în domeniul turismului într-

o funcție de conducere și deține un atestat de limbă străină de circulație internațională(după caz);

b) este absolvent al unui liceu, cu diplomă de bacalaureat și al unui curs de formare managerială specific activității agențiilor de turism, are o vechime în muncă de minim 3 ani în domeniul turismului într-o funcție de conducere sau o vechime în muncă de minim 5 ani în domeniul turismului într-o activitate calificată de specialitate și deține un atestat de limbă străină.

(3) Director de hotel - În vederea obținerii brevetului de turism pentru funcția de director de hotel, solicitantul trebuie să îndeplinească una din următoarele cerințe:

a) este absolvent cu examen de licență al unei facultăți acreditate și al unui curs de formare managerială specific activității hoteliere, are o vechime în muncă de minim 2 ani în domeniul turismului într-o funcție de conducere și deține atestat de limbă străină de circulație internațională(după caz);

b) este absolvent al unui liceu, cu diplomă de bacalaureat și al unui curs de formare managerială specific activității hoteliere, are o vechime în muncă de minim 3 ani în domeniul turismului într-o funcție de conducere sau o vechime în muncă de minim 5 ani în domeniul turismului într-o activitate calificată de specialitate și deține un atestat de limbă străină de circulație internațională.

(4) Director de restaurant - În vederea obținerii brevetului de turism pentru funcția de director de restaurant, solicitantul trebuie să îndeplinească una din următoarele cerințe:

a) este absolvent cu examen de licență al unei facultăți acreditate și al unui curs de formare managerială specific activității de restaurație, are o vechime în muncă de minim 2 ani în domeniul turismului într-o funcție de conducere și deține un atestat de limbă străină de circulație internațională(după caz);

b) este absolvent al unui liceu, cu diplomă de bacalaureat și al unui curs de formare managerială specific activității de restaurație, are o vechime în muncă de minim 3 ani în domeniul turismului într-o funcție de conducere sau o vechime în muncă de minim 5 ani în domeniul turismului într-o activitate calificată de specialitate și deține un atestat de limbă străină de circulație internațională.

(5) Cabanier - În vederea obținerii brevetului de turism pentru funcția de cabanier, solicitantul trebuie să fie absolvent al unui liceu, cu diplomă de bacalaureat și al unui curs de formare managerială specific activității hoteliere.

Dispoziții privind procedura de eliberare a brevetului de turism

Art. 50 (1) Cererea solicitantului este analizată și soluționată în cel mai scurt termen, dar nu mai mult de 30 de zile calendaristice de la data

depunerii acesteia însoțită de documentația completă. Termenul poate fi prelungit o singură dată, pentru o perioadă de maximum 15 zile calendaristice. Valabilitatea documentelor depuse inițial nu este afectată de prelungirea dispusă de instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului. Prelungirea termenului de soluționare precum și durata acestei prelungiri trebuie motivate în mod corespunzător și notificate solicitantului înainte de expirarea termenului inițial;

(2) În cazul unei documentații incomplete, instituția publică centrală responsabilă în domeniul turismului informează solicitantul, printr-o notificare, cu privire la necesitatea transmiterii de documente suplimentare, precum și cu privire la consecințele asupra termenului de analizare a documentației prevăzut la alin. (1);

(3) Dacă în termen de 6 luni de la data emiterii notificării, documentația prevăzută la alin. (2) nu este completată, aceasta se clasează.

Criterii minime obligatorii	Agenție de turism/filială	
	TOUOPERATOARE	DETAILISTĂ
1. Starea clădirii să fie bună și salubră	X	X
2. Amplasarea agenției de turism în clădire: ¹⁾ la demisol, parter, mezanin sau la etajul 1, ușor accesibilă	X	X
¹⁾ Pot fi acceptate și alte amplasamente, dacă sunt situate în clădiri cu destinație publică. Agenția de turism touroperatoare care nu are activitate de vânzare directă către turiști precum și agențiile de turism care desfășoară activitatea exclusiv online poate/pot funcționa și la alte niveluri ale clădirii.		
3. Suprafața agenției de turism sa fie de minim ²⁾ :	16 m ²	10 m ²
²⁾ Se exceptează agențiile de turism care desfășoară activitatea exclusiv online		
4. Grup sanitar propriu pentru personal sau cu acces facil	X	X
5. Minim 50% din personalul încadrat ca agent de turism să fie calificat ca "agent de turism-ghid" atestat prin certificat de absolvire a unui curs de calificare organizat de către un furnizor de formare profesională autorizat sau să dețină certificat de competențe profesionale pentru ocupația/calificarea "agent de turism" emis de un centru de evaluare și certificare acreditat/autorizat	X	X

6. Asigurarea cu ghizi posesori ai atestatului de ghid de turism ³⁾	X	-
³⁾ Se aplică în cazul desfășurării de către agenția de turism a programelor turistice.		
7. Poliță de asigurare privind asigurarea rambursării cheltuielilor de repatriere și/sau a sumelor achitate de turiști pentru achiziționarea serviciilor/ pachetelor de servicii turistice, în cazul insolvenței sau a falimentului agenției de turism	X	X
8. Firmă cu denumirea agenției de turism iar în cazul amplasării acesteia în imobile cu spații de locuit/activități economice, aplicarea unui autocolant sau a unei plăcuțe la intrarea în imobil cu denumirea agenției de turism	X	X
9. Mobilier adecvat activității desfășurate	X	X
10. Mijloace de comunicație: computer, servicii fax, telefon, acces internet	X	X
11. Site web / pagină web	X	X
12. Afișare pe site-ul web / paginii web al/a agenției de turism: - a datelor de identificare, conform prevederilor Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu completările și modificările ulterioare; - a copiei documentului care atestă capacitatea profesională a persoanei care asigură conducerea operativă a agenției de turism; - a copiei licenței de turism eliberată agenției de turism; - a copiei poliței de asigurare în termen de valabilitate.	X	X
13. Suprafața comercială să fie folosită în exclusivitate pentru activitatea de turism ⁴⁾	X	X
⁴⁾ Pot fi acceptate, în măsura în care spațiul permite, și alte activități, cum sunt: schimb valutar, fotocopiere, vânzări de suveniruri, ilustrate, cărți de turism, ghiduri, hărți.		

<p>14. Persoana care asigură conducerea operativă a agenției de turism sau a filialei, sucursalei, sediului secundar, reprezentanței acesteia trebuie să fie angajată cu contract individual de muncă cu normă întreagă, înregistrat în registrul de evidență a salariaților⁵⁾ și să dețină cel puțin unul dintre următoarele documente⁶⁾: certificat de absolvire a unui curs de formare managerială în domeniu, organizat de un furnizor de formare profesională autorizat, diplomă de licență/masterat/doctorat privind absolvirea de cursuri universitare/postuniversitare în domeniul turismului sau brevet de turism specific funcției.</p>	X	X
<p>⁵⁾ Cu excepția situațiilor în care conducerea este asigurată de unul din acționari sau asociați care deține documentele de calificare (certificat de absolvire a unui curs de formare managerială în domeniu, organizat de un furnizor de formare profesională autorizat, diplomă de licență/masterat/doctorat privind absolvirea de cursuri universitare/postuniversitare în domeniul turismului, brevet de turism specific funcției)</p>		
<p>⁶⁾ Cu excepțiile prevăzute de art. 34 alin. (2) din normele metodologice.</p>		
<p>15. Numele comercial al agenției de turism să nu creeze confuzie prin asemănare de nume cu agențiile de turism existente deja în piață, exceptând situațiile prevăzute de legislația în vigoare (exemplu: contractul de franciză, protecția numelui prin înregistrare O.S.I.M.)</p>	X	X

*) Doar operatorul economic care deține agenție de turism touroperatoare poate înființa filială/sediu secundar / reprezentanță touroperatoare.

Adresă **unitate/unități:**
localitate.....str.....nr.....jud...
.....

Date de contact:

unitate/unități: telefon.....fax.....e-mail.....web.....

Conducerea **operativă** **este** **asigurată**
de:.....telefon mobil.....

Atașez prezentei cereri următoarele documente (se bifează cu x):

1. Certificatul constatator emis de O.R.C. în original sau copie legalizată
2. Fișa standardizată privind încadrarea spațiilor structurii/structurilor de cazare și/sau alimentație publică
3. Certificatul(e) de clasificare și fișa(ele) anexă(e) a/ale acestuia(ora), în original (după caz)
4. Extras REVISAL (vizat pentru conformitate) și copii ale documentelor de calificare pentru personalul minim necesar angajat, conform prevederilor cap. II art. 4 din normele metodologice (după caz)
5. Avizul tehnic de specialitate emis conform prevederilor H.G. nr. 31/1996, (după caz).

DECLAR PE PROPRIA RĂSPUNDERE că am luat cunoștință de prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1267/2010 privind eliberarea certificatelor de clasificare, a licențelor și brevetelor de turism, cu modificările și completările ulterioare, precum și de prevederile Normelor metodologice de aplicare ale acesteia și consider că sunt îndeplinite în totalitate condițiile și criteriile prevăzute în Normele metodologice pentru structura/structurile de primire turistice nominalizată/e mai sus, inclusiv cele privind încadrarea personalului, condiții și criterii pe care mă oblig să le respect pe toată durata funcționării, pentru tipul și categoria de clasificare menționate în prezenta cerere și pentru structura înscrisă în formularele tip ale fișei/fișelor privind încadrarea spațiilor de cazare și/sau alimentație publică anexate acesteia. În cazul în care se constată contrariul celor declarate, voi suporta consecințele și înțeleg să-mi fie aplicate reglementările legale în vigoare.

Data: _____

Semnătura și
ștampila

FIȘĂ STANDARDIZATĂ
privind încadrarea nominală a spațiilor de cazare
pe categorii și tipuri

Tipul de
 unitate _____

Denumirea
 unității _____

Adresa _____

Categoria de clasificare	Structura spațiilor de cazare conform ANEXEI la Normelor metodologice				
	Tip spațiu	Grup sanitar..... (propriu / comun)	Nr. spații	Nr. locuri	Nr. de ordine al spațiilor de cazare (1, 2, 3, 4.....sau A, B, C, D, ..etc)
_____ stele/ margarete	Cameră cu 1 loc	grup sanitar.....			
	Cameră cu 2 locuri	grup sanitar.....			
	Cameră cu 3 locuri	grup sanitar.....			
	Cameră cu 4 locuri	grup sanitar.....			
	Suită	grup sanitar.....			
	Garsonieră	grup sanitar propriu			
	Apartament cu..... dormitor/dormitoare	grup sanitar propriu			
	Duplex	grup sanitar propriu			
	Cameră culocuri	grup sanitar.....			
	Parcelă campare / căsuță tip camping				
1).Total categoria _____ stele/margarete					
_____ stele/ margarete	Cameră cu 1 loc	grup sanitar.....			
	Cameră cu 2 locuri	grup sanitar.....			
	Cameră cu 3 locuri	grup sanitar.....			
	Cameră cu 4 locuri	grup sanitar.....			

	Suită	grup sanitar.....			
	Garsonieră	grup sanitar propriu			
	Apartament cu..... dormitor/dormito are	grup sanitar propriu			
	Duplex	grup sanitar propriu			
	Cameră cu locuri	grup sanitar.....			
	Parcelă campare / căsuță tip camping				
2).Total categoria _____ stele/margarete					
TOTAL GENERAL = total 1) + total 2)					

Operator economic

(denumirea)

Numele și prenumele

Semnătura

(reprezentant legal)

Data _____

Ștampila

FIȘĂ STANDARDIZATĂ
privind încadrarea și organizarea spațiilor în structurile de primire
turistice cu funcțiuni de alimentație publică

Tipul de unitate _____

_____ (conform normelor metodologice – ex. - restaurant clasic, restaurant pensiune, snack-bar, bar de zi, disco-bar, etc.)

Denumirea unității _____

Adresa _____

Profilul unității _____ (ex. restaurant, bar, fast-food, cofetărie, patiserie)

Total suprafață comercială (mp) _____ (compusă din suprafața spațiilor de servire – saloane, terase)

Amplasarea unității _____ (parter, etaj 1, demisol, etc)

Capacitatea totală a unității _____ locuri (saloane + terase)

Nr. crt.	Tipul de unitate	Categorია (stele)	Nr. locuri total	din care:				Nr. saloane:
				în saloane	pe terasă acoperită	pe terasă neacoperită	în grădină de vară	
			locurilocurilocurilocuri	

Operator economic _____

(denumirea)

Numele și prenumele _____ Semnătura _____

(reprezentant legal)

Ștampila

Data _____

AUTORIZAȚIE PROVIZORIE DE FUNCȚIONARE

În temeiul prevederilor art. 4, alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1267/2010 privind eliberarea certificatelor de clasificare, a licențelor și brevetelor de turism cu modificările și completările ulterioare,

SE ATESTĂ

Operatorul
economic.....
.....
Număr de ordine în Registrului Comerțului...../...../....., Cod unic de
înregistrare.....
Sediul social:
localitatea.....str.....nr.....bl.....sc.....et.....ap.....județ/sector
.....,

A depus cererea însoțită de documentația completă, înregistrată sub nr.
intrare/..... în vederea eliberării certificatului de clasificare
pentru structura de primire turistică:

Denumire unitate:

Tipul de unitate:

Categoria de clasificare:

Capacitate totală a unității:

Adresă unitate:

SE ACORDĂ

Operatorului economic, în calitate de administrator, dreptul de a pune în
funcțiune structura de primire turistică la tipul, categoria de clasificare și
capacitatea totală menționate mai sus, pe proprie răspundere.

SPECIFICAȚII

Autorizația provizorie este valabilă până la data verificării la fața locului a
structurii de primire turistice, de către personalul de specialitate cu atribuții
în acest sens din cadrul Autorității Naționale pentru Turism și emiterea notei
de clasificare sau 90 de zile calendaristice.

În perioada de valabilitate a autorizației provizorii de funcționare, operatorul economic are obligația să respecte condițiile și criteriile minime obligatorii prevăzute de legislația din domeniul specific de reglementare. Nerespectarea acestora se sancționează potrivit H.G. nr. 1267/2010 privind eliberarea certificatelor de clasificare, a licențelor și brevetelor de turism, cu modificările și completările ulterioare și a altor acte normative în vigoare.

Orice obligații contractuale rezultate din utilizarea prezentei autorizații provizorii de funcționare, incumbă operatorului economic titular al acesteia.

PREȘEDINTE,

CERERE TIP
pentru eliberarea brevetului de turism

Subsemnatul(a).....
....., CNP _/_/_/_/_/_/_/_/_/_/_/_/_/_/_/_/ cu domiciliul
în.....

.....telefon.....e-
mail.....

solicit eliberarea brevetului de turism pentru funcția de:

.....într
ucât consider că îndeplinesc în totalitate criteriile minime pentru eliberarea
brevetului de turism, stabilite de instituția publică centrală responsabilă în
domeniul turismului.

Cunoscând prevederile art. 292 din Codul Penal privind falsul în
declarații, declar pe propria răspundere că documentele prezentate sunt în
conformitate cu originalul și toate datele înscrise în acestea sunt reale.

Atașez prezentei cereri următoarele documente (se bifează cu x):

1. cerere	☐
2. curriculum vitae	☐
3. copie de pe actul de identitate	☐
4. copii de pe actele care atestă pregătirea profesională	☐
5. copii de pe actele care atestă experiența profesională	☐
6. certificat valabil de cazier judiciar, fără înscrieri	☐
7. certificat de cazier fiscal	☐
8. copie de pe atestatul de limbă străină	☐
9. brevet de turism emis anterior, original	☐
10. anunț pierdere brevet de turism, după caz	☐

***Notă:** Copiile actelor depuse vor fi semnate, datate și vor fi certificate
pentru conformitate de către titular prin mențiunea "conform cu
originalul".*

Data:

Semnătura:

CAPITOLUL 4. CONTRACTE ȘI TEHNICI CONTRACTUALE ÎN TURISM

4.1 Aspecte generale

Termenul de **contract** este sinonim cu cel de *convenție*, iar definiția sa este oferită de art. 942 Cod civil: *acordul între două persoane, pentru a constitui sau a stinge între dânșii raporturi juridice*. La aceasta mai trebuie adăugată componenta **de modificare** a raporturilor juridice.

Raporturile juridice sunt expresia pe plan juridic a interacțiunii dintre persoane. Încheierea, modificarea și încetarea raporturilor juridice presupune pe de o parte exercitarea unor drepturi, iar pe de altă parte asumarea unor obligații.

Libertatea contractuală este **posibilitatea de a încheia contracte în conformitate cu legile, de a stabili conținutul și efectele lor, de a le modifica și desface. Libertatea contractuală este garantată de Constituția României Cetățenii beneficiază de drepturile consacrate prin constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea. Reglementare contractelor civile și comerciale sunt: Codul Civil, Codul Comercial, alte norme legale.**

4.2 Principalele tipuri de contracte utilizate în turism

I. Contractul pentru prestațiile hoteliere

Contractul hotelier este contractul prin care un hotelier se angajează cu titlu oneros (contra cost) să ofere unui client cazare temporară, precum și servicii complementare într-o unitate de cazare pe care o administrează. Acesta poate fi încheiat direct între hotelier și client sau indirect respectiv între hotelier și o agenție de turism (organizator de voiaje).

Contractul hotelier se consideră încheiat când hotelierul acceptă în mod expres solicitarea clientului sau a agenției de turism. El trebuie precedat de o cerere de rezervare, fiind încheiat când hotelierul a acceptat cererea de rezervare, care pentru piața internațională trebuie confirmată printr-un document scris. Hotelierul poate condiționa acceptarea cererii de rezervare de depunerea în prealabil a unei sume ca plată în avans sau depozit de garanție.

După acceptarea cererii de rezervare, hotelierul este răspunzător dacă nu se efectuează rezervarea respectivă, deci pentru imposibilitatea clientului de a se caza. În acest caz hotelierul trebuie să plătească despăgubiri pentru prejudiciul adus clientului. Dacă clientul prejudiciat nu

poate dovedi o pierdere financiară din această cauză, hotelierul este obligat să furnizeze clientului cazarea și serviciile (comandate inițial), echivalente și în aceeași localitate și să suporte cheltuieli, inclusiv de transport, ce decurg din această înlocuire. Acest lucru este stipulat în **Convenția hotelieră internațională** încheiată între **Asociația Internațională de Hotelărie (AIH)** și **Federația Universală a Asociațiilor de voiaj (FUAAV)**, care reglementează această posibilitate cu titlu excepțional și sub rezerva și condiția ca hotelierul să-l informeze pe agentul de voiaj cu 3 săptămâni înainte despre indisponibilitatea rezervărilor. Hotelierul trebuie să-i cazeze pe clienții agenției de voiaj în *hotelul cel mai apropiat*, echivalent sau superior, suportând diferența de tarif.

Când una dintre părțile contractului hotelier nu-și poate realiza obligațiile din motive de forță majoră ea va fi absolvită de obligația de a plăti despăgubiri, cu condiția să avertizeze și să informeze imediat cealaltă parte prin orice mijloc, în scopul de a limita și reduce prejudiciul.

Hotelierul răspunde de boala și decesul provocate de băuturile și alimentele oferite clientului, dacă nu se poate proba că acestea erau adecvate pentru persoanele sănătoase. Hotelierul este exonerat de răspundere, dacă evenimentele ce-l lezează pe client nu puteau fi evitate.

De asemenea, hotelierul răspunde pentru hârtiile de valoare, banii precum și obiectele de valoare dacă i-au fost încredințate spre păstrare și în spații închise sau sigilate.

Clauze specifice contractului hotelier încheiat cu organizatorii de voiaje:

a) Plata - hotelierul poate cere plata în avans, fie în **depozit de garanție** sub forma unei sume depuse la bancă, fie prin acceptarea unui document de plată numit voucher, care reprezintă o garanție de plată din partea agenției de voiaj emitente.

b) Prețul - prețul fixat în contractul de hotelărie între hotelier și agenția organizatoare nu va fi superior tarifului normal practicat față de clienții direcți. În caz de modificare a prețurilor, se va prevedea un termen de acceptare, iar prețurile noi nu se vor aplica pentru rezervările confirmate.

În cazul în care turiștii sunt trimiși de agenția de voiaj și achită direct la hotel serviciile lor, atunci hotelierul acordă agenției de voiaj un comision pentru rolul său de intermediar.

a) Comisionul agenției de turism

În contract se prevede plata unui procent calculat la prețul serviciilor oferite de hotel (cazare, masă), ce revine agenției de voiaj. Mărimea comisionului acordat se stipulează în contract; uzanța prevede un procent de 10% din prețul prestațiilor comandate, taxele și alte servicii fiind excluse.

Clauze model prevăzute în convenția AIH-FUAAV, privind conduita profesională în domeniul hotelier:

- a) Hotelierul nu va incita în nici un caz clientela trimisă de o agenție de voiaj, ca aceasta să apeleze direct la serviciile hoteliere.
- b) Dacă agenția de voiaj s-a adresat pentru rezervare simultan la mai multe hoteluri, nu trebuie să încheie mai multe contracte pentru același sejur și același turist, chiar dacă ulterior le anulează.
- c) Un contract hotelier nu poate fi condiționat de încheierea unui contract publicitar între părți.
- d) Hotelierul trebuie să comunice agenției de voiaj informații corecte despre hotel (categoria, amplasarea, calitatea serviciilor), astfel încât clienții să fie la rândul lor bine informați.
- e) Părțile contractante nu vor face în fața clienților acte care să lezeze reputația profesională a unei părți.
- f) Nivelul prețului stabilit în contract nu va fi comunicat turistului, nici de agentul de turism, nici de hotelier.

II. Contractul de turism internațional

Contractul de turism internațional este un acord de voință, prin care una dintre părți, dintr-o anumită țară, denumită vânzător se angajează să vândă celeilalte părți, dintr-o altă țară, denumită cumpărător produse turistice determinate cantitativ și calitativ, într-un anumit loc, la o anumită dată și contra unui preț. Acesta este un contract sinalagmatic, deoarece generează obligații pentru ambele părți semnatare, una în calitate de cumpărător și cealaltă în calitate de vânzător.

Legislația românească prevede obligativitatea încheierii contractului în formă scrisă.

Momentul încheierii contractului

1. Când părțile se întâlnesc personal, obligațiile încep să curgă din momentul menționat în contract și semnat de ambele părți.
2. Când înțelegerea contractuală se face de la distanță, fără întâlnirea dintre părți, momentul încheierii se convine a fi:
 - la momentul sau data când destinatarul (cumpărătorul) a expediat acordul său ofertantului;
 - la momentul sau data când ofertantul a primit acceptul cumpărătorului;

Legea care reglementează contractul

- *Lex voluntaris*, caz în care părțile printr-o clauză contractuală - legea uneia dintre părți sau legea unei terțe țări, care să reglementeze contractul semnat.
- *Lex loci actus*, caz în care se aplică legea țării pe teritoriul căreia s-a încheiat contractul.

Jurisdicția

Instanța de judecată pentru rezolvarea litigiilor apărute ca urmare a nerespectării obligațiilor contractuale

III. Contractul de colaborare dintre agențiile de turism

• Contractul de colaborare dintre agenția touroperatoare și agenția detailistă

Responsabilitățile agenției de turism touroperatoare:

- cedează agenției de turism detailiste vânzarea către public a produselor sale turistice;
- oferă spre vânzare agentului programele turistice la aceleași prețuri practicate la ghișeele touroperatoare;
- organizează serviciile turistice ce fac obiectul contractului de colaborare;
- comunică agentului comisionul cedat pentru fiecare program turistic oferit;
- rezolvă reclamațiile privind cantitatea și calitatea serviciilor turistice vândute.

Responsabilitățile agenției de turism detailiste:

- reprezintă și garantează touroperatorul, care are obligația de a organiza și realiza serviciile ce fac obiectul contractului de colaborare;
- oferă și vinde programele turistice la prețurile comunicate de touroperator;
- afișează în agenție condițiile de realizare a fiecărui program turistic;
- încheie un contract de comercializare a serviciilor turistice pentru fiecare program vândut;
- respectă condițiile de comercializare a serviciilor turistice stabilite prin reglementările în vigoare;
- folosește voucher-ul touroperatorului sau, în caz că folosește voucher-ul propriu, se va menționa că serviciile sunt asigurate de touroperator;
- păstrează confidențialitatea informațiilor, acestea fiind proprietatea touroperatorului;
- plătește touroperatorului contravaloarea programelor turistice, după fiecare serviciu vândut și la termenele stabilite în contractul de colaborare.

Prevederi importante din Ordinul nr. 516/2005 din 12/04/2005

Art. 2. alin (1) *În contractul încheiat între agenția de turism vânzătoare și agenția de turism organizatoare a pachetului de servicii turistice este obligatoriu să fie prevăzută o clauză prin care să se stabilească răspunderea agenției organizatoare față de agenția vânzătoare cu privire la buna executare a pachetului de servicii turistice.*

(2) *În temeiul clauzei prevăzute la alin. (1), agenția de turism vânzătoare are dreptul să cheme în garanție agenția de turism organizatoare a pachetului de servicii turistice pentru plata despăgubirilor solicitate de turist ca urmare a neexecutării obligațiilor contractuale din vina organizatorului.*

Art. 3. alin (1) *Nerespectarea prevederilor prezentului ordin se sancționează potrivit art. 8. alin. (1) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 238/2001 privind condițiile de acordare a licenței și brevetului de turism, cu modificările ulterioare.*

(2) *Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se realizează de personalul de specialitate din cadrul Autorității Naționale pentru Turism.*

IV. Contractul de comercializare a pachetului de servicii turistice dintre agenție și turist

Pachetul de servicii reprezintă o combinație prestabilită a cel puțin două din următoarele trei grupe de servicii turistice: cazare, transport sau alte servicii, reprezentând o parte semnificativă din pachet, atunci când sunt vândute sau oferite spre vânzare la un preț global și când aceste prestații depășesc 24 de ore sau prind o înnoptare. (**ORDONANȚA Nr. 107/30.07.1999**, privind activitatea de comercializare a pachetelor de servicii turistice aprobată prin **Legea nr. 631/16.11.2001**, privind activitatea de comercializarea a pachetelor de servicii turistice).

Comercializarea pachetelor de servicii turistice se face numai în anumite condiții:

- a) Informațiile oferite turiștilor cu privire la pachetul de servicii turistice să fie clare, precise, fără interpretări echivoce. Aceste informații pot fi sub forma unui catalog, pliant sau a unui alt înscris (art.4 ORDONANȚA Nr. 107/30.07.1999, *orice informații privind pachetul de servicii turistice, prețul acestuia și toate celelalte condiții aplicabile contractului, comunicate de organizator sau detailist consumatorului, trebuie să conțină indicații corecte și clare, care să nu permită interpretări echivoce ale acestora*).
- b) Vânzarea pachetului de servicii turistice se face pe baza contractului încheiat cu turistul, care în anumite condiții poate fi transferat unei terțe persoane sau reziliat.

Contractul de comercializare a pachetului de servicii turistice dintre agenția de turism și turist este acordul de voință dintre agenția touroperatoare sau detailistă și turist, care are ca obiect cumpărarea unor servicii turistice de către turist și eliberarea documentelor de plată și călătorie de către agenția de turism. Contractul se consideră încheiat, când clientul primește confirmarea scrisă a rezervării călătoriei.

Art.5 Agenția de turism are obligația să furnizeze turiștilor în scris, în vederea încheierii contractului informații referitoare la:

- a) localitatea de destinație;
- b) ruta de parcurs;
- c) mijlocul/ mijloacele de transport utilizat/ utilizate, caracteristicile și categoria acestuia/acestora;
- d) tipul unităților de cazare, adresele și categoria de clasificare a acestora;
- e) serviciile de masă aferente și categoria de clasificare a unităților de alimentație;
- f) durata programului, cu modificarea datei sosirii și plecării;
- g) informații generale privind regimul pașapoartelor și al vizelor precum și al asigurărilor de sănătate necesare pentru călătorie și sejur;

- h) cuantumului avansului, dacă este cazul, precum și termenul pentru achitarea restului de plată;
- i) numărul minim de persoane necesar pentru realizarea programului și termenul limită pentru informarea turistului în caz de anulare a călătoriei turistice;
- j) posibilități de încheiere a unor asigurări facultative pentru asistență în caz de boală, accidente și altele asemenea;
- k) durata pentru care operează oferta turistică.

Art.7 Organizatorul și/ sau detailistul trebuie să comunice turistului, în scris sau prin orice altă formă corespunzătoare, înaintea încheierii contractului, informațiile de ordin general privind regimul pașapoartelor și al vizelor și formalitățile de sănătate necesare pentru călătorie și ședere.

Art.8 Organizatorul și/ sau detailistul trebuie să furnizeze în scris turistului, într-un termen stabilit prin contract, înainte de data plecării, următoarele informații:

- a) orașele, locurile escalei și legăturile, precum și după caz, locul ce urmează să fie ocupat de turist în fiecare dintre mijloacele de transport incluse în contract;
- b) denumirea, sediul/ adresa, numărul de telefon și de fax ale reprezentanței locale a organizatorului și/ sau a detailistului ori, în lipsa acesteia, cele ale autorităților locale care pot ajuta turistul în caz de nevoie, în cazul în care aceste reprezentanțe sau autorități locale nu există, turistul trebuie să dispună de un număr de apel de urgență sau orice altă informație care să permită contactarea asigurătorului și/ sau a detailistului;
- c) pentru călătoriile și șederile minorilor, informații care să permită stabilirea unui contact direct cu copilul sau cu responsabilul de la locul șederii copilului;
- d) posibilitatea semnării unui contract de asigurare facultativă care să asigure taxele de repatriere în caz de accidentare sau de boală.

Art.9 (1) Agenția de turism touroperatoare sau detailistă este obligată să furnizeze un bon de comandă numai în cazul solicitării unor pachete de servicii turistice care face parte din oferta agenției de turism.

(2) Contractul ia naștere în momentul în care turistul primește confirmarea scrisă a rezervării, ce se transmite de organizatorul sau detailistul călătoriei turistice, care acționează în numele organizatorului, în cel mult 60 de zile calendaristice de la data semnării bonului de comandă.

(3) În cazul în care conținutul bonului de comandă diferă de conținutul confirmării călătoriei turistice sau dacă această confirmare nu s-a făcut în termenul de 60 zile calendaristice de la data semnării bonului de comandă, turistul poate considera că voiajul nu a fost rezervat și are dreptul la rambursarea imediată a tuturor sumelor deja plătite.

(4) Nerespectarea dispozițiilor cuprinse la alin.(1)-(3) nu împiedică încheierea cu întârziere a contractului de comercializare a pachetului de

servicii turistice, indiferent de perioada rămasă până la plecare dacă părțile sunt de acord.

Art.10 (1) Bonul de comandă cuprinde următoarele elemente:

- a) destinația/ destinațiile călătoriei turistice, durata și datele de sosire și plecare;
- b) mijlocul/ mijloacele de transport și categoria acestuia/ acestora;
- c) tipul și categoria structurilor de primire;
- d) serviciile de masă (pensiune completă/ demipensiune/ mic dejun)
- e) programul turistic solicitat;
- f) numărul de persoane pentru care se comandă pachetul de servicii turistice, numărul de copii, vârsta și actele de identificare ale acestora;
- g) alte solicitări speciale.

Contractul de comercializare a pachetului de servicii turistice dintre agenție și turist cuprinde următoarele clauze:

- a) destinația/ destinațiile călătoriei turistice, iar în cazul perioadelor de sejur, durata și datele de sosire și plecare;
- b) mijlocul/ mijloacele de transport utilizat/ utilizate, caracteristicile și categoriile de clasificare a acestuia/ acestora, datele, orele și locurile de plecare/ sosire, la ducere și la întoarcere;
- c) serviciile de masă furnizate, pensiune completă, demipensiune, mic dejun;
- d) dacă realizarea pachetului de servicii turistice necesită un număr minim de persoane, data limită de informare a turistului privind anularea călătoriei turistice comandate;
- e) ruta;
- f) vizitele, excursiile cu alte servicii care sunt incluse în prețul total curent al pachetului de servicii turistice;
- g) denumirea și sediul/ adresa agenției/ agențiilor de turism și după caz al agenției de turism detailiste și ale societății de asigurări;
- h) prețul pachetului de servicii, cu indicarea cazului în care acesta poate fi modificat și tarifele pentru anumite servicii: taxe de aterizare, îmbarcare/ debarcare în porturi și pe aeroporturi, taxe de turist, dacă acestea nu sunt incluse în prețul pachetului de servicii turistice ;
- i) termenele și modalitățile de plată;
- j) solicitările speciale ale turistului, făcute cunoscute agenției de turism organizatoare sau celei detailiste în momentul efectuării comenzii și acceptate de cele două părți;
- k) termenele în care turistul trebuie să transmită o eventuală reclamație pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a contractului de călătorie turistică;
- l) condițiile de modificare și reziliere a contractului;
- m) obligațiile agenției/ agențiilor de turism în cazul anularii călătoriei, al înlocuirii sau al neasigurării unor servicii;

- n) posibilitatea de transfer al contractului de către turist unei terțe persoane și modul de realizare a acestuia;
- o) eventuale modificări pe care agenția de turism le poate aduce serviciilor cumpărate;
- p) răspunderea agenției și despăgubirea turistului în cazul nerespectării clauzelor contractuale.

(3) În toate cazurile agenția de turism are obligația să înmâneze turistului un exemplar din contract.

(4) Contractul poate fi prezentat și sub forma unui catalog, pliante sau alt înscris, dacă turistul este informat despre aceasta și dacă documentul conține informațiile prevăzute la alin (2).

Art.12 (1) Prețurile stabilite în contract nu pot fi modificate, cu excepția cazului în care contractul prevede în mod explicit acest lucru, atât în vederea majorării, cât și a reducerii, precum și modul de calcul al acestora și numai dacă modificarea are loc ca urmare a variațiilor:

- a) costurile de transport, inclusiv carburantului;
 - b) adeverințelor și taxelor, aferente serviciilor de aterizare debarcare/îmbarcare în porturi și aeroporturi și a taxelor de turist ;
 - c) cursurilor de schimb valutar aferente pachetului de servicii contractat;
- (2) Prețurile stabilite în contract nu pot fi majorate în nici un caz, în cursul celor 20 de zile calendaristice care preced data plecării.

(3) În cazul în care prețurile stabilite în contract sunt majorate cu peste 10%, indiferent de motivele majorării, turistul poate rezilia contractul fără nici o obligație față de agenția de turism, aceasta din urmă având obligația de a rambursa imediat turistului toate sumele aferente călătoriei turistice plătite de acesta, inclusiv comisionul.

Art.13 În cazul în care agenția de turism este nevoită să modifice una dintre prevederile esențiale ale contractului, aceasta are obligația să informeze turistul cu cel puțin 15 zile înainte de data plecării, iar acesta este obligat să comunice agenției de turism, în termen de 5 zile de la primirea înștiințării, hotărârea sa de a opta fie pentru:

- a) rezilierea contractului fără plată de penalități;
- b) acceptarea noilor condiții ale contractului.

Art.14 În cazul în care turistul reziliază contractul conform prevederilor Art.13 sau agenția de turism anulează călătoria turistică înaintea datei de plecare, turistul are dreptul să i se ramburseze imediat toate sumele achitate în virtutea contractului.

Art.17 În cazul în care, după începerea călătoriei turistice, o parte importantă din serviciile prevăzute în contract, nu sunt realizate sau agenția de turism organizatoare constată că nu le va putea realiza, aceasta este obligată:

- a) să ofere turistului alternative corespunzătoare în vederea continuării călătoriei turistice, fără majorarea prețului;

- b) să restituie turistului sumele ce reprezintă diferențe dintre serviciile achitate și cele efectiv prestate fără majorarea prețului;
- c) în cazul în care nu pot fi oferite turistului alternative corespunzătoare sau acesta nu le acceptă din motive întemeiate, să asigure fără costuri suplimentare transport retur al turistului la locul de plecare ori în alt loc agreat de acesta și, după caz, despăgubirea pentru serviciile neprestate.

Art.18 Agenția de turism este răspunzătoare pentru buna executare a obligațiilor asumate prin contract, inclusiv în situația în care aceste obligații trebuiau îndeplinite de către *altă agenție de turism sau de către alte prestări de servicii*.

Art.21 În cazul unor reclamații ale turistului cu privire la realizarea serviciilor turistice contractate, agenția de turism organizatoare, agenția de turism detailistă, precum și prestatorii de servicii vor acționa imediat pentru soluționarea reclamațiilor și vor face proba eforturilor depuse de ei în acest scop.

Art.23 (1) Acțiunile cărora le poate da naștere în continuare un contract de comercializare a pachetului de servicii turistice care cade sub incidența prezentei ordonanțe din cauza de deces, de rănire sau altă atingere a integrității fizice ori psihice a turistului, se prescriu după 2 ani.

(2) În cazul rănirii sau al altei atingeri aduse integrității fizice sau psihice, care a cauzat moartea, după data la care contractul prevedea să ia sfârșit prestația ce a dat naștere la diferend, termenul de prescripție de 2 ani prevăzut la alin.(1) începe să curgă de la data decesului, dar nu mai târziu de 3 ani de la data executării prestației prevăzute în contract.

(3) Acțiunile cărora le-a dat naștere un contract de comercializare a pachetului de servicii turistice, care cade sub incidența prezentei ordonanțe, altele decât cele prevăzute la alin.(1) și (2) se prescriu în termen de un an.

(4) Termenul de prescripție curge de la data la care contractul prevede că ia sfârșit prestația ce a dat naștere diferendului.

V. Time-sharing :Oferta unităților de cazare turistică

Conceptul de time-sharing constă în divizarea proprietății și folosirea aceleiași unități de cazare de către mai mulți investitori, fiecare dintre aceștia achitând cotă parte din investiție și având dreptul de a folosi proprietatea într-o anumită perioadă a anului. Time-sharingul diferă de condominiune, unde investitorul deține proprietatea completă asupra unității de cazare. Atracția acestei forme de cazare constă în tendința lor spre stilul de cazare specific apartamentelor. Poate fi parte dintr-un hotel sau condominiu.

În prezent funcționează două tipuri de bază de time-sharing, și anume: **sistemul interval** și **sistemul drept de folosință** (right-to-use), pe care vom încerca să le explicăm prin următoarele exemple.

Să presupunem că un întreprinzător se decide să realizeze un program time-sharing, fie achiziționând un hotel vechi, un bloc cu apartamente, fie construind o clădire nouă într-o zonă a unei stațiuni turistice. El poate lua decizia de a diviza anul calendaristic în 26 de segmente, a câte 2 săptămâni fiecare și, corespunzător acestor segmente, să vândă investiția unui număr de 26 de persoane diferite. În cazul sistemului drept de folosință, cumpărătorii nu intră în posesia titlului de proprietate, având în schimb dreptul de a utiliza proprietatea timp de 2 săptămâni, pentru un număr garantat de ani, în timp ce totul rămâne la întreprinzător. În cadrul sistemului interval cumpărătorii vor împărți proprietatea deținută în comun.

În ambele variante cumpărătorii participă cu cotă parte la costurile de întreținere, taxe și alte cheltuieli asociate acestor unități de cazare și beneficiază de câteva avantaje:

- Un loc de cazare garantat într-o zonă de vacanță pentru mulți ani în viitor;
- Achitarea unei cote părți din cheltuieli, sumă care poate fi mai mică comparativ cu cea determinată de închirierea unei camere de hotel sau a unei case de vacanță
- O investiție inițială scăzută în comparație cu avansul și plățile lunare necesare cumpărării și întreținerii unei case de vacanță sau a unui condominiu;
- O șansă de a schimba unitățile time-sharing cu persoane care dețin unități similare în alte zone sau stațiuni turistice, schimburi efectuate, de regulă, prin intermediul companiei de time-sharing.

Pe plan mondial, aceste unități de cazare sunt gestionate într-o măsură tot mai mare de către companii majore de management hotelier internațional, precum Marriott, Hilton Hotels Corporation etc.

Conceptul de time-sharing reprezintă un aspect controversat al industriei hoteliere fiind criticat de unele persoane care susțin că unele forme de time-sharing utilizează tactici de vânzare presante sau care invocă faptul că aceste unități urmăresc să preia clientela tradițională a hotelurilor din zona respectivă. Indiferent de aceste aspecte, time-sharingul are în prezent un rol bine definit în activitatea de cazare turistică.

Este important să înțelegem sistemele diferite folosite pe plan mondial în vederea conducerii și funcționării unităților de cazare.

VI. Sistemul de franciză

Franciza hotelieră este o metodă de conlucrare reglementată juridic, în care o întreprindere numită **francizor** extinde asupra altor întreprinderi (**francizate**) dreptul de a efectua, conform propriilor tehnici, operații de producție și comercializare în domeniul hotelier. Scopul francizei este, în general, acela de a oferi unui proprietar avantajele comerciale ale unui lanț important, în timp ce continuă să dețină proprietatea și controlul managementului. În baza sistemului de franciză, proprietarul unui hotel sau

motel obține dreptul de a folosi numele și de a se afilia unui lanț național sau internațional, cunoscut sub denumirea de **francizor**. Proprietarul hotelului - **francizatul** convine asupra aplicării politicilor de management ale lanțului și să achite francizorului plata aferentă achiziționării **drepturilor de franciză**, la care se adaugă un procent din vânzările brute realizate. Drepturile de franciză se achiziționează pentru aplicare într-o anumită zonă geografică, care poate avea dimensiunea unei țări, regiune în interiorul țării sau zonă mică, individuală.

Ca **francizat**, proprietarul hotelului/ motelului are **beneficii**:

- dreptul de a folosi un nume de marcă cunoscut de un număr mare de turiști;
- utilizarea unui sistem intern și internațional de rezervări și marketing;
- asistență managerială profesionistă, care este foarte importantă mai ales în cazul francizaților care nu au experiență, sau cu experiență puțină în activitatea hotelieră;
- asistență în stabilirea standardelor operaționale și în pregătirea personalului;
- dreptul de a achiziționa produsele necesare de la un distribuitor central, francizatul realizând economii substanțiale;
- controale și revizii periodice pentru menținerea standardelor.

Între **dezavantajele** sistemului de franciză:

- francizatul achită o taxă inițială pentru achiziționarea drepturilor de franciză (taxă de afiliere), iar lunar o redevență, calculată în baza unei formule de calcul stabilită;
- dacă francizorul se confruntă cu probleme financiare și nu oferă asistența solicitată, francizatul va resimți în întregime efectele negative;
- francizatul nu deține controlul deplin asupra managementului.

VII. Contractul de management

Proprietarul unui hotel sau motel poate încheia un contract de management cu un lanț care va gestiona unitatea, activitate pentru care lanțul va încasa o remunerație care este însă condiționată de rezultatele obținute: 3-6% din cifra de afaceri, la care se adaugă până la 20% din rezultatul brut în exploatare. În cadrul acestui sistem, proprietarii devin investitori care acordă altora dreptul de a conduce investiția. Atracția acestui sistem, atât pentru proprietari cât și pentru companiile hoteliere este explicată de numeroși factori. Proprietarul beneficiază de serviciile unei companii hoteliere cu reputație, cu toate avantajele ce decurg din aceasta și își reduce riscul pierderilor de ordin financiar. Pentru companiile hoteliere, contractele de management oferă o variantă viabilă de extindere cu investiții minime sau 0. În țările în care există instabilitate politică sau legislativă se interzice deținerea în proprietate a unei clădiri de către cetățeni străini, contractul de management fiind astfel singura modalitate prin care un lanț hotelier internațional este prezent pe aceste piețe.

Contractul de management oferă următoarele **avantaje**:

- investitorul nu trebuie să se implice personal în managementul unităților de cazare;
- unitatea împrumută pe durata contractului marca lanțului și beneficiază de sistemul de rezervare și de acțiunile de marketing ale acestuia;
- unitatea este condusă de o echipă managerială profesionistă;
- finanțarea curentă este, în general, mai facilă.

În cazul acestui sistem de management, putem vorbi de asemenea și de **dezavantaje**:

- proprietarul (investitorul) garantează achitarea unei remunerații, ceea ce face ca riscurile operaționale să fie asumate de proprietar și nu de operator;
- pot apărea neînțelegeri între proprietar și lanț referitoare la practicile curente de management, care se rezolvă prin negocieri, dar, de obicei, proprietarul are un impact mai scăzut asupra activității decât operatorul;
- lanțurile își desfășoară activitatea în baza unor proceduri standard care nu sunt suficient de flexibile și nu se adaptează suficient condițiilor internaționale;
- comunicarea între proprietar și operator se poate bloca uneori datorită separației dintre gestiunea curentă a unității de cazare și proprietar.

În timp ce firmele de management hotelier își asumă responsabilitatea desfășurării activității din unitatea de cazare, există o mare varietate în ceea ce privește stilul și calitatea managementului. O cercetare în acest sens a scos în evidență 5 **factori esențiali în evaluarea unei firme de management hotelier**:

1. Performanțele din trecut, determinate în baza contractelor anterioare cu firma proprietarului;
2. Performanțe anterioare, determinate în baza rezultatelor managementului în relație cu alți clienți;
3. Reputația privind integritatea firmei de management;
4. Colaborarea între conducătorul echipei de management și proprietarul sau reprezentantul acestuia;
5. Calitatea personalului de marketing a operatorului și rezultatele de marketing și promovare a altor unități cu care firma de management are asemenea contracte.

Este posibil ca un hotel sau un motel să folosească varianta sistemului de management reprezentat de **lanțul voluntar** sau **franciza voluntară**, caz în care proprietarul achiziționează doar numele francizei (sau lanțului voluntar), precum și drepturile și responsabilitățile lanțului, dar continuă să dețină unitatea în proprietate și să o gestioneze.

CAPITOLUL 5.

NORME REFERITOARE LA PREVENIREA ȘI STINGEREA INCENDIILOR

5.1 Reguli privind prevenirea și stingerea incendiilor

În caz de incendiu sau alte pericole ce pot avea loc într-o clădire, este important a se urmări evacuarea cât mai rapidă și în siguranță a persoanelor.

Ușile de evacuare către exterior trebuie să fie accesibile permanent pe timpul programului unității de învățământ.

Stingătoarele și hidranții trebuie să fie accesibile permanent pe timpul programului unității de învățământ.

Reglementarea fumatului este obligatorie în cadrul fiecărei unități și se face prin dispoziție scrisă dată de conducerea universității.

La locurile stabilite pentru fumat se vor prevedea scrumiere, vase cu apa, nisip sau pământ, gropi și se vor instala inscripții "Loc pentru fumat".

Scrumierele și vasele din interiorul clădirilor se amplasează astfel încât să nu fie posibilă aprinderea materialelor combustibile din apropiere (draperii, jaluzele, perdele).

Nu se va fuma decât în locurile stabilite special amenajate.

Nu utilizați instalații electrice, cu improvizații sau montate direct pe materialele combustibile.

Nu suprasolicitați circuitele electrice prin racordarea unor consumatori electrice care depășesc puterea nominală a acestora.

Nu folosiți siguranțe fuzibile necorespunzător calibrate.

Supravegheați în permanență mijloacele electrice de încălzire aflate în funcțiune chiar dacă acestea sunt prevăzute cu mijloace de protecție.

Reparațiile la instalațiile electrice se vor efectua de personal autorizat.

Se interzice păstrarea în spațiile de cazare, birouri a materialelor inflamabile și a cârpelor de șters, îmbibate cu ulei, ceară, etc.

În încăperile pentru cazare, birouri se vor lua măsuri de eliminare sau reducere, la minim a pericolului de incendiu, și respectarea celorlalte reguli stabilite prin legislația în vigoare, cum ar fi fumatul, folosirea focului deschis, etc.

La terminarea programului de lucru, toate aparatele electrice se vor decupla de la rețeaua electrică a încăperii, interzicându-se depozitarea lor, în stare caldă lângă materialele combustibile.

De asemenea, tot la terminarea programului, se vor evacua coșurile de gunoi din fiecare încăpere.

Pentru stingerea incendiilor în încăperile administrative ale universității, se vor acționa, după caz, cu zăpadă carbonică, pulbere și apă pulverizată.

Este interzisă depozitarea materialelor pe căile de acces și evacuare.

Resturile menajere și ambalajele se vor depozita în locurile special amenajate cu asigurarea distanței de siguranță față de clădiri.

Se interzice distrugerea ambalajelor și a resturilor menajere prin incinerare în incinta spațiului universității.

La locul de depozitare temporară a resturilor menajere se interzice colectarea substanțelor și materialelor inflamabile (bidoane de ulei, carbide etc)

Se interzice, cu desăvârșire fumatul și focul deschis la locul de depozitare a resturilor menajere.

La sfârșitul fiecărei zile, resturile menajere și ambalajele vor fi evacuate din incinta universității.

Pentru prepararea cafelei se vor folosi aparate electrice omologate care vor fi deconectate de la rețea după folosire.

La descoperirea unui incendiu, orice persoană are următoarele obligații:

- anunțarea imediată a incendiului
- încercarea de stingere a focului, dacă nu este prea riscant (nu se va utiliza mai mult de un stingător; dacă focul nu s-a stins evacuați imediat zona)
- anunțarea telefonică a pompierilor militari, la numărul 112 din cea mai apropiată zonă neafectată
- comunicarea, către conducerea universității, a detaliilor referitoare la locația exactă și amploarea incendiului.

La declanșarea alarmei de incendiu, salariații sunt obligați să acționeze astfel:

- încetează orice activitate
- personalul salariat va opri instalația sau aparatul la care lucrează, prin acționarea butonului de oprire
- abandonează obiectele personale
- lasă ușile deschise
- părăsesc imediat clădirea prin ieșirile de urgență, sau prin locurile indicate de membrii echipei de intervenție
- asistă, dacă este posibil, evacuarea în siguranță a persoanelor din afara universității
- rămân în afara clădirii până la încheierea definitivă a evenimentului.

5.2 Instrucțiuni de apărare împotriva incendiilor la magazinele de alimente și băuturi

Art 1. La depozitarea alimentelor și băuturilor în spații închise, se vor respecta următoarele reguli:

- compartimentarea și marcarea spațiilor în așa fel, ca depozitarea și păstrarea să se facă pe sortimente. Spațiile între stive și rafturi, să fie permanent libere, iar între acestea și elementele de încălzire și iluminat să se respecte distanțele de siguranță prevăzute de legislația în vigoare;
- evacuarea permanentă a deșeurilor provenite din împachetări și despachetări pentru păstrarea ordinii și curăteniei și să nu blocheze ușile și căile de acces și evacuare;
- circuitele electrice interioare ale depozitelor și magaziiilor, vor fi prevăzute cu aparate de deconectare a curentului, amplasate în exterior.

Art 2. Este interzisă depozitarea diferitelor materiale în încăperile din subsoluri în apropierea conductelor de gaze și coloanelor electrice.

Art 3. În incinta depozitelor, lucrările de orice natură care prezintă pericol de incendiu, se vor executa numai pe baza unui "Permis de lucru cu foc", eliberat în condițiile prevăzute de normele PSI și după ce au fost luate toate măsurile de prevenire a incendiilor.

Art 4. Încalzirea încăperilor de depozitare se va face prin sistemul de încălzire central, respectându-se cu strictețe prescripțiile de construcție și exploatare prevăzute de normativul de PSI.

Art 5. Se interzice încălzirea cu sobe metalice, radiatoare, resouri și orice aparate producătoare de energie calorică și care prezintă pericol de incendiu, în încăperile în care se depozitează materiale combustibile.

Art 6. Deservirea și verificarea instalațiilor utilitare (iluminat, încălzire, ventilație, etc), se va face numai de personal calificat, atestat, cu respectarea normelor de exploatare date de producător.

INSTRUCȚIUNI DE APĂRARE ÎMPOTRIVA INCENDIILOR LA DEPOZITE ȘI MAGAZII

Art 1. Organizarea și amenajarea depozitelor și magaziiilor, se va face în strictă conformitate cu prevederile legale în vigoare, instrucțiunile și prescripțiile tehnice în vigoare.

Art 2. Depozitarea materialelor se va face în funcție de proprietățile fizico-chimice, compatibilitatea față de agenții stingători, tendințe de autoaprindere, autoinflamare, explozie și în raport cu dimensiunea și forma acestora.

Art 3. Materialele cu caracteristici diferite se vor depozita în construcții sau compartimente separate, în funcție de pericolul de incendiu și de explozie pe care îl prezintă, fiind interzisă depozitarea în aceeași magazie

sau compartiment a materialelor care pot reactiona violent si genera incendii, explozii, ori de alte fenomene cu urmasi deosebite.

Art 4. Materialele sau produsele care conditioneaza continuitatea productiei sau activitatii, importante si de mare valoare, de regula se vor pastra în constructii independente sau compartimente separate, prin elemente rezistente la foc, echipate cu instalatii si aparatura pentru detectarea, semnalizarea si stingerea incendiilor.

Art 5. Depozitele si magaziiile se vor organiza pe stive, grupe de stive si sectoare cu asigurarea distantelor de siguranta între acestea.

Art 6. Stivele vor fi astfel organizate încât sa permita interventia cu usurinta la stingerea incendiilor si evacuarea produselor depozitate, sa nu blocheze mijloacele de stingere, tablourile electrice si caile de acces, sa nu reduca raza de actionare a instalatiilor de stingere (drencere, sprinklere, hidranti), acolo unde acestea exista.

Art 7. Rafturile pentru depozitare vor fi din materiale incombustibile, iar cele din lemn se vor ignifuga.

Art 8. Materialele si substantele combustibile si cele inflamabile, nu se vor depozita în spatiile de productie, în apropierea instalatiilor sau pe caile de acces si de evacuare.

Art 9. Ferestrele si golurile de aerisire de la subsol si parter, vor fi asigurate cu plasa din sârma deasa, pentru a nu permite patrunderea chibriturilor si resturilor de tigari aprinse.

Art 10. Spatiile de depozitare vor fi delimitate fata de cele de receptie si livrare, prin elemente rezistente la foc. Compartimentarile, inclusiv dintre gestiuni, nu vor fi din materiale combustibile.

Art 11. Corpurile electrice pentru iluminat vor fi prevazute cu globuri de protectie, iar cele care pot fi lovite, vor avea si armaturi.

Art 12. La depozitarea materialelor se va urmari ca acestea sa nu prezinte focare de incendiu, sa posede instructiuni de manipulare si depozitare. În cazul unor neclaritati, produsele vor fi pastrate în spatii separate pâna la obtinerea tuturor informatiilor necesare.

Art 13. Manipularea materialelor si substantelor, se va face în asa fel, încât sa nu se produca loviri, degradari, spargeri si reversari de produse. La spargerea ori degradarea unor ambalaje care contin substante periculoase se va proceda la îndepartarea eventualelor revarsari si la evacuarea din depozit a ambalajelor respective.

Art 14. Instalatia de încalzire din depozite si magazii va fi centrala cu apa calda sau abur.

Art 15. În caz de incendiu, concomitent cu actiunile de stingere, se va proceda la evacuarea materialelor depozitate în locuri fara pericol si organizarea supravegherii lor.

Art 16. Personalul care participa la actiunile de stingere si evacuare, va fi echipat cu mijloace de protectie (casti, masti, costume anticalorice).

CAPITOLUL 6.

ASPECTE PRIVIND AUTORIZAREA PENSIUNILOR ÎN ALTE ȚĂRI EUROPENE

Dintre variatele forme de ospitalitate agroturistică, aceea de găzduire a oaspeților în încăperi din gospodăria agricolă este predominantă în Europa Centrală în timp ce în Europa de Nord predomină campingul în exploatațile agricole. Întrucât agroturismul este o formă aparte de turism rural și în multe țări cele două forme se tratează global este necesară prezentarea caracteristicilor naționale ale ambelor forme de turism.

Agroturismul este tratat ca factor de dezvoltare rurală și beneficiază de facilități stabilite în vederea sprijinirii dezvoltării rurale. Cele mai multe reglementări privesc în ansamblu turismul în mediul rural și mai puțin se face referire directă la agroturism. Excepție în acest sens face Italia care are o lege națională expresă privind agroturismul și de asemenea multe legi regionale.

6.1 Franța Între țările care sunt angajate în valorificarea turistică a mediului rural se remarcă FRANȚA. Ea reprezintă țara care în trecut a dedicat mari eforturi valorificării resurselor turistice din așezările rurale direcționând spre o promovare globală a mediului rural prin inițiative de ospitalitate foarte diferențiate între ele și numai în parte comparabile cu conceptul Italian de agroturism.

Agroturismul adevărat este acela desfășurat în fermele-han și gospodăriile ecvestre. În primul caz este vorba de exploatații agricole echipate pentru activități de cazare și masă, care trebuie să fie complementare cu activitatea agricolă, iar în cel de-al doilea caz se oferă în plus și posibilitatea de practicare a activităților sportive ecvestre.

În Franța agroturismul favorizează pluriactivitatea și poate contribui la susținerea micilor exploatații agricole, aducându-le un venit suplimentar. Această formă specifică de turism rural este susținută fie la nivel organizatoric fie legislativ datorită faptului că în prezent este profund înrădăcinată convingerea că agricultura singură, în mare parte, nu este capabilă să satisfacă exigențele operatorilor agricoli, care în lipsă de alternative se văd constrânși să abandoneze terenurile agricole, așezările rurale, acest fapt ducând la grave repercusiuni asupra întregului teritoriu și asupra echilibrului social.

Capacitățile de cazare din mediul rural nu constituie obiectul unei reglementări naționale în ce privește clasificarea lor. Fiecărui „gîte” îi corespunde însă o carte și un certificat de calitate.

Deschiderea unui „gîte” trebuie declarată la primărie. Cazarea la sate este, în general, organizată la nivel departamental asigurându-se clasificarea, urmărirea și uneori rezervarea de locuri. O grilă de clasificare reunește circa 100 de criterii printre care:

- situarea spațiilor de cazare și amenajările exterioare;
- conceperea spațiului;
- mobilare și echipament.

Promovarea se face de către structuri create la fiecare nivel de organizare. La nivel comunal s-a înființat „Grupul Agricol de Exploatare în Comun”(G.A.E.C.) care permite exploatarea și promovarea unor „gîte” sau a unor hanuri țărănești.

În Franța, se disting mai multe structuri profesionale asociative care se disting unele de altele prin criterii și semnificații diferite. Între acestea putem aminti: „Gîtes de France”, „Agriculture et Tourisme “, „Logis de France “, „Cleconfort “, „Vilages Vacances Famille “, „Hotel et Chateaux “. Se observă deci, un număr de lanțuri constituite pe baza imaginii promovate: aceea a casei vechi, a conacului, a castelului, a morii modeste etc.

Logis de France reprezintă cea mai mare parte din adăposturile rurale franceze. Este organizat prin asociații departamentale care editează un pliant departamental cu un tiraj global de circa 1.700.000 de exemplare. O altă particularitate constă în clasamentul intern care folosește în loc de stele semilune, grila de clasament cuprinzând aproximativ 200 de criterii care fac obiectul unei actualizări periodice. Fiecare adăpost rural din lanț este supus unui control complet la fiecare 5 ani și poate duce la urcarea sau coborârea acestuia în clasamentul intern.

Toate reglementările sunt menite să sprijine dezvoltarea agroturismului și a turismului rural, care a luat o amploare deosebită în Franța.

6.2 Austria În legătură cu turismul rural în Austria au apărut încă din deceniul trecut două noțiuni „satul turistic de recreație” și „stațiunea de odihnă”.

Prin „sate turistice de recreație”, Uniunea Comunală austriacă are în vedere așezări sătești cu caracter predominant țărănesc, în care turistul poate să-și petreacă concediul în izolare și liniște și în același timp să cunoască obiceiurile și bogăția folclorică a zonei. Pentru ca o localitate să fie recunoscută ca „sat turistic de recreație “ ea trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- izolarea așezării, amplasarea la o distanță corespunzătoare de căile de comunicații mai frecventate;

- așezarea să corespundă, prin numărul și structura populației, caracterului unui sat; ea ar putea fi numai o porțiune izolată, circumscriasă, dintr-o localitate;
- arhitectura trebuie să se integreze în stilul tradițional al ținutului;
- pentru cazarea vizitatorilor sunt de preferat unități modeste;
- în amenajarea restaurantelor din zonă se va pune accentul pe caracterul țărănesc în ceea ce privește aspectul exterior, și vor fi servite, de preferință, mâncăruri cu specific local. Personalul de serviciu va purta costum național tradițional;
- lipsa totală a zgomotului;
- păstrarea datinilor, a portului popular, prezentarea de obiecte de artă populară, manifestări sportive locale, toate cad în sarcina organizațiilor locale;
- aceste tipuri de localități vor încuraja concediile familiale, creând posibilități de cazare pentru familiile cu copii, inclusiv spații de joacă pentru aceștia;
- asigurarea îngrijirii localității.

Prin conținutul produsului turistic oferit și prin caracteristicile unui astfel de sat de recreație forma de turism rural practică este de fapt agroturismul.

Amploarea pe care a luat-o în ultimii ani „turismul la fermă“ (denumire sub care se practică agroturismul) în Tirol s-a datorat necesității găsirii unor venituri extra agricole pentru țărani. În Tirol închirierea unei camere cu două paturi pentru turiști aduce un venit echivalent cu cel obținut de la o vacă cu lapte și este practică de o treime din gospodăriile zonei. În Tirol o familie din două primește turiști la fermă și au în medie 5,9 paturi.

În Austria agroturismul este bine organizat, răspândit în zonele colinare și montane și aduce importante venituri întregii economii agricole din aceste zone defavorizate.

O particularitate a agroturismului austriac este limitarea la un număr redus de oaspeți asupra cărora se concentrează o nevoie însemnată de forță de muncă și prelungirea sejurului turistic pentru îmbunătățirea gradului de ocupare a structurilor de primire.

În ce privește organizarea turismului rural, inclusiv agroturismul, în Austria sunt prezente următoarele organizații:

1. Organizații turistice sătești (O.S.T.) unul sau mai multe sate (dacă acestea sunt mai puțin populate sau frecventate).

Pot funcționa ca organizații publice dispunând de un buget alimentat de taxele de sejur plătite de turiști și de contribuțiile obligatorii ale sătenilor. Acestea au ca sarcini următoarele:

- birou de informații și rezervări de camere;
- editare de prospecte și calendare ale manifestărilor sătești și adiționale;
- acțiuni promoționale locale;

- întreținerea drumurilor de promenadă;
- contractarea de împrumuturi pentru investiții turistice la nivelul comunei.

2. La nivelul județului - Centre de Administrare a Organizațiilor Turistice Sătești (C.A.O.T.S.)

Sarcini:

- tutela financiară (contactarea băncilor pentru împrumuturi de amploare);
- împreună cu O.T.S. elaborează politica de amenajare globală a spațiului;
- elaborarea unei “zone turistice “ permițând fiecărei zone, în funcție de profit, un program de amenajare turistică;
- prevederi privind unele exonerări de impozite pe veniturile din diversele forme de turism rural practicate în comunele montane;
- elaborarea unui plan de credite pentru investiții agrare;
- politica agricolă pentru satele montane trebuie să aibă în vedere:
 - 1) reforma structurii funciare;
 - 2) executarea gratuit a unor operațiuni de sistematizare rurală;
 - 3) organizarea piețelor agricole;
 - 4) reduceri de prețuri la carburanți;
 - 5) măsuri speciale de ajutorare a zonelor defavorizate;
 - 6) controlul operațiunilor funciare (pentru evitarea fărâmițării proprietății agricole).
- frânarea, pe cât posibil, a proliferării reședințelor secundare din comunele montane.

Reglementările privind promovarea turismului rural și a agroturismului în Austria vizează mai multe niveluri. Pe plan local „Sindicatul de Inițiativă Sătești“ utilizează pentru promovarea produsului turistic o parte importantă a bugetului, care provine din taxele de sejur plătite de turiști și din contribuțiile membrilor săi. Pentru acțiuni de mai mare anvergură și pentru realizarea unei eficiențe sporite se grupează mai multe sate utilizându-se fondurile pentru o temă comună.

La nivel provincial „Oficiul de Turism al Landului“ prelevă o „taxă pentru dezvoltarea turismului“ din care se finanțează propaganda turistică pentru ansamblul zonei.

La nivel federal funcționează „Oficiul pentru Promovarea Turismului Austriac“ care are ca scop intensificarea efortului publicitar pentru creșterea fluxurilor turistice internaționale.

În materie agroturistică principalele reglementări sunt date de Land, iar ajutoarele financiare sunt alocate de stat. Limite bine precizate diferențiază agroturismul austriac de celelalte activități de recepție normale

și anume, nu mai mult de 10 paturi pe gospodărie, mese servite la ore prestabilite, cu meniu fix și personal aparținând gospodăriei agricole.

Modalitatea de control a activității și pregătirea profesională a operatorilor sunt reglementate de legi regionale. Publicitatea ofertei agroturistice este încredințată asociațiilor de operatori ce se constituie la nivel districtual și se unesc la nivel regional.

6.3 Germania În Germania (fosta RFG) agroturismul este bine conturat și el s-a dezvoltat sub denumirea de „vacanță la ferme țărănești”, spre deosebire de Franța și chiar Austria unde el este înglobat în turismul rural. Acest fenomen a luat ființă și s-a răspândit începând de la jumătatea anilor '60, când familiile de agricultori încep să se gândească la surse suplimentare de venit.

Două mari organizații care reprezintă interesele agricultorilor „Societatea germană pentru agricultură” (D.L.G.) și „Organizația pentru stimularea opiniei publice” (I.M.A.) au început să colecteze adresele acelor ferme care s-au declarat dispuse să primească turiști. În martie 1967 D.L.G. a editat o broșură cuprinzând peste 900 de adrese. În mod obișnuit proprietarii acestor ferme oferă cazare și mic dejun.

Organizatorii acestei forme specifice de turism - agroturismul consideră că este necesară o strânsă legătură între gazde și administrația locală, vacanța la fermă a devenit o importantă sursă de venit.

Pe plan național s-a lansat acțiunea „Vacanță la ferme țărănești”. Statul acordă împrumuturi speciale acelor gospodării care oferă turiștilor locuințe corespunzătoare.

Clasificarea caselor de vacanță și a apartamentelor de vacanță se face după criteriile „Organizației germane de turism”. Clasificarea este făcută pe 5 categorii de confort cu „stele-Simbol ”. Clasificarea caselor și apartamentelor de vacanță are o valabilitate de 3 ani, apoi e posibilă o nouă evaluare. Criteriile pentru clasificarea caselor și a apartamentelor de vacanță au fost pentru prima dată stabilite în Martie 1994. În Decembrie 2002 au fost prelucrate și apoi în 16 ianuarie 2003 au fost promulgate de către organizația de turism german.

Activitatea agroturistică se remarcă în principal printr-o organizare particulară, la nivel regional se distribuie stimulente, în timp ce statul manifestă un interes insuficient, el acordând împrumuturi speciale acelor gospodării care oferă turiștilor condiții corespunzătoare. Gospodăriile care au un număr maxim de 8 locuri de cazare nu trebuie să posede nici un fel de autorizație. De asemenea Landul stimulează cererea pentru agroturism, rambursând o parte însemnată din cheltuielile familiilor cu trei sau mai mulți copii care practică agroturism și au venituri reduse.

6.4.Belgia În Belgia agroturismul este luat în considerare în cadrul noțiunii de „turism la țară”, care se suprapune cu noțiunea de turism rural, întâlnită în majoritatea țărilor. Literatura de specialitate vorbește de existența în Belgia a trei forme de „turism la țară”:

1. locuință în gospodăria agricolă;
2. cameră de oaspeți (pentru găzduire) în gospodărie incluzând și masa;
3. agrocamping.

Locuința în gospodăria agricolă este acea formă de găzduire ce presupune existența unui imobil mobilat și cu intrare separată de cea a agricultorilor. Astfel de locuințe trebuie să cuprindă cel puțin o cameră de 12 m² mobilată, o cameră de 9 m², o bucătărie cu toate materialele necesare unei familii precum și instalație igienico-sanitară.

Camera de oaspeți este acea formă de turism rural care presupune găzduirea într-o cameră ce face parte din locuința personală a agricultorilor și trebuie să aibă un dormitor și servicii igienice.

În ce privește agrocampingul este vorba de un camping organizat de către un administrator agricol pe un teren ce intră în gospodăria sa. Într-o gospodărie agricolă nu poate exista mai mult de un teren destinat agrocampingului.

În Belgia agroturismul propriu-zis în exploatarea agricolă este o activitate complementară foarte marginală. Evoluția acestei activități este lentă, dar cu toate acestea reprezintă o ocazie pentru a da agriculturii o imagine de ansamblu și pentru a descoperi acest mediu atât de bogat. Activitatea de agroturism (sub denumirea de cameră de oaspeți sau agrocamping) în exploatarea agricolă reprezintă pentru familia de agricultori posibilitatea de a veni în contact cu alte mentalități și alte culturi. Veniturile mai ridicate ale exploatarei agricole belgiene, comparate cu alte state, determină nivelul de dezvoltare mai scăzut al acestei forme de turism rural.

În Belgia legea din 29.02.1963 împreună cu adăugirile făcute prin Decret Regal în 17.07.1964 și 1974 reglementează statutul fermelor „turism la țară”. Aceste reglementări constituie o bază pentru cel care practică aceste forme de turism. Din articolele din cuprins putem aminti:

- pot fi folosite mai multe denumiri: hotel, hotelărie, han și „gasthof” la fel ca și motel;
- un ecuson trebuie așezat vizibil pe orice amplasament;
- modelul ecusonului variază în funcție de instituție;
- denumirea de hotel se atribuie pentru o clădire cu minimum 15 camere pentru comune sau așezări cu mai mult < 10.000 locuitori;
- fiecare cameră trebuie să fie înzestrată cu cel puțin o chiuvetă cu apă curentă (caldă și rece), cu prize de curent pentru mașina de ras electrică și cu un dispozitiv de apel;
- fiecare cameră trebuie să fie identificată din exterior cu ajutorul unui nume de marcă sau marcă particulară.

- dacă sunt servite mesele, restaurantul sau sala de mese trebuie înzestrate cu mese care au garnituri de șervețele din material textil.

Un alt aspect interesant în cadrul reglementărilor belgiene reprezintă definirea responsabilităților exploatatorului: în articolul 14 din Decretul Regal din 17.07.1964 se menționează ca „înlocuirea persoanei însărcinate cu gestiunea zilnică a „instituției” necesită înștiințarea Comisariatului General al Turismului de către exploatator, prin scrisoare recomandată în termen de 10 zile de la intrarea în funcțiune a noului girant și un certificat prin care se garantează că respectivul nu atentează la bunele moravuri.

În ce privește agroturismul, putem remarca reglementări generale, comune cum ar fi: disponibilitatea locuinței pentru închiriere minimum 3 luni pe an, încheierea unui contract pentru fiecare închiriere în care să fie stipulat dinainte prețul, independent de orice taxă. Aceste reglementări au rolul de a prelungi sezonul turistic.

6.5 Olanda Executivul olandez a avut drept obiectiv pentru anii '80 de a face din zonele rurale nu numai zone productive ci și un loc atractiv și de recreere. Pentru perioada 1995-2005 guvernul a avut ca scop crearea unui teren destinat sejurului sub formă de agrocampinguri pe o suprafață de 28.000 ha.

Intervenția din partea agricultorilor olandezi cu activități recreative este concentrată pe agrocamping. Importanța acestei activități îmbracă două aspecte:

1) partea de agrocamping în toată zona este foarte mică. Numai 2 % din zona disponibilă pentru camping este situată în cadrul exploatației agricole (fermei);

2) numai 2 % din agricultori oferă oportunități pentru această formă de recreere.

Una din principalele cauze care au dus la această situație este limitarea în timp a perioadei favorabile agrocampingului, datorită condițiilor climatice.

6.6.Spania Prin agroturism se înțelege numai activitatea de primire și ospitalitate exercitată de întreprinzători agricoli prin utilizarea propriei baze materiale în legătură și în completarea activității agricole Dezvoltarea activității agroturistice nu presupune o deviere a activității agricole de bază sau a clădirilor. În activitățile agroturistice sunt cuprinse activitatea de ospitalitate sezonieră, administrarea de mâncăruri și băuturi din gospodăria agricolă precum și organizarea de activități recreative.

În Spania există 16 legi regionale privind turismul rural, dar numai trei provincii au reglementări privind agroturismul. Fenomenul are o amploare mai mare în Țara Bascilor. Astfel U.E. a subvenționat în proporție de 25 până la 50 % Agrotourismul Basque, subvențiile fiind destinate

ameliorării condițiilor de viață ale agricultorilor prin dezvoltarea activităților complementare (agroturism, artizanat etc.). Guvernul basc a publicat un decret prin care se permitea fermierilor să-și completeze activitățile cu servicii turistice oferite vizitatorilor. Legea care reglementează agroturismul în Țara Bască este Decretul 128/1996, modificat de Decretul 210/1997. Potrivit acestuia se pot crea „așezări agroturistice” care prestează activități de găzduire, la un preț corespunzător și trebuie să întrunească următoarele condiții:

- casa să fie în stil tradițional și să respecte stilul arhitectural al mediului rural;
- are cel puțin minimum de dotări;
- proprietarul casei lucrează preferabil în sectorul agricol, creșterea animalelor și forestier.

Serviciul minim oferit este găzduirea, micul dejun și alte servicii complementare (accesul la bucătăria casei etc.). Comunitățile autonome au putere de legiferare în materie de dezvoltare turistică regională. În funcție de priorități, dispozițiile variază de la o regiune la alta. Legiferarea privește găzduirea rurală ca una din componentele dezvoltării turistice a zonelor rurale spaniole.

6.7 Anglia Agroturismul este o activitate bine înrădăcinată și care a frânat mult abandonarea zonelor rurale datorită marilor crize ce au lovit sectorul primar. Încă din anii '80 mulți agricultori au avut inițiative în domeniul agroturismului datorită beneficiilor suplimentare rezultate în urma cererii crescute de turism în zonele rurale.

Cazarea turiștilor se face în camerele din gospodărie care inițial adăposteau lucrători agricoli. În prezent recepția turiștilor se realizează în două moduri: - cazarea în camere situate în aceeași clădire cu agricultorul (farmhouse accomodation) sau cazarea în apartamente independente (self-catering units). De asemenea numeroase sunt și campingurile rurale.

În Anglia pentru a contura activitatea de turism rural și agroturism se folosește termenul de turism la fermă, prin care se înțelege o afacere condusă de un fermier pentru divertismentul și educarea clienților, cu scopul de a promova produsele de la fermă și implicit pentru a crea venituri suplimentare. Fermele din Anglia oferă trei tipuri de găzduire:

a) fermă de tip **Bed & Breakfast** ce include un dormitor, o baie și mic dejun. Tarifele sunt cuprinse între 15 și 25 de lire sterline pe persoană pe noapte (cca. 25-45 dolari).

b) **Unit Range**, care are o bucătărie mică, un dormitor și baie. Poate fi situată în aceeași clădire cu agricultorul sau într-o clădire independentă. Închirierea se poate face pe o săptămână sau pentru weekend-uri prelungite. Prețurile variază între 190 și 390 de lire sterline pe săptămână (cca. 323-633 dolari).

c) Bunk-house, este cel mai modest tip de găzduire și poate adăposti 8-15 persoane și oferă și încăperi pentru gătit. Acest tip de găzduire este destinat persoanelor mai puțin pretențioase, combinând 3 obiective: găzduire necostisitoare, venituri suplimentare pentru fermieri și păstrarea tradiției privind modul în care sunt construite casele, fără modernizare. În domeniul agroturismului nu există reglementări specifice, politica națională în acest domeniu prevede controale foarte severe privind orientarea stimulentele către zonele mai sărace.

6.8 Italia Apariția agroturismului italian modern poate fi situată încă în jurul anului 1965, an în care se constituie, la inițiativa Confederației Generale Agriculturii Italiene, prima organizație agroturistică națională „L'Agriturist”, la care s-au adăugat în 1980 alte două asociații naționale „Terranostra” și „Turismo verde”, constituite fiind, prima în 1973, ca inițiativă a Confederației Naționale a Cultivatorilor Direcți (Coldiretti) și două în 1976 fiind opera Confederației Italiene a Cultivatorilor. Cele trei asociații unindu-se au constituit consorțiul „Anagritur”. Ele sunt în măsură să stabilească contactul cu o foarte mare parte din agricultorii italieni putând exercita un rol foarte important în organizarea ofertei de ospitalitate și în promovarea cererii de vacanțe în gospodăria agricolă.

Fenomenul agroturistic are în Italia o amploare deosebită comparativ cu restul țărilor, datorită definirii și reglementării clare a acestui tip de activitate turistică.

Fiecare regiune are propria lege în acest domeniu, care fixează anumite limite în ce privește activitatea agroturistică, pe lângă legea națională cadru, putând considera Italia ca fiind țară de referință în domeniul agroturismului

În Italia activitatea agroturistică este reglementată astfel:

- o lege națională care fixează cadrul general de desfășurare a activității agroturistice;

- numeroase legi regionale, în care se stabilesc detalii specifice condițiilor concrete de desfășurare a acestei activități

În data de 5 decembrie 1985 a fost promulgată legea nr. 730 privind activitatea agroturistică. Această lege definește foarte precis activitatea agroturistică. Pe lângă definirea agroturismului, legea cuprinde și referiri la normele igienico-sanitare, la limitele activității agroturistice etc.

Legea interzice construirea de noi spații pentru practicarea acestei activități, dar sprijină restaurarea vechilor clădiri rurale. De asemenea este prevăzută în lege posibilitatea creșterii animalelor pentru divertisment, posibilitatea participării la muncile agricole, a desfășurării de activități didactice și culturale. Nu există în lege precizări privind vânzarea directă a produselor obținute. Administrațiile comunale au fixat zile de târg, când produsele pot fi vândute.

Atât legea națională cât și legile regionale prevăd două tipuri de limite privind serviciile de ospitalitate rurală și anume:

- limite temporale;
- limite dimensionale.

Primele limite sunt impuse de caracterul sezonier al activității, iar celelalte variază în funcție de specificul regiunii.

Activitatea agroturistică se organizează în baza unei autorizații comunale. Fiecare regiune are propriile reglementări cuprinse într-o lege regională, dar toate regiunile prevăd existența unei liste care să cuprindă toți operatorii agroturistici. Înscrierea în aceste liste regionale este condiția necesară pentru obținerea autorizației comunale. Lista este întocmită de o comisie formată în baza unui decret al președintelui comitetului regional.

Nu pot fi înscriși în listă persoanele care au fost condamnate pentru delikte în materie de igienă și sănătate precum și persoanele declarate delincvente.

Cei care vor să desfășoare activități agroturistice trebuie să se prezinte la primăria unde se află situat imobilul cu o cerere care conține descrierea detaliată a activității pe care vrea să o desfășoare, a gospodăriei, a clădirii și a zonei în care se situează, a capacității de recepție, a perioadei când se poate exercita activitatea și a tarifelor pe care intenționează să le practice în cursul anului. De exemplu, pe lângă cerere mai sunt necesare:

- copie după certificatul sanitar al persoanelor care exercită activitatea;
- avizul favorabil al autorității sanitare competente privind mediul în care se desfășoară activitatea;
- copie după actul de concesiune a clădirii, dacă este necesar completată cu alte documente;
- certificat de înscriere în lista regională.

Primarul se pronunță asupra cererii în termen de 9 zile de la prezentarea ei. Scurgerea termenului fără să se pronunțe asupra cererii face ca cererea să fie considerată acceptată. În termen de 30 de zile de la primirea cererii sau de la scadența privind pronunțarea asupra ei, primarul trebuie să emită autorizația care-i dă dreptul solicitantului să desfășoare activitate agroturistică.

Până la 31 iulie în fiecare an, cei interesați trebuie să prezinte la primărie o declarație conținând tarifele pe care intenționează să le practice în cursul anului.

Legea națională fixează doar în linii generale anumite aspecte legate de activitatea agroturistică, ele urmând a fi detaliate în legile regionale. Așa este de exemplu componența comisiilor, care întocmesc listele regionale, care variază de la o regiune la alta, dar aproape peste tot se observă prezența reprezentanților organizațiilor profesionale ai operatorilor agroturistici, majoritatea reprezentați la nivel regional sau național de regulă de trei reprezentanți.

În unele regiuni, cum este cea de care ține provincia Basilicata, se includ în comisii și experți regionali.

O disciplină aparte este prevăzută de legea regională în cazul provinciei Molise, potrivit căreia numai conducătorii de gospodării agricole sau fiii lor au posibilitatea să se înscrie pe listele regionale, urmând ca apoi să facă o descriere detaliată a activității ce intenționează să o dezvolte precum și a propriei gospodării.

În provincia Valle d'Aosta legea regională impune anumite condiții privind practicarea agroturismului:

a) cel ce practică agroturism să fie rezident sau domiciliat în Valle d'Aosta;

b) să fie conducător de gospodărie agricolă sau rudă de gradul doi sau trei cu acesta, dar cu condiția să presteze el însuși o activitate agricolă continuă în gospodăria respectivă.

Respectând aceste condiții și întrunind cerințele referitoare la imobilele destinate activității agroturistice se poate obține înscrierea pe listele regionale și certificatul de operator agroturistic indicând limitele și modalitățile de exercitare a activității. Listele regionale sau chiar provinciale pot fi revizuite verificând existența celor prevăzute.

În unele regiuni se prevede formarea de operatori agroturistici prin constituirea unui centru de formare profesională pentru agroturism.

Legile regionale reglementează numărul de camere utilizate pentru primirea turiștilor, care diferă de la o provincie la alta. Astfel, în Sardegnă 10 locuri, în Marche 18 locuri, Umbria 15 locuri pentru o clădire sau 30 de locuri pentru o gospodărie. În lege sunt prevăzute până la 10 camere cu o capacitate de cazare de maxim 25 persoane.

În zonele montane potrivit directivelor C.E.E. este permisă găzduirea în maxim 3 camere cu 6 paturi, mai multe spații accesorii, toate să fie gestionate de întreprinzătorul agricol și familia sa. De asemenea s-a reglementat și spațiul pentru numărul de corturi ce diferă de la o regiune la alta astfel:

Umbria - 4 locuri pentru rulote sau corturi așezate în 3 „piețe” (destinat campingului), dar fără să depășească 15 locuri.

Toscana - maximum 12 corturi.

Emilia Romagna - este stabilit numărul de locuri unde pot fi amplasate dar nu și numărul maxim de persoane ce pot fi adăpostite.

Basilicata - nu există dispoziții privind limitele și criteriile activității agroturistice dar aceasta se ghidează după reglementările anuale ale Departamentului pentru Agricultură și Păduri, după programul agroturistic regional și după planul anual.

În provincia Marche produsele obținute trebuie să fie biologice, Toscana minimum 50% din produsele oferite trebuie să fie produse tipice

obținute în gospodăria agricolă respectivă. Situația este identică și în provincia Veneto atât pentru produsele alimentare cât și pentru băuturi.

Și în ce privesc activitățile recreative există diferențieri de la o regiune la alta, astfel Umbria și Basilicata sunt renumite prin creșterea de cai pentru turismul ecvestru, ca formă de recreere, Sardegnă este renumită prin pescuitul sportiv și prin organizarea de „vacanțe - muncă”.

Activitățile culturale și de divertisment pot fi desfășurate de un singur operator agroturistic sau de alți membri ai familiei pentru că după o zi de muncă la câmp pentru operator este destul de greu să întrețină oaspeții. Singura lege care consideră că activitățile recreative trebuie să aparțină gospodăriei agricole este cea care operează în provincia Toscana.

Sistemul de clasificare a structurilor turistice de primire este conținut în Legea Cadru pentru turism. În această lege sunt enumerate 12 tipuri de structuri de primire, care nu exclud identificarea altor structuri ce pot fi prezente în regiuni în funcție de exigențele locale. În lege sunt prevăzute numai dotările minime pe care structurile de primire trebuie să le posede. Dotările indicate privesc doar hotelurile, motelurile și satele hoteliere, în timp ce pentru gospodării și campinguri nu sunt indicate nici dotările obligatorii.

Potrivit noii legi toscane nr. 55/1994 „Clasificarea structurilor de primire agroturistice”, clasificarea se face în baza unor criterii cum ar fi dotările posedate cu atribuirea unui număr de maxim 5 stele în funcție de punctajul obținut. În funcție de dotările luate în considerare la sfârșitul clasificării se disting „dotări obligatorii” prestabilite și necesare pentru orice nivel de clasificare și „dotări fungibile” care concură la obținerea unui punctaj total în baza căruia vine determinată clasificarea.

Clasificarea este obligatorie și este condiția indispensabilă pentru a obține autorizația comunală de exercitare a activității agroturistice.

Pe baza declarației titularului și ca urmare a solicitării atribuirii unei clase, primăria acordă categoria respectivă.

Elementele luate în considerare la clasificare pot fi grupate în 4 categorii:

- tipul de primire;
- asociația de care aparține;
- caracterul preponderent al gospodăriei;
- marca regională pentru recunoașterea specificului local.

CAPITOLUL 7.

ASPECTE PRIVIND ACTIVITATEA DE CONTROL ÎN UNITĂȚILE DE TURISM

7.1 Hotărârea nr. 1267/2010

Sectiunea 1

Eliberarea, retragerea si radierea certificatelor de clasificare pentru structurile de primire turistice

Art. 1. — Structurile de primire turistice, indiferent de forma de proprietate si administrare, se clasifica in functie de caracteristicile constructive, de dotari si serviciile prestate.

Art. 2. — Autoritatea administratiei publice centrale responsabila in domeniul turismului elibereaza certificatele de clasificare pentru structurile de primire turistice, pe baza declaratiei standardizate date pe propria raspundere de solicitant, insotita de documentatia aferenta completa, prin care se atesta indeplinirea conditiilor si criteriilor de autorizare.

Art. 3. — In sensul prezentei hotarari, prin solicitant se intelege operatorul economic proprietar si/sau administrator al unei structuri de primire turistice.

Art. 4. — (1) Pentru obtinerea certificatului de clasificare a structurilor de primire turistice, solicitantul depune pe propria raspundere, la sediul autoritatii publice centrale responsabile in domeniul turismului, declaratia standardizata insotita de documentatia completa prevazuta in normele metodologice care reglementeaza conditiile si criteriile de autorizare a structurilor de primire turistice, inainte de darea lor in folosinta.

(2) Cererea solicitantului este procesata in cel mai scurt termen, dar nu mai mult de 30 de zile calendaristice de la data depunerii declaratiei standardizate insotite de documentatia completa. Termenul poate fi prelungit o singura data, pentru o perioada de maximum 15 zile calendaristice. Valabilitatea documentelor depuse initial nu este afectata de prelungirea dispusa de autoritatea competenta.

(3) Prelungirea termenului de eliberare a certificatului de clasificare, precum si durata acestei prelungiri trebuie motivate in mod corespunzator si notificate solicitantului inainte de expirarea termenului initial.

(4) Certificatul de clasificare pentru structurile de primire turistice se considera eliberat in situatia in care autoritatea emitenta nu a raspuns in termenul prevazut la alin. (2), cu exceptia cazului in care acest lucru este justificat de motive imperative de interes general, inclusiv de un interes legitim al unei terte parti.

(5) In cazul unei documentatii incomplete, solicitantul este informat in cel mai scurt timp, dar nu in mai mult de 5 zile lucratoare de la primirea ei, cu privire la necesitatea transmiterii de documente suplimentare, precum si cu privire la consecintele asupra termenului de procesare a documentatiei prevazut la alin. (2).

(6) In situatia in care solicitantul nu indeplineste conditiile pentru eliberarea certificatului de clasificare, autoritatea emitenta comunica in scris in termenul prevazut la alin. (2) motivul neacordarii acestuia.

Art. 5. — (1) Certificatele de clasificare sunt valabile pana la modificarea conditiilor si criteriilor pentru care au fost eliberate sau pana la data mentionata in acestea.

(2) In situatia in care au aparut modificari cu privire la indeplinirea conditiilor si criteriilor care au stat la baza eliberarii certificatului de clasificare, operatorul economic proprietar si/sau administrator al unei structuri de primire turistice este obligat sa solicite o noua clasificare a structurii de primire turistice in cauza, in termen de 30 de zile de la aparitia modificarilor.

(3) Operatorul economic proprietar si/sau administrator al unei structuri de primire turistice este obligat sa solicite eliberarea unui nou certificat de clasificare inainte de expirarea valabilitatii mentionate in certificatul de clasificare.

(4) In cazul incetarii activitatii structurii de primire turistice operatorul economic proprietar si/sau administrator al structurii de primire turistice in cauza are obligatia sa solicite autoritatii administratiei publice centrale responsabile in domeniul turismului radierea certificatului de clasificare si sa restituie certificatul de clasificare si fisa/fisele anexe in original, prin posta cu confirmare de primire sau prin depunerea acestora la registratura autoritatii administratiei publice centrale responsabile in domeniul turismului.

Art. 6. — (1) Denumirea, tipul si insemnele privind categoria de clasificare a structurii de primire turistice se expun la loc vizibil, in exteriorul cladirii, iar certificatul de clasificare, numarul de telefon al autoritatii administratiei publice centrale responsabile in domeniul turismului se afiseaza vizibil si in mod lizibil la receptie, in holul structurilor de primire turistice care nu dispun de receptie si in spatiul de la intrare in saloanele de servire a mesei, pentru a fi cunoscute de turisti.

(2) Operatorul economic proprietar si/sau administrator de structuri de primire turistice este obligat sa furnizeze informatii reale cu privire la denumirea, tipul, categoria de clasificare si serviciile prestate in toate materialele de promovare, conform certificatului de clasificare obtinut.

(3) Certificatul de clasificare si anexa/anexele la certificatul de clasificare se pastreaza in permanenta in original in structura de primire turistica in cauza.

Art. 7. — Este interzisa functionarea structurilor de primire turistice fara certificate de clasificare, cu certificate de clasificare expirate sau cu o alta structura a spatiilor decat cea stabilita prin anexa certificatului de clasificare.

Art. 8. — (1) In scopul protectiei turistilor, operatorul economic proprietar si/sau administrator al unei structuri de primire turistice are urmatoarele obligatii:

a) sa asigure functionarea la categoria si/sau tipul de structura de primire turistica mentionate in certificatul de clasificare;

b) sa respecte reglementarile legale in vigoare in ceea ce priveste desfasurarea activitatii in structurile de primire turistice;

c) sa respecte nivelul maxim de zgomot stabilit prin reglementarile specifice privind organizarea programelor artistice, a auditiilor muzicale, video, TV, organizate in aer liber, in constructii deschise, cum sunt cele care nu au toate laturile si acoperisul izolate fonic, precum si in constructii provizorii, cum sunt corturile, terasele acoperite si altele asemenea.

(2) Operatorii economici proprietari si/sau administratori ai structurilor de primire turistice clasificate de pe litoralul romanesc au obligatia sa asigure functionarea acestora pe toata perioada sezonului turistic estival, respectiv perioada 1 mai—30 septembrie a fiecarui an.

Art. 9. — (1) Certificatul de clasificare se retrage de catre personalul cu atributii de control din cadrul autoritatii administratiei publice centrale responsabile in domeniul turismului, in situatia in care nu sunt respectate obligatiile stabilite la art. 8 alin. (1).

(2) In situatia in care au fost remediate deficientele pentru care certificatul de clasificare a fost retras, operatorul economic proprietar si/sau administrator al unei structuri de primire turistice solicita reluarea activitatii turistice printr-o cerere scrisa adresata administratiei publice centrale responsabile in domeniul turismului. Restituirea certificatului de clasificare retras se va face dupa ce personalul cu atributii de control din cadrul administratiei publice centrale responsabile in domeniul turismului constata remedierea deficientelor, in termen de 15 zile de la data inregistrarii cererii scrise a solicitantului.

(3) In situatia in care nu au fost remediate deficientele pentru care s-a retras certificatul de clasificare in conformitate cu prevederile art. 8 alin. (1) lit. a), solicitantul va relua procedura de clasificare pentru tipul si categoria de clasificare efectiv indeplinite. Procedura de clasificare se reia conform prevederilor art. 4.

(4) In situatia in care nu au fost remediate deficientele pentru care s-a retras certificatul de clasificare in conformitate cu prevederile art. 8 alin. (1) lit. b), operatorul economic nu are dreptul de a solicita eliberarea unui nou certificat de clasificare pentru orice tip de structura de primire turistica si categorie de clasificare pentru structura in cauza, pana la remedierea

deficientelor mentionate in actul de control prin care a fost retras certificatul de clasificare.

(5) Autoritatea administratiei publice centrale responsabila in domeniul turismului va publica periodic pe site-ul propriu lista cuprinzand structurile de primire turistice carora le-au fost retrase certificatele de clasificare si, respectiv, lista celor carora le-au fost restituite certificatele de clasificare.

(6) In perioada in care certificatul de clasificare este retras, operatorul economic proprietar si/sau administrator al unei structuri de primire turistice nu are dreptul sa desfasoare activitati turistice si sa incaseze venituri din exploatarea structurii de primire turistice respective.

Sectiunea a 2-a

Eliberarea, retragerea si radierea licentelor de turism, respectiv eliberarea brevetelor de turism

Art. 10. — (1) Operatorul economic poate desfasura activitati de ofertare si comercializare a serviciilor si/sau a pachetelor de servicii turistice pe teritoriul Romaniei numai in baza licentei de turism si, dupa caz, a anexelor la aceasta, eliberate de autoritatea administratiei publice centrale responsabila in domeniul turismului.

(2) Activitatile prevazute la alin. (1) se pot realiza si sub forma electronica, prin intermediul siteurilor sau on-line, numai in baza licentei de turism eliberate de autoritatea administratiei publice centrale responsabila in domeniul turismului.

(3) Filialele, sediile secundare/reprezentantele agentilor de turism cu sediul intr-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spatiului Economic European, care isi desfasoara activitatea de ofertare si comercializare a serviciilor si pachetelor de servicii turistice pe teritoriul Romaniei, trebuie sa notifice in prealabil autoritatea publica centrala responsabila in domeniul turismului in ceea ce priveste inceperea activitatii pe teritoriul Romaniei.

(4) Notificarea va cuprinde in mod obligatoriu informatii referitoare la garantia financiara si la asigurarea de responsabilitate civila profesionala a operatorului economic. In cazul in care intervin modificari ale elementelor din notificare, agentia de turism prevazuta la alin. (3) are obligatia sa reinnoiasca notificarea in fiecare an, daca isi propune sa exercite activitate in cursul anului respectiv.

(5) Este interzisa desfasurarea de activitati turistice specifice agentilor de turism de catre operatorii economici fara a detine licenta de turism, cu licenta de turism retrasa sau expirata.

Art. 11. — (1) Licenta si brevetul de turism se elibereaza de autoritatea administratiei publice centrale responsabila in domeniul turismului, la cererea operatorului economic si, respectiv, a persoanelor fizice care solicita obtinerea brevetului de turism.

(2) Procedura de eliberare a licentelor si brevetelor in turism este cea reglementata de prevederile art. 4.

Art. 12. — (1) Licenta de turism si/sau anexa/anexele la aceasta sunt valabile pe perioada nedeterminata, pana la modificarea conditiilor si criteriilor de licentiere pentru care au fost eliberate.

(2) In situatia in care au aparut modificari cu privire la indeplinirea conditiilor si criteriilor care au stat la baza eliberarii licentei de turism si a sediilor secundare/reprezentantelor acesteia, operatorul economic va solicita autoritatii administratiei publice centrale responsabile in domeniul turismului eliberarea unei noi licente de turism, in termen de maximum 30 de zile de la data aparitiei modificarilor.

(3) Operatorul economic este obligat sa solicite o noua licenta de turism inainte de expirarea valabilitatii mentionate in aceasta.

(4) Operatorul economic este obligat sa respecte conditiile si criteriile in baza carora s-a eliberat licenta de turism si anexa/anexele la aceasta.

(5) In cazul incetarii activitatii agentiei de turism si/sau a sediilor secundare/reprezentantelor acesteia, operatorul economic in cauza are obligatia sa solicite autoritatii administratiei publice centrale responsabile in domeniul turismului radierea licentei de turism si/sau a anexelor la aceasta si sa restituie licenta de turism si anexa/anexele in original, prin posta cu confirmare de primire, sau prin depunerea acestora la registratura autoritatii administratiei publice centrale responsabile in domeniul turismului.

Art. 13. — (1) Licenta si brevetul de turism sunt netransmisibile.

(2) In scopul protectiei turistilor, operatorii economici care desfasoara activitati specifice agentilor de turism au urmatoarele obligatii:

a) sa afiseze licenta de turism si/sau anexa/anexele la aceasta la loc vizibil si lizibil in incinta agentiei de turism si a sucursalelor/reprezentantelor/sediilor secundare ale acesteia;

b) sa inscrie obligatoriu numarul licentei de turism pe documentele emise;

c) sa pastreze in permanenta in sediul agentiei de turism si in sediile secundare/reprezentantele acesteia originalul licentei de turism si/sau anexa/anexele la aceasta.

Art. 14. — (1) Licenta de turism si anexa/anexele la aceasta se retrag de catre autoritatea administratiei publice centrale responsabila in domeniul turismului, in urmatoarele situatii:

a) ofertarea, comercializarea serviciilor/pachetelor de servicii turistice fara respectarea reglementarilor legale in vigoare;

b) atunci cand operatorul economic comunica autoritatii administratiei publice centrale responsabile in domeniul turismului, din proprie initiativa, renuntarea la desfasurarea activitatii deturism;

c) atunci cand titularul unei licente de turism transmite licenta si/sau anexa/anexele la aceasta in scopul utilizarii de catre alt operator economic.

(2) Titularul unei licente de turism retrase in conditiile prevazute la alin. (1) lit. c) nu mai poate desfasura activitate de turism prin agentia de turism

si/sau prin sediile secundare/reprezentantele acesteia timp de 2 ani de la data retragerii.

(3) In perioada in care licenta de turism este retrasa, operatorul economic nu are dreptul sa desfasoare activitati turistice si sa incaseze venituri din exploatarea agentiei de turism.

(4) In situatia in care au fost remediate deficiențele pentru care licenta de turism si/sau anexa/anexele la aceasta au/a fost retrase/retrasa, operatorul economic solicita reluarea activitatii printr-o cerere scrisa adresata administratiei publice centrale responsabile in domeniul turismului.

Restituirea licentei de turism si/sau a anexei/anexelor la aceasta se va face dupa ce personalul cu atributii de control din cadrul administratiei publice centrale responsabile in domeniul turismului constata remedierea deficiențelor, in termen de 15 zile de la data inregistrarii cererii scrise a solicitantului.

(5) In situatia in care nu au fost remediate deficiențele pentru care s-au/s-a retras licenta de turism si/sau anexa/anexele la aceasta in conformitate cu prevederile alin. (1) lit. a), operatorul economic nu are dreptul de a solicita eliberarea unei noi licente de turism si/sau unei/unor anexe pentru agentia de turism in cauza, pana la remedierea deficiențelor mentionate in actul de control prin care au/a fost retrase/retrasa licenta de turism si/sau anexa/anexele la aceasta.

(6) Autoritatea administratiei publice centrale responsabila in domeniul turismului va publica periodic pe site-ul propriu lista cuprinzand agentiile de turism carora le-au fost retrase licențele de turism si, respectiv, lista celor carora le-au fost restituite licențele de turism.

Sectiunea a 3-a

Sanctiuni

Art. 15. — Constituie contravenții urmatoarele fapte:

- a) desfasurarea activitatii in structuri de primire turistice neclasificate, cu certificate de clasificare expirate sau cu o alta structura a spatiilor decat cea stabilita prin certificatul de clasificare;**
- b) nerespectarea prevederilor art. 5 alin. (2) si (3);**
- c) nerespectarea conditiilor si/sau criteriilor care au stat la baza clasificarii;**
- d) nerespectarea prevederilor art. 6;**
- e) continuarea desfasurarii activitatii in structura de primire turistica dupa retragerea certificatului de clasificare;**
- f) incasarea de venituri din exploatarea structurii de primire turistice dupa retragerea certificatului de clasificare si/sau a licentei de turism;**
- g) nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (1) lit. (c);**
- h) impiedicarea sub orice forma a persoanelor imputernicite de a-si exercita atributiile de serviciu legate de aplicarea prezentei hotarari;**
- i) nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (2);**

- j) desfasurarea de activitati turistice specifice agentiilor de turism de catre operatorii economici fara a detine licenta de turism sau prin sediile secundare/reprezentantele care nu au obtinut anexa la licenta de turism, cu licenta sau anexa/anexele la licenta de turism expirate sau retrase;**
- k) desfasurarea de activitati turistice specifice agentiilor de turism de catre operatorii economici dupa retragerea licentei de turism sau a anexei/anexelor la licenta de turism;**
- l) nerespectarea obiectului de activitate inregistrat in licenta de turism, corespunzator tipului de licenta de turism obtinut;**
- m) desfasurarea de activitati turistice in alte sedii decat cele inscrise in licenta de turism si anexele la aceasta;**
- n) nerespectarea conditiilor si criteriilor in baza carora s-au/s-a eliberat licenta de turism si/sau anexa/anexele la aceasta;**
- o) nerespectarea prevederilor art. 5 alin. (4), art. 12 alin. (5) si art. 13 alin. (2) lit. b) si c);**
- p) neasigurarea de ghizi atestati pentru derularea in bune conditii a programelor turistice, conform reglementarilor in vigoare;**
- q) utilizarea de autocare neclasificate;**
- r) ofertarea, comercializarea sau prestarea serviciilor de cazare si alimentatie in structuri de primire turistice neclasificate, cu certificate de clasificare retrase sau expirate;**
- s) functionarea operatorului economic fara detinerea politei de asigurare de garantare a platii cheltuielilor de repatriere a turistilor si/sau rambursarea sumelor achitate de turisti pentru achizitionarea serviciilor/pachetelor turistice, in cazul neexecutarii integrale sau partiale a serviciilor/pachetelor turistice achizitionate sau functionarea cu polita/politele de asigurare expirata/expirate;**
- t) prezentarea de informatii nereale in materialele de promovare, in oferte sau pe paginile de internet;**
- u) nerespectarea prevederilor art. 9 alin. (4) si art. 14 alin. (5).**

Art. 16. — (1) Contraveniile prevazute la art. 15 se sanctioneaza dupa cum urmeaza:

- a) faptele prevazute la lit. a), j) si m), cu amenda de la 10.000 lei la 20.000 lei;**
- b) faptele prevazute la lit. b), p), q) si r), cu amenda de la 5.000 lei la 10.000 lei;**
- c) faptele prevazute la lit. d) si t), cu amenda de la 6.000 lei la 12.000 lei;**
- d) fapta prevazuta la lit. o), cu amenda de la 8.000 lei la 10.000 lei;**
- e) faptele prevazute la lit. e), f), g), h), k), u) si s), cu amenda de la 30.000 lei la 50.000 lei;**
- f) faptele prevazute la lit. i), dupa cum urmeaza: amenda de la 8.000 lei la 10.000 lei pentru structurile de primire turistice care nu functioneaza**

incepand cu data de 15 mai a fiecarui an, de la 20.000 lei la 30.000 lei pentru structurile de primire turistice care nu functioneaza incepand cu data de 1 iunie a fiecarui an, de la 30.000 lei la 40.000 lei pentru structurile de primire turistice care nu functioneaza la data de 15 iunie a fiecarui an si de la 40.000 lei la 50.000 lei si retragerea certificatului de clasificare pentru structurile de primire turistice care nu functioneaza dupa data de 1 iulie a fiecarui an si pana la sfarsitul sezonului estival;

g) faptele prevazute la lit. l), cu amenda de la 5.000 lei la 10.000 lei;

h) faptele prevazute la lit. c) si n), cu amenda de la 40.000 lei la 50.000 lei.

(2) Contravenientul poate achita in termen de cel mult 48 de ore de la data incheierii procesului verbal ori, dupa caz, de la data comunicarii acestuia jumatate din minimul amenzii prevazute la alin. (1).

Art. 17. — Constatarea contravențiilor si aplicarea sancțiunilor se fac de catre:

a) personalul cu atribuții de control din cadrul autorității administrației publice centrale responsabile in domeniul turismului pentru contravențiile prevazute la art. 15 lit. a)—e), h)—u);

b) ofiterii si agenții de politie pentru contravențiile prevazute la art. 15 lit. g) si h);

c) personalul desemnat din cadrul autorității administrației publice centrale responsabile in domeniul finantelor pentru contravențiile prevazute la art.15 lit. f).

Art. 18. — Prevederile art. 15—17 se completeaza cu dispozitiile Ordonantei Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 180/2002, cu modificarile si completarile ulterioare.

7.2 Rezultate activitatea de control

Autoritatea Națională pentru Turism (ANT) continuă acțiunile de control și autorizare la structurile de primire turistice cu funcțiuni de cazare și alimentație publică, precum și la agențiile de turism.

În luna septembrie 2013, inspectorii ANT au efectuat peste 70 de acțiuni de control în cadrul cărora au fost verificate unități de cazare, de unități de alimentație publică și agenții de turism. În urma controalelor au fost retrase cinci licențe de turism și un certificat de clasificare și au fost aplicate 19 amenzi contravenționale în valoare totala de 485.000 lei, 21 de sancțiuni cu avertisment.

Deficiențele constatate de inspectorii ANT au constat în funcționarea agențiilor de turism fără a deține poliță de asigurare, funcționarea cu licența de turism expirată, fără a deține licența de turism sau anexa la licența de

turism, încetarea activității agenției la sediul declarat, nerespectarea de către agenție a contractului cadru încheiat cu turiștii, nerespectarea criteriilor stabilite în licența de turism.

În luna septembrie, inspectorii ANT au făcut și verificări la fața locului, în vederea clasificării structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare și alimentație publică.

Inspectorii ANT au întocmit 60 de certificate de clasificare structuri de primire turistice cu funcțiuni de cazare și alimentație publică. De asemenea, au fost eliberate aproximativ 130 de autorizații provizorii de funcționare pentru structuri de primire turistice cu funcțiuni de cazare și alimentație publică, 30 de licențe de turism, 28 de brevete de turism, 21 de atestate și ecusoane de ghid de turism și 50 de avize de specialitate pentru construcții în domeniul turismului.

Autoritatea Națională pentru Turism va continua să verifice toate structurile de cazare și alimentație, atât pe cele care s-au autoclasificat până în martie 2013 pe baza declarației pe proprie răspundere, precum și pe cele care au solicitat clasificarea, conform normelor aflate în vigoare.

Informații suplimentare:

În perioada iunie – septembrie 2013, Autoritatea Națională pentru Turism a efectuat aproximativ 550 de acțiuni de control, fiind verificate peste 400 de unități de cazare, 411 de unități de alimentație publică și 140 de agenții de turism.

În urma acțiunilor de control, inspectorii ANT au retras 6 certificate de clasificare și 13 licențe de turism și au fost aplicate amenzi contravenționale de 2.765.000 lei.

De asemenea, ANT a eliberat în ultimele trei luni peste 800 de certificate de clasificare structuri de primire turistice cu funcțiuni de cazare și alimentație publică, peste 850 de autorizații provizorii de funcționare pentru structuri de primire turistice cu funcțiuni de cazare și alimentație publică, aproximativ 500 de licențe de turism, peste 1150 de brevete de turism, peste 200 de atestate și ecusoane de ghid de turism, 90 autorizații de plajă și 125 de avize de specialitate pentru construcții în domeniul turismului.

CAPITOLUL 8.

STUDIU DE CAZ: CERCETĂRI REFERITOARE LA AUTORIZAREA PENSIUNILOR TURISTICE DIN ROMÂNIA

Cercetarea de față dorește să tragă un semnal de alarmă cu privire la problemele reale cu care se confruntă pensiunile turistice de mici dimensiuni din mediul rural, însă nu este una reprezentativă la nivel național din cauza eșantionului mic de respondenți.

Chiar și așa, studiul relevă unele probleme și curențe ale sistemului legislativ care ar trebui să fie subiectul unui studiu la nivel național pe un eșantion reprezentativ pentru:

- a avea o imagine clară și bine fundamentată a problemelor de ordin legislativ din acest domeniu;
- a obține date statistice cu privire la dimensiunea reală a impactului economic al pensiunilor turistice în mediul rural (inclusiv cele din zona gri sau neagră a economiei).

Caracteristicile afacerilor care au completat chestionarul sunt următoarele:

- capacitate de cazare de la 4 la 43 de locuri;
- clasificare de la 1 la 4 margarete;
- afilieri: Asociația de Ecoturism din România, Asociația de Turism Retezat, Asociația de Ecoturism Țara Dornelor, Nature Friends International, ANTREC, Asociația Geoparcul Dinozaurilor, Accueil Paysan;
- anul înființării: 1995 – 2012;
- localizare: Suceava, Hunedoara, Brașov, Maramureș, Tulcea, Covasna;
- 53% din pensiuni au înregistrat o durată medie a șederii de 3-5 nopți;
- 86% din pensiuni nu primesc deloc sau primesc sub 30% din turiști prin agenții de turism;

Pe lângă această evaluare rapidă prin intermediul chestionarului, pentru a obține o imagine globală a problemelor din domeniu, precum și pentru a identifica soluțiile la nivel european, au mai fost întreprinse următoarele activități:

1. Analiza legislației în domeniu din România realizată de un jurist;
2. Analizarea situației existente în turismul rural / ecoturism în următoarele țări: Spania, Irlanda, Suedia, Austria.

Aceste activități fac parte din proiectul *Advocacy pentru protecția mediului și dezvoltarea durabilă prin turism*, implementat de AER în parteneriat cu Asociația de Ecoturism Țara Dornelor (AETD) și Asociația

de Turism Retezat (ATR) și finanțat de Fundația pentru Parteneriat și Trust for Civil Society in Central and Eastern Europe în perioada 01 aprilie 2012 – 31 martie 2013.

Obiectivele principale ale proiectului:

- Existența unui set de propuneri pentru îmbunătățirea cadrului legislativ care reglementează activitatea pensiunilor turistice, ce va duce la stimularea dezvoltării locale durabile prin ecoturism și agroturism;
- Cristalizarea unui grup de reprezentare la nivel național pe domeniul afacerilor la scară mică în turism care va susține adoptarea unor măsuri legislative pentru dezvoltarea durabilă locală cu impact pozitiv asupra protecției mediului și a ariilor protejate pe termen mediu și lung;
- Revizuirea și alinierea sistemului de certificare în ecoturism „Eco-Romania” la cerințele Standardului GSTC (Global Sustainable Tourism Criteria).

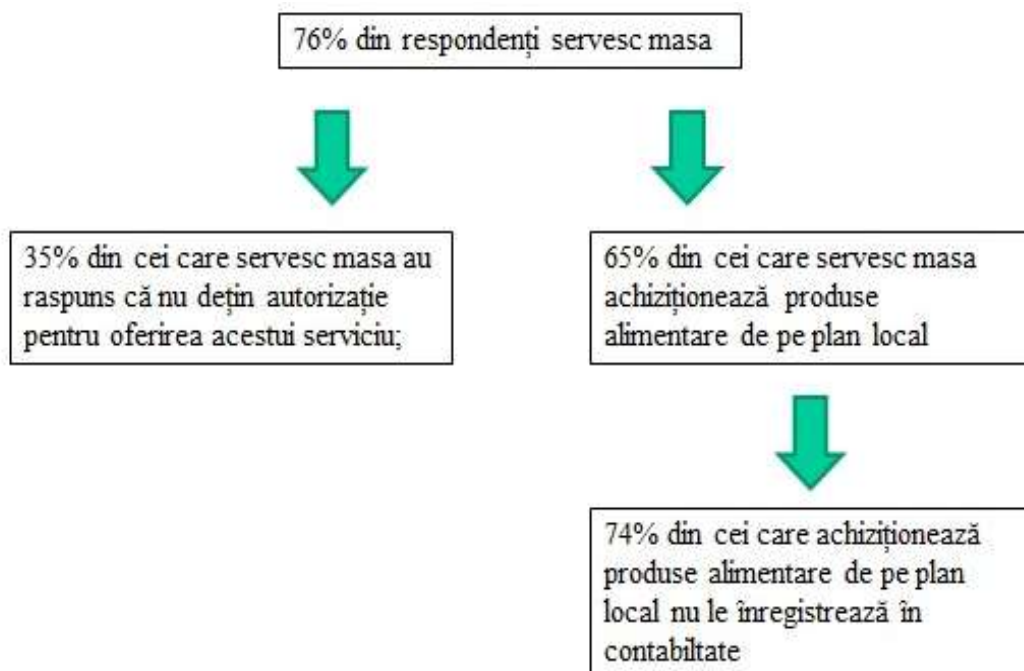
Rezultatele cercetării

Înainte de a vă prezenta rezultatele centralizate ale cercetării, dorim să facem precizarea că acestea reflectă strict opinia respondenților, prin urmare conțin o notă de subiectivism datorată experiențelor proprii în interacțiunea cu instituțiile responsabile de activitatea pensiunilor turistice. Uneori răspunsurile la unele întrebări deschise denotă necunoașterea legislației în vigoare sau chiar eroarea în care se află respondentul.

Secțiunea A: Vă rugăm să enumerați dotările sau facilitățile impuse de lege și care vi se par restrictive, inutile sau abuzive.

Cele mai multe răspunsuri la această întrebare se referă la dotările pentru servirea mesei, proprietarii fiind nemulțumiți că o pensiune de 4 camere trebuie să aibă aceleași dotări ca un restaurant. Astfel, devine clar că o pensiune mică nu își poate permite din punct de vedere financiar să îndeplinească aceste condiții, fiind astfel constrânși să ofere servicii de alimentație fără autorizație.

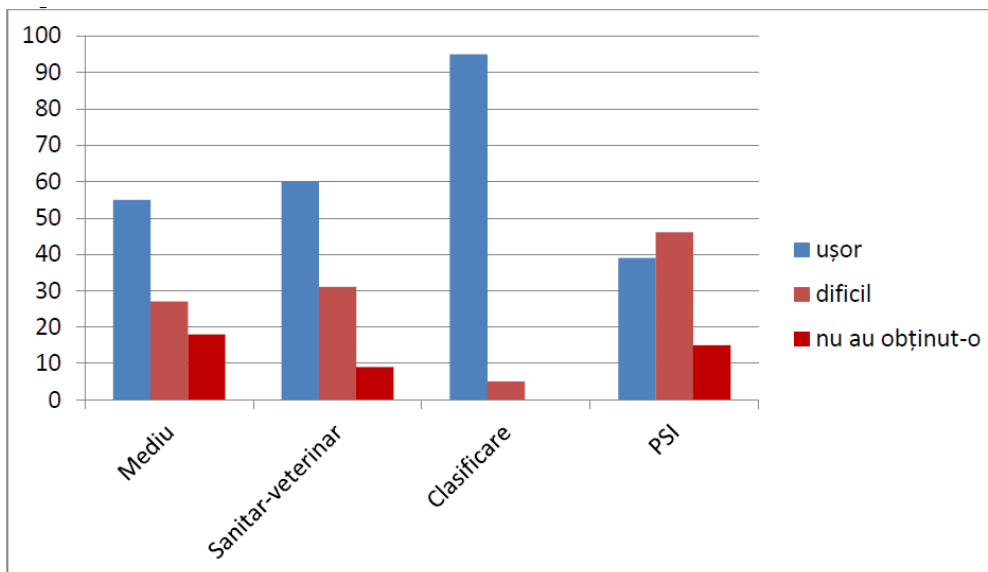
Secțiunea B: Servicii de oferirea mesei

Din cei care au răspuns că servesc masa, 35% au răspuns că nu dețin autorizație pentru acest serviciu. Astfel, 50% din totalul respondenților nu servesc deloc masa sau o servesc fără autorizație în special din cauza normelor neadaptate dimensiunii mici a acestui tip de afaceri. Această situație se întâlnește în majoritatea cazurilor la pensiunile mici sau foarte mici (sub 5 camere), care nu își permit din punct de vedere financiar să doteze bucătăriile proprii la nivel de restaurant.

Secțiunea C: Autorizare

Graficul de mai jos relevă câteva aspecte deosebit de interesante. Astfel, la întrebarea cât de greu au obținut autorizațiile necesare deschiderii unei pensiuni, majoritatea problemelor declarate au fost la PSI (Prevenirea și stingerea incendiilor), mediu și sanitar-veterinar. Important este faptul că pentru clasificare, peste 90% din respondenți au declarat că au obținut certificatul de clasificare foarte ușor sau ușor.

Astfel, reiese faptul că legislația turistică nu reprezintă de fapt o problemă pentru proprietarii de pensiuni turistice, ci mai degrabă legislația din celelalte domenii care are incidență asupra acestui sector economic. Important este și faptul că aproape 20% nu au obținut măcar una din autorizațiile de mai sus.

Mediu:

- o Durata prea lungă
- o Birocrația
- o Lipsa informațiilor

Certificat de clasificare:

- o Durata prea lungă
- o Birocrația

Sanitar-Veterinar:

- o Birocrația
- o Durata prea lungă
- o Lipsa informațiilor
- o Mita

PSI:

- o Durata prea lungă
- o Costurile
- o Birocrația
- o Lipsa informațiilor

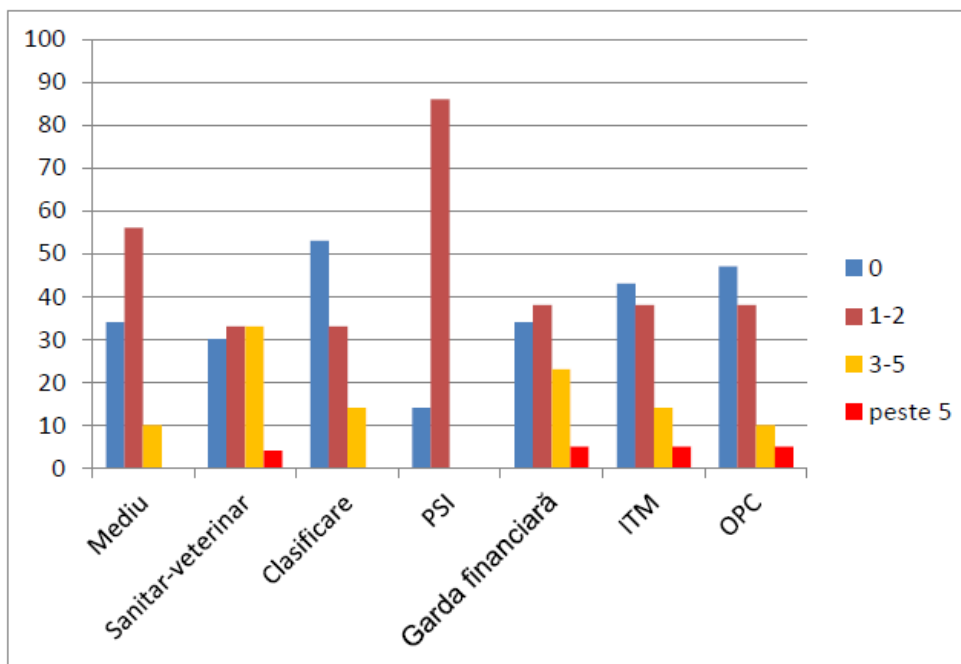
Referitor la problemele întâmpinate în cadrul procesului de autorizare și reautorizare, majoritatea au raportat probleme ce țin de durata prea lungă și birocrăția. O constatare foarte interesantă o reprezintă costurile ridicate pentru obținerea autorizației de la PSI, în timp ce la certificatul de clasificare eliberat de Ministerul turismului s-au raportat cele mai puține probleme.

Secțiunea D: Controale

Această secțiune ne oferă o perspectivă asupra activității pensiunilor

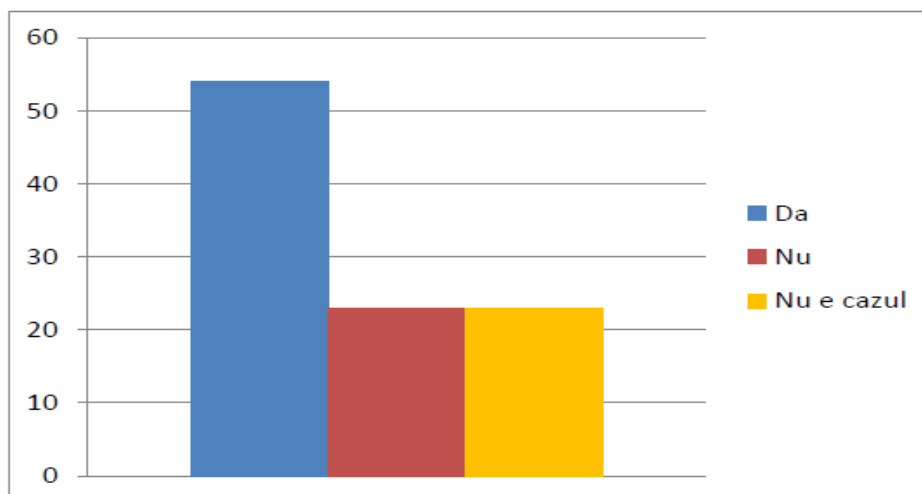
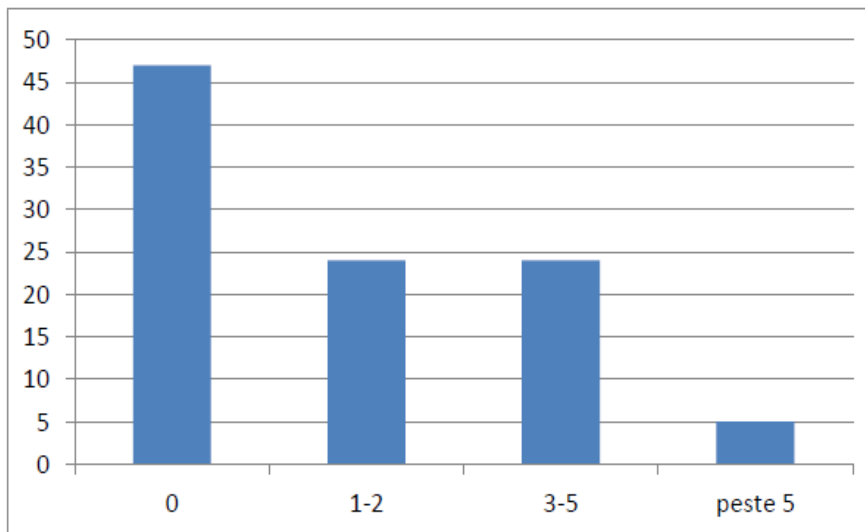
turistice. Practic, sunt nu mai puțin de 7 instituții cu rol de control, fiecare dintre acestea putând efectua un număr nelimitat de controale în fiecare an. Reiese faptul că proprietarii și managerii de acest tip de structuri de cazare sunt mai ocupați cu inspectorii veniți în control, decât cu turiștii.

Graficul de mai jos ne arată frecvența controalelor pe fiecare instituție în parte în ultimii doi ani. Observăm că Pompierii vin regulat în control, de regulă o dată pe an. Majoritatea instituțiilor au efectuat și peste 5 controale la aceeași entitate în doar doi ani.

Chestionați în legătură cu numărul de amenzi încasate în ultimii doi ani, reiese faptul că mai bine de 50% au primit cel puțin o amendă, în timp ce 5% dintre respondenți au declarat că au primit chiar mai mult de 5 amenzi.

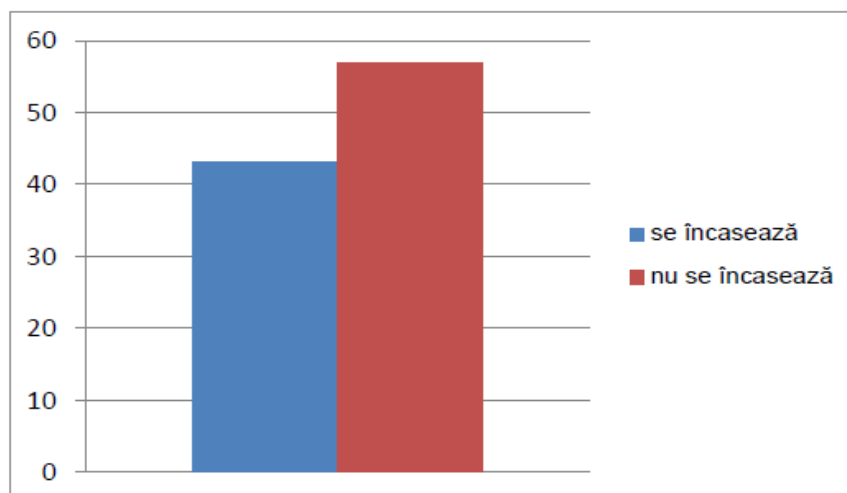
Cu toate acestea, majoritatea a declarat că inspectorii au manifestat flexibilitate în aplicarea amenzilor.

Secțiunea E: Taxa pe turism

În cadrul acestei cercetări am fost interesați să aflăm și dacă se cunoaște destinația taxei pe turism care este stabilită prin hotărâre de Consiliul Local.

Reiese că în 43 % din cazuri aceasta se încasează, însă niciun respondent nu a putut indica în ce mod se folosesc banii încasați. Facem precizarea că respondenții sunt situați în special în localități din mediul rural, unele dintre ele slab dezvoltate din punct de vedere turistic. Acest lucru explică procentul mic în ceea ce privește localitățile unde se încasează această taxă, însă nu explică lipsa transparenței din partea autorităților.

Evaluarea legislației în vigoare

Rugați să noteze eficiența legislației în vigoare pe o scară de la 1 la 10, media obținută a fost de doar 4,80. Astfel, în ochii proprietarilor și managerilor de pensiuni turistice legislația din domeniu nu reușește să obțină nici măcar o notă de promovare.

CAPITOLUL 9.

PROPUNERI PRIVIND UN SISTEM NECONVENȚIONAL DE AUTORIZARE A PENSIUNILOR AGROTURISTICE

Proiectul pilot - Specializarea tematică a pensiunilor turistice și agroturistice din România

Alternativă a dezvoltării durabile a României, turismul rural este considerat un agregat de tipul produs – preț – consum, care conferă țării multiple șanse de integrare în structurile europene.

Având în vedere Hotărârea Guvernului nr. 20/2012 privind aprobarea Programului multianual de dezvoltare a destinațiilor, formelor și produselor turistice, art. 3, alin 1, pct. e “acțiuni privind realizarea unui clasament specializat al structurilor de primire cu funcțiuni de cazare din domeniul turismului balnear și rural din România”, precum și măsurile cuprinse în Planul de Marketing Strategic și Operațional pentru România 2011-2015, Autoritatea Națională pentru Turism împreună cu Asociația Națională pentru Turism Rural, Ecologic și Cultural, Federația Patronatelor din Turismul Românesc și **Facultatea de Management, Inginerie Economică în Agricultură și Dezvoltare Rurală, Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară București** lansează proiectul pilot cu tema: “SPECIALIZAREA TEMATICĂ A PENSIUNILOR TURISTICE ȘI AGROTURISTICE DIN ROMÂNIA”.

Proiectul pilot “SPECIALIZAREA TEMATICĂ A PENSIUNILOR TURISTICE ȘI AGROTURISTICE DIN ROMÂNIA”, presupune participarea voluntară a agenților economici din turism și nu se substituie clasificării existente pe grade de confort a structurilor de primire turistice cu funcțiuni de cazare, el fiind complementar acesteia.

Scopul proiectului constă în recunoașterea publică, încurajarea și stimularea agenților economici care depun eforturi susținute și obțin rezultate importante în direcția dezvoltării propriei competitivități prin calitate.

Obiectivele proiectului pilot „**SPECIALIZAREA TEMATICĂ A PENSIUNILOR TURISTICE ȘI AGROTURISTICE DIN ROMÂNIA**”, sunt următoarele:

- personalizarea ofertei turistice și evidențierea calității, varietății și unicității produselor aferente turismului rural;
- îmbunătățirea competitivității agenților economici din turism, prin creșterea calității produselor și serviciilor oferite turiștilor;
- creșterea conștientizării asupra diversității și calității ofertei turismului rural românesc prin promovarea unor bune practici ale calității.

Aplicanții eligibili pot fi: agenții economici care au pensiuni turistice și agroturistice autorizate conform legislației în vigoare.

Beneficiile participării la proiect, constau în:

- realizarea unui material bilingv (broșură plus CD) pentru prezentarea pensiunilor specializate;
- promovarea pensiunilor specializate pe site-ul ministerului;
- acordarea unei diplome în care se va trece “Pensiune turistică recomandată de către Autoritatea Națională pentru Turism ca fiind specializată pe.....”

Categoriile de pensiuni

1. Pensiuni specializate pe artă populară

Criterii:

- structura trebuie să fie clasificată;
- structura dispune de un atelier specializat, unde să se poată practica/demonstra arta populară (de exemplu: meșteșugul picturii populare; meșteșugul lutului; meșteșugul sculptatului în lemn; meșteșugul portului popular);
- la cererea turiștilor, proprietarul pensiunii poate organiza ședințe de lucru pentru a le arăta acestora procesul de realizare a produsului meșteșugului;
- este recomandat ca proprietarul să dețină și să prezinte informații despre meșteșugarii din zonă;
- structura are parcare disponibilă;
- structura dispune de un spațiu special amenajat pentru expunerea produselor aferente artei populare;
- drumul spre pensiune trebuie să fie bine semnalizat.

2. Pensiuni în Podgorii

Criterii:

- structura trebuie să fie clasificată;
- structura trebuie să fie situată într-o regiune viticolă;
- atmosfera podgoriei este reflectată în designul interior și exterior al structurii;
- oaspeților le sunt puse la dispoziție materiale informative gratuite pentru a putea descoperi amănunte legate de vinuri și soiuri de struguri;
- structura este dotată cu spații special amenajate pentru păstrarea și degustarea vinurilor proprii;
- la cererea oaspeților, proprietarul poate organiza vizite în pivnițele unde sunt păstrate vinurile, la anumite conace ori castele din zonă; se pot organiza sesiuni de degustare, excursii în podgorii, în special în cursul sezonului de cules etc;

- design-ul interior să fie corespunzător zonei, este recomandat să se folosească la decorarea camerelor produse și materiale legate de viața rurală (mese de lemn rustice, scaune etc);
- drumul spre pensiune trebuie să fie bine semnalizat.

3. Pensiuni pentru echitație

Criterii:

- structura trebuie să fie clasificată;
- design-ul interior să fie corespunzător zonei, în decorarea camerelor să se folosească produse și materiale legate de viața rurală (mese de lemn rustice, etc);
- pensiunea trebuie să aibă în incintă cai, grajduri, manej, hrană pentru cai, instrumente specifice pentru îngrijirea cailor și echipamente pentru echitație sau să fie amplasată la o distanță de cca 5 km de o herghelie;
- în pensiune există o persoană specializată în hipism și disponibilă pentru a poate oferi informații clienților;
- la cererea oaspeților, proprietarul poate asigura clienților lecții pentru învățarea și practicarea echitației;
- drumul spre pensiune trebuie să fie bine semnalizat.

4. Pensiuni pentru pescuit

Criterii:

- structura trebuie să fie clasificată;
- structura trebuie să fie amplasată în zone unde se poate practica pescuitul (în apropierea râurilor și lacurilor). Au anexe pentru păstrarea bărcilor, uneltelor de pescuit, pentru prelucrarea și păstrarea peștelui;
- design-ul interior trebuie să fie corespunzător zonei, în decorarea camerelor să se folosească produse și materiale legate de viața rurală;
- structura are parcare disponibilă;
- este recomandat ca pensiunea să aibă reviste de specialitate pentru turiști;
- drumul spre pensiune trebuie să fie bine semnalizat

5. Pensiuni pentru familii cu copii

Criterii:

- structura trebuie să fie clasificată;
- pensiunea trebuie să aibă un teren de joacă;
- meniul trebuie să fie adecvat pentru nevoile copiilor
- mobilierul trebuie să fie adecvat pentru desfășurarea anumitor jocuri de interior pentru copii, dar și altor activități precum pictat sau colorat;
- în pensiune trebuie să existe scaune înalte pentru copii, o zonă de joacă pentru copii îngrădită, cu cel puțin patru elemente, TV etc;

- drumul spre pensiune trebuie să fie bine semnalizat.

6. Pensiuni specializate pe cicloturism

Criterii:

- structura trebuie să fie clasificată;
- este recomandat ca pensiunea să ofere posibilitatea de a închiria biciclete, gratuit sau contra cost;
- structura trebuie să ofere clienților parcare pentru biciclete, servicii de reparații biciclete, informații despre rutele și piste pentru biciclete etc;
- pensiunea poate pune la dispoziție hărți, materiale informative și informații despre traseele turistice;
- drumul spre pensiune trebuie să fie bine semnalizat.

7. Pensiuni cu farmec

Criterii:

- structura trebuie să fie clasificată;
- designul este inovativ, armonios, spectaculos în folosirea formelor, materialelor, culorilor, luminii și spațiului fără neglijarea funcțiilor;
- grădinile sunt amenajate într-un mod inedit, se folosește mobilier atractiv
- drumul spre pensiune trebuie să fie bine semnalizat.

8. Pensiuni pentru spa&wellness

Criterii:

- structura trebuie să fie clasificată;
- pensiunea trebuie să aibă anumite dotări printre care saună, băi de plante, masaj, piscină sau trebuie să fie amplasată la o distanță de cca 5 km de o bază de tratament sau de wellnes;
- în tariful de cazare este inclus atât accesul la o piscină, cât și la o saună;
- în pensiune există cel puțin o persoană instruită în wellnes și disponibilă pentru a răspunde la întrebările clienților legate de sănătate;
- meniurile sunt foarte bine echilibrate și există cel puțin unul vegetarian;
- în camere trebuie să fie afișate informații despre filozofia sănătății și wellnes;
- cel puțin 50% din camere sunt pentru nefumători;
- drumul spre pensiune trebuie să fie bine semnalizat.

9. Pensiuni pentru reuniuni, seminarii și conferințe

Criterii:

- structura trebuie să fie clasificată;
- structura trebuie să dispună de o sală de conferințe cu o capacitate de minimum 25 de locuri;

- sala de conferințe trebuie să fie dotată cu mese, scaune, calculator, flipchart, ecran pentru proiector video, acces la internet;
- structura trebuie să aibă acces la transportul public;
- structura trebuie să dispună de un spațiu care să poată fi folosit drept birou de lucru și care să fie dotat corespunzător cu fax, acces la internet;
- drumul spre pensiune trebuie să fie bine semnalizat.

10. Pensiuni pentru drumeții

Criterii:

- structura trebuie să fie clasificată;
- structura este situată în regiuni în care se pot practica drumeții;
- traseele din jurul structurii sunt foarte bine marcate;
- în structură există informații despre cabane, refugii, vreme, transport public etc;
- structura trebuie să ofere clienților posibilitatea de a servi un mic dejun sănătos, iar celor care pleacă devreme dimineața cafea la termos și eventual un pachet;
- drumul spre pensiune trebuie să fie bine semnalizat.

11. Pensiuni verzi

Criterii:

- structura trebuie să fie clasificată;
- structura trebuie să fie amplasată într-un cadru natural deosebit, liniștit, retras;
- structura trebuie să aibă o curte, grădină frumos amenajată;
- structura trebuie să folosească surse de energie alternativă;
- structura dispune de producție vegetală și animală proprie;
- drumul spre pensiune trebuie să fie bine semnalizat.

12. Gastronomie Tradițională

Criterii:

- structura trebuie să fie clasificată;
- în pensiune sunt oferite meniuri și băuturi tradiționale locale;
- specialitatea casei, ingredientele pe care le conține și istoria ei sunt prezentate în broșura de promovare a pensiunii;
- la cererea turiștilor proprietarul pensiunii poate organiza activități pentru culegerea plantelor medicinale, a fructelor de pădure sau a ciupercilor;
- la cererea turiștilor proprietarul pensiunii poate organiza picnic la liziera pădurilor;
- în pensiune trebuie să se poată oferi clienților cel puțin cinci categorii de specialități;
- pensiunea poate pune la dispoziție cărți de bucate noi și vechi, rețete sau literatură de specialitate;
- drumul spre pensiune trebuie să fie bine semnalizat.

BIBLIOGRAFIE

1. Antonoaie Niculaie, Foriș Tiberiu, Crețu Romeo ș.a. – „Management în turism. Ecoturismul- componentă a turismului modern”, Ed. Psihimedia, Sibiu, 2002;
2. Bran Florina, Marin Dinu, Șimon Tamara – „Turismul Rural, modelul european”, Ed. Economică, București, 1997;
3. Bran Florina, Marin Dinu, Șimon Tamara – „Economia turismului și mediul înconjurător”, Ed. Economică, București, 1998;
4. Crețu Romeo Cătălin – „Legislație în alimentație publică și agroturism”, Editura CERES, București, 2012;
5. Glăvan Vasile – „Turismul în România”, Ed. Economică, București, 2000;
6. Honțuș Adelaida – „Amenajarea agroturistică a teritoriului”, Editura CERES, 2005
7. Maria Mortan – „Agroturismul – o alternativă posibilă”, Editura Dacia, 2005
8. Neacșu Nicolae – „Turismul și dezvoltarea durabilă”, Ed. Expert, București, 1999;
9. Stoian Maria, Crețu Romeo Cătălin, „Manualul administratorului de pensiune” Editura Lux Libris, 2012
10. Tindeche Cristiana – „Analiza economico-financiară a unităților de alimentație publică și agroturism”, Editura CERES, 2004
11. *** - CEDES „Manualul managerului în activitatea de turism” 2013;
12. *** - Monitorul Oficial al României, Legislația din domeniul turismului 1997-2013;
13. *** - Institutul Național de Statistică. „Turismul României- breviar statistic” 2000-2013;